

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Jirsy a přísedících Jarmila Makovského a Bc. Blaženy Švestkové v hlavním líčení konaném dne 12. září 2018 v Brně, **t a k t o :**

Obžalovaný

Guy TXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, zdržuje se na adrese XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,

j e v i n e n , ž e

jako revizní technik vyhotovil dne 10. 12. 2009 zprávu č. 51209 o výchozí revizi elektrického zařízení, podle níž měl ve dnech 9. a 10. 12. 2009 vykonat revizi silové elektroinstalace (mimo část vysokého napětí) ve výrobně elektrické energie ve Fotovoltaické elektrárně v Čekanicích, okr. Tábor, v níž elektroinstalaci popsal jako dokončenou a vyslovil, že zařízení je schopno bezpečného provozu, ačkoli věděl, že elektroinstalace nebyla v podstatné míře dokončena a že její bezpečnost tak nemohl spolehlivě ověřit, a ačkoli byl současně srozuměn s tím, že tato jeho nepravdivá zpráva o revizi bude osobám jednajícími ve prospěch budoucího provozovatele této elektrárny předložena jako podklad pro rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o licenci k výrobě elektřiny pro Fotovoltaickou elektrárnu Čekanice tak, aby licence mohla být vydána do konce roku 2009, což povede k neoprávněnému uplatňování podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů za zařízení uvedené do provozu v roce 2009 ze strany společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o., ačkoliv reálně by tato podpora mohla být uplatňována za ceny stanovené pro zařízení uvedené do provozu až v roce 2010, neboť až v roce 2010 byla elektrárna stavebně a technologicky dokončena,

a uvedená revizní zpráva byla obžalovaným předána osobě jednající za společnost SOLAR CENTER a.s., která stavbu realizovala a zadala i vypracování této revizní zprávy, přičemž tato osoba s ohledem na vlastní realizaci stavby věděla, že potřebná technologie nebyla na stavbě v podstatné míře instalována a tudíž že je revizní zpráva nepravdivá a nemůže prokázat bezpečnost výroby v licenčním řízení, čímž nemohly být splněny technické předpoklady pro rozhodnutí o změně licence,

přičemž jednatel společnosti společnost ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o. Ing. Libor KXXXXX jménem této společnosti podepsal žádost o změnu licence k výrobě elektřiny, která byla dne 1. 12. 2009 podána u Energetického regulačního úřadu v Jihlavě, a v rámci tohoto licenčního řízení byla zaměstnancem společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje uvedená revizní zpráva předložena,

přičemž osoba jednající za zhotovitele - společnost SOLAR CENTER a.s., revizní zprávu předala zaměstnanci společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o. s vědomím, že společnost ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o. tak po udělení licence v roce 2009 neoprávněně získá podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů ve Fotovoltaické elektrárně v Čekaních, okr. Tábor, na základě čehož Energetický regulační úřad v Jihlavě dne 29. 12. 2009 v důsledku uvedení nepravdivých údajů v revizní zprávě vydal rozhodnutí pod č. j. 09083-6/2009-ERU o změně licence č. 110100339, k provozování Fotovoltaické elektrárny Čekanice o celkovém výkonu 4,480 MW, a to na dobu do 16.1.2027 včetně, které dne 30. 12. 2009 nabylo právní moci, takže společnost ČEZ Obnovitelné s.r.o. zdroje na základě tohoto rozhodnutí, po povolení, uděleném dne 29. 12. 2009 společností E.ON Distribuce, a. s., zahájil zkušební provoz výroby dne 31. 12. 2009 a po připojení k distribuční soustavě, začala neoprávněně uplatňovat podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů za ceny stanovené pro zařízení uvedené do provozu v roce 2009, ačkoliv reálně mohla obdržet licenci pro zařízení uvedené do provozu až v roce 2010 a teprve od této doby mohla uplatňovat podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, kdy na základě mylné důvěry ve správnost rozhodnutí Energetického regulačního úřadu a v oprávněnost uplatňované podpory byla společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o. v době od 10. 11. 2010 do 29. 6. 2016 neoprávněně podpora vyplácena, a to za období od ledna 2010 do prosince 2010 včetně společností E.ON Distribuce a.s. zastoupené společností E.ON Energie a.s.ve formě tzv. zeleného bonusu v celkové výši 2.244.080,70 Kč, za období od ledna 2011 do prosince 2012 včetně společností E.ON Distribuce a.s. ve formě výkupní ceny za rok 2011 a tzv. zeleného bonusu za rok 2012 v celkové výši 6.005.207,79 Kč a v době od ledna 2013 do května 2016 včetně ve formě tzv. zeleného bonusu společností OTE a.s.v celkové výši 27.538.352,83 Kč, které vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovaly jednak od koncových spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci a jednak z dotací ze státního rozpočtu České republiky, kdy způsobená škod celkem činí 35.787.641,32 Kč,

přičemž za dobu předpokládané životnosti elektrárny tzn.po dobu 20 let by společnost ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o. celkem neoprávněně získala formou podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů celkovou částku ve výši okolo 187.894.672 Kč,

t e d y

opatřením prostředků úmyslně umožnil jinému, dílem aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a dílem aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného obohatil tím, že uveden někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, avšak k jeho dokonání nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

pomoc ke spáchání zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

z a c o ž s e o d s u z u j e

I. podle § 209 odst.5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) roků.**

Podle § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

II. Podle § 73 odst.1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti revizního technika elektrických zařízení na dobu **5 (pěti) roků.**

Podle § 102 a § 101 odst.2 písm.e) trestního zákoníku se společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, s.r.o., se sídlem Hradec Králové, Křižíkova 788/2, **zabírá náhradní hodnota** spočívající v zabránění částky 1.824.785,27 Kč z částky 21.622.880, která byla dne 20.4.2017 zajištěna na bankovním účtu společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o..

O p r o t i t o m u

se obžalování

1) Ing. Libor KXXXXXX,

nar. XXXXX, bytem XXXXX, OSVČ,

2) Ing. Oldřich KXXXXX,

nar. XXXXX, bytem XXXXX, zaměstnán ve společnosti XXXXX, jako finanční a správní ředitel,

podle § 226 písm.b) trestního řádu

z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

pro skutek, že

jako jednatelé společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, s. r. o., se sídlem Hradec Králové, Křižíkova 788/2 (dále jen „společnost ČEZ Obnovitelné zdroje“), poté, co na základě jejich rozhodnutí Ing. Libor KXXXXX jménem této společnosti podepsal žádost o změnu licence k výrobě elektřiny, která byla dne 1. 12. 2009 podána u Energetického regulačního úřadu v Jihlavě, se záměrem neoprávněně získat pro tuto společnost podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů ve fotovoltaické elektrárně v Čekanicích, okr. Tábor, nechali řízení o změně licence provést, ačkoli věděli, že bezpečnost výroby nemohla být v řízení prokázána a že nebyly splněny technické předpoklady pro rozhodnutí o změně licence, neboť byli srozuměni s tím, že v řízení byla předložena zpráva revizního technika Guye TXXXXX č. 51209 ze dne 10. 12. 2009 o revizi elektrického zařízení, v níž byla elektroinstalace ve výrobě v rozporu se skutečností popsána jako dokončená a výroba jako schopná bezpečného provozu, a že v řízení byla předložena smlouva o nájmu výroby, kterou dne 7. 12. 2009 podepsali a podle které byla výroba údajně dokončena, a na základě těchto nepravdivých informací dosáhli toho, že Energetický regulační úřad v Jihlavě dne 29. 12. 2009 v rozporu se zákonem vydal rozhodnutí pod č. j. 09083-6/2009-ERU o změně licence č. 110100339, které dne 30. 12. 2009 nabylo právní moci, takže společnost ČEZ Obnovitelné zdroje na základě rozhodnutí obou obžalovaných po povolení, uděleném dne 29. 12. 2009 společností E.ON Distribuce, a. s., zahájit zkušební provoz výroby dne 31. 12. 2009 a po připojení k distribuční soustavě, začala neoprávněně uplatňovat podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, u čehož zneužili mylné důvěry ve správnost rozhodnutí Energetického regulačního úřadu a v oprávněnost uplatňované podpory, načež společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje byla v době od 10. 11. 2010 do 29. 6. 2016 podpora vyplácena, přičemž takto uplatňovaná podpora navíc zahrnovala i částky připadající na odvod z elektřiny ze slunečního záření, které České republice odvedla společnost E.ON Distribuce, a. s., ve výši 32 483 500 Kč za odvodová období let 2011 až 2012 a společnost OTE, a. s., ve výši 15 121 368 Kč za odvodová období roku 2013, čímž oba obžalovaní, po zohlednění tržní ceny za elektřinu dodanou v roce 2011 společností E.ON Distribuce, a. s., způsobili škodu ve výši celkem 366 519 792 Kč, z toho společnosti E.ON Energie, a. s., se sídlem České Budějovice, F. A. Gerstnera 6, škodu ve výši 36 225 336 Kč, společnosti E.ON Distribuce, a. s., se sídlem České Budějovice, F. A. Gerstnera 6, škodu ve výši 138 886 641 Kč a společnosti OTE, a. s., se sídlem Praha 8, Sokolovská 79, škodu ve výši 191 407 815 Kč; výnosy z výroby v Čekanicích, okr. Tábor, by za další dobu podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů od 1. 6. 2016 do 31. 12. 2029 dosáhly výše 842 022 000 Kč,

čímž měli spáchat zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaný, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť tento skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst.1 a § 229 odst.3 trestního řádu se společnost OTE, a. s., se sídlem Praha 8, Sokolovská 79, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

I.Obecná právní východiska a důkazní rámec

1. Vzhledem k tomu, že předmětem dokazování v tomto řízení jsou otázky týkající se podmínek, za kterých bylo možno v roce 2009 získat oprávnění k výrobě elektřiny z tzv. obnovitelných zdrojů, kterým je i fotovoltaická elektrárna, považuje soud za potřebné před rozbořem vlastní důkazní situace nejprve zmínit právní úpravu týkající se naznačené otázky, neboť tato právní úprava do značné míry předurčuje důkazní rámec i v nyní projednávané věci.

2. Výroba elektrické energie fotovoltaickými elektrárnami byla do konce roku 2012 upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů s tím, že podle § 3 odst.1 cit. zákona se podpora podle tohoto zákona vztahuje na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů vyrobenou v zařízeních v České republice využívajících obnovitelné zdroje, s výjimkou větrných elektráren umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe. Podle § 4 odst.1 tohoto zákona pak provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém licenci vymezeném území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním právním předpisem.

3. Tímto zvláštním právním předpisem byl zák.č. 458/2000 Sb. (tzv. energetický zákon), který v ustanovení § 3 odst.3 stanovil, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem. Podle § 5 odst.3 cit. zák. pak fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí mimo jiné prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Podle § 5 odst.7 cit. zák. se technické předpoklady považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací. Pokud je

energetické zařízení stavbou, musí žadatel o udělení licence rovněž prokázat, že je oprávněn stavbu užívat nebo jinak provozovat.

4. Ke stanovení výkupních cen elektřiny z obnovitelných zdrojů a tzv. zelených bonusů byl zmocněn Energetický regulační úřad (dále jen ERÚ) výše citovaným zák.č. 180/2005 Sb., kdy dle § 6 odst.1 úřad stanoví vždy na kalendářní rok dopředu výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů (dále jen "výkupní ceny") samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy.

5. Výkupní cena elektřiny za rok 2010 z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2009 byla stanovena Cenovým rozhodnutím ERÚ č.5/2009 ze dne 23.11.2009 u zařízení uvedených do provozu v roce 2009 na částku 13.050 Kč za MWh a výše zeleného bonusu byla stanovena na částku 12.080 Kč za MWh. V případě zařízení uvedeného do provozu až v roce 2010 činila výkupní cena částku 12.150 Kč za MWh a výše zeleného bonusu částku 11.180 Kč za MWh, což představuje snížení zhruba o 7,5 % oproti roku 2009.

6. Dle bodu 1.9.cenového rozhodnutí ERÚ č.4/2009 se pak u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu a dodávat do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen.

7. Jak již bylo uvedeno výše, základním předpokladem pro získání uvedených výhodnějších výkupních cen roku 2009 bylo u elektráren uvedených do provozu do konce roku 2009 udělení licence ERÚ. Vzhledem k tomu, že i v nyní projednávané věci se jednalo o novou fotovoltaickou elektrárnu, je podstatou daného případu zjištění, zda licence pro provozování fotovoltaické elektrárny (dále jen FVE) byla udělena oprávněně resp. zda licenční řízení nebylo ovlivněno skutečnostmi zakrývajícími reálný stav věcí. Slovy obžaloby řečeno, zda ERÚ resp. pracovníci tohoto úřadu podílející se na licenčním řízení nebyli obžalovanými, vedenými úmyslem zajistit si výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009, oklamání (uvedení v omyl) předložením nepravdivých podkladů a zamlčováním skutečného stavu dokončenosti příslušné FVE, čímž chtěli dosáhnout vydání licence ještě do konce roku 2009.

8. Podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona se k žádosti o udělení licence připojí doklady prokazující finanční a technické předpoklady.

9. Podle § 9 písm. a) prováděcí vyhlášky k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích účinné v roce 2009 se technické předpoklady u nových energetických zařízení prokazovaly mimo jiné i dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi).

10. Tato revizní zpráva tedy byla tzv. povinným důkazem, který se předkládal spolu se žádostí o udělení licence. Bez toho důkazu (samozřejmě krom ještě dalších důkazů) nebylo možno licenci vydat.

11. Výše zmíněná právní úprava pak vymezuje základní důkazní mantinely, které spočívají v zjištění, zda se stal skutek, pro který byla podána obžaloba, což je nezbytnou podmínkou pro navazující závěr o případné trestnosti takto zjištěného skutku.

II.Skutková zjištění

A. Existence skutku

12. Soud v hlavním líčení provedl dokazování výsledkem obžalovaných, výsledkem níže uvedených svědků, jakož i čtením dalších svědeckých výpovědí či úředních záznamů o podaných vysvětlení svědků z přípravného řízení. Vyslechnut byl i zpracovatel odborného vyjádření k otázce výše způsobené škody, jakož i zpracovatel znaleckého posudku předloženého k téže otázce obhajobou. Dále byl čten i znalecký posudek z oboru kybernetiky. Kompletně byly provedeny i listinné důkazy obsažené ve spisovém materiálu a dále fotografie na datovém nosiči, který je rovněž součástí spisu. Po provedení takto poměrně rozsáhlého dokazování a zhodnocení provedených důkazů pak soud dospěl k následujícím závěrům.

13. Již v úvodu této pasáže lze konstatovat, že provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že se stal skutek popsáný v podané obžalobě. Z provedeného dokazování je tedy zřejmé, že v roce 2009 započala výstavba FVE Čekanice, přičemž od prosince 2009 souběžně s touto výstavbou probíhalo licenční řízení na ERÚ, v rámci kterého byly překládány požadované listiny, mezi nimiž byla i výchozí revizní zpráva č. 51209 týkající se nízkonapětové (tzv. NN) části elektrárny. Licenční řízení bylo dne 29.12.2009 ukončeno vydáním rozhodnutí č.j.09083-6/2009-ERU o změně licence i ve vztahu k FVE Čekanice, na základě čehož provozovatel této elektrárny - společnost ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o. v roce 2010 začala vyrábět elektrickou energii a čerpat státní podporu v podobě tzv. zeleného bonusu resp. výkupní ceny určené pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009. Uvedené závěry vyplývají z následujících důkazů.

14. Ve sv.5 se na č.l. 1370 – 1378 nachází Smlouva o dílo uzavřená dne 18.9.2009 mezi společnostmi SOLAR CENTER a. s. (dále jen SOLAR CENTER) jako dodavatelem a CZ INVEST – PLUS a.s. (dále jen CZ INVEST-PLUS) jako objednatelem, jejímž předmětem byla dodávka a instalace fotovoltaické elektrárny, včetně připojení na distribuční soustavu. Jednalo se o kompletní montáž a oživení elektrárny, sestávající zejména z fotovoltaických panelů, měničů, kabeláže AC a DC, rozvaděčů a transformátorů. Podle smlouvy tak mělo být, vedle další komponentů, instalováno zejména 14 technologických kontejnerů, 98 střídačů (zn. Fronius IG 500), 196 střídačů (Fronius String control unit), 7 trafostanic, 20 384 fotovoltaických panelů umístěných na odpovídajícím počtu konstrukcí a kabeláž propojující jednotlivé komponenty. Předmětem smlouvy bylo zhotovení elektrárny o výkonu 4,484 MWp do plně funkčního provozu s tím, že součástí dodávky bude i příslušná dokumentace včetně výchozích revizních zpráv.

15. Z výpisu z obchodního rejstříku je pak dále zřejmé, že do 23.10.2009 byl předsedou představenstva společnosti CZ INVEST – PLUS Zdeněk Tupý, nar. 27.9.1965, který za společnost uvedenou smlouvu také podepsal. Od 23.10.2009 byl předsedou představenstva uvedené společnosti Ing.Martin ZXXXXXX, nar. XXXXX, který od 30.12.2009 za společnost podepisoval navazující dodatky smlouvy dílo (viz.sv.5 č.l. 1384 – 1386). Od 23.10.2009 byl předsedou dozorčí rady společnosti CZ INVEST – PLUS obžalovaný Ing.Oldřich KXXXXXX a členem dozorčí rady obžalovaný Ing. Libor KXXXXXX.

16. Ke dni 1.11.2010 byla společnost CZ INVEST – PLUS vymazána z obchodního rejstříku, neboť byla zrušena bez likvidace fúzí sloučením se společností ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o. (dále jen ČEZ Obnovitelné zdroje), na niž jako na nástupnickou společnost přešlo jmění zanikající společnosti CZ INVEST - PLUS.

17. V návaznosti na uzavřenou smlouvu o dílo ze dne 18.9.2009 jsou dále součástí spisového materiálu předávací protokoly na základě kterých dodavatel - společnost SOLAR CENTER předává odběrateli – společnosti CZ INVEST – PLUS dne 12.11.2009 celkem 4.144 ks FV panelů a 2/3 kabelového systému (sv.5 čl. 1387), dne 9.11.2009 celkem 7.840 ks FV panelů (sv.5 čl. 1389), dne 2.11.2009 celkem 8.400 Ks FV panelů, kompletní dodávku podkonstrukce Schletter a 1/3 kabelového systému, dne 4.12.2009 celkem 14 ks rozvaděčů NN, 7 ks trafostanic, 7 ks rozvaděčů trafostanic, 46 ks střídačů Fronius, 71 ks stringů včetně kompletní dodávky komunikace (senzorů), oplocení areálu a kompletního provedení výkopů (sv.5 čl. 1393). Na předávací protokoly poté navazuje fakturace, kdy společnost SOLAR CENTER dne 2.11.2009 fakturuje společnosti CZ INVEST - PLUS fa.č.210 090055 dodávku FVE v hodnotě 90.781.741,82 Kč, dne 9.11.2009 fa.č.210090061 dodávku FVE v hodnotě 90.781.741,82 Kč, dne 18.11.2009 fa.č.210 090065 dodávku FVE v hodnotě 113.477.177,87 Kč, dne 23.11.2009 fa.č.210090078 dodávku FVE v hodnotě 113.477.177,87 Kč, dne 30.12.2009 fa.č.210090106 dodávku FVE v hodnotě 50.434.301,54 Kč, dne 25.12.2009 fa.č.21009098 dodávku FVE v hodnotě 36.312.696,46 Kč a dne 30.12.2009 fa.č.21009105 dodávku FVE v hodnotě 4.539.087 Kč (sv.2 čl. 547 – 559).

18. Ve sv.5 je na čl. 1399 – 1403 založena Smlouva o nájmu nemovitostí uzavřená dne 7.12.2009 mezi společnostmi CZ INVEST - PLUS (za kterou jednal Ing.Martin ZXXXXXX) jako pronajímatelem a ČEZ Obnovitelné zdroje (za kterou jednali obžalovaní Ing.Oldřich KXXXXXX a Ing.Libor KXXXXXX) jako nájemcem, jejímž předmětem byl pronájem FVE Čekanice, tak aby nájemci bylo umožněno užívání tohoto objektu za účelem provozování FVE elektrárny na základě licence udělené ERÚ. Přílohou této smlouvy je technická specifikace elektrárny, která zahrnuje 20.834 ks FV panelů, 98 ks střídačů Fronius, 20.834 ks konstrukce Schletter a 7 ks trafostanice.

19. Uvedené důkazy tedy ve stručnosti dokladují výstavbu FVE, kterou realizovala společnost SOLAR CENTER pro společnost CZ INVEST - PLUS, která následně tuto FVE pronajala společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, jejímiž jednatelem byli od 1.4.2009 obžalovaní Ing.KXXXXXX a Ing.KXXXXXX, kteří byli současně členy dozorčí rady společnosti CZ INVEST – PLUS.

20. Z připojeného správního spisu ERÚ sp.zn.LIC-09083/2009-ERU je dále zřejmé, že dne 1.12.2009 je na úřad doručena žádost společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby podepsaná obžalovaným Ing.KXXXXXX, v níž je žádáno o změnu licence pro FVE Žabčice, FVE Bežerovice, FVE Čekanice, FVE Chýnov a dále pro další větrné a vodní elektrárny. K žádosti týkající se FVE Čekanice byly, krom dalších dokumentů, dne 23.12.2009 a 29.12.2009 doloženy výše citovaná smlouva o nájmu ze dne 7.12.2009, zpráva o výchozí revizi ev.č.51209 vystavená obžalovaným TXXXXXX, revizní zpráva č. 141-09 týkající trafostanice TS6, rozhodnutí o předčasném užívání FVE Čekanice vydané Stavebním úřadem MěÚ Tábor dne 23.12.2009 včetně protokolu o místním šetření sepsaného dne 22.12.2009. Rozhodnutím ERÚ ze dne 29.12.2009 č.j.09083-

6/2009-ERU pak bylo rozhodnuto o změně licence i ve vztahu k FVE Čekanice. Kopie licenčního spisu je založena ve sv.6 č.l. 1621 – 1688. Originál licenčního spisu pak tvoří přílohu trestního spisu a konečně licenční spis v elektronické podobě je dále založen na CD ve sv.1 na č.l. 77.

21. Na základě udělené licence poté FVE Čekanice začala v roce 2010 do distribuční soustavy dodávat a fakturovat vyrobenou elektřinu s tím, že fakturováno bylo za výkupní ceny resp.zelené bonusy stanovené pro zařízení uvedené do provozu v roce 2009 (viz. odborné vyjádření .sv.2 č.l. 486 – 514 resp. vlastní fakturace ve sv. 8 a doklady o výplatě podpory ve sv.9).

22. Výše uvedené důkazy tedy jednoznačně prokazují, že se stal skutek, pro který byla podána obžaloba nejméně v rozsahu popisujícím výstavbu FVE Čekanice, licenční řízení a následnou fakturaci elektřiny vyrobené ze zařízení uvedeného do provozu v roce 2009, což ostatně nijak nezpochybňují ani obžalovaní.

23. Další dokazování pak bylo zaměřeno již na okolnosti případné účasti jednotlivých obžalovaných na činnostech spojených s výstavbou FVE a na úkonech souvisejících s licenčním řízením.

B. Stav FVE Čekanice ke dni vyhotovení revizní zprávy obžalovaným TXXXXX

24. Důkazy vztahující se ke stavu FVE ke dni vyhotovení revizní zprávy obžalovaným TXXXXX pochopitelně předurčují navazující závěry o případné trestní odpovědnosti obžalovaných Ing.KXXXXX a Ing.KXXXXX, neboť bylo-li by prokázáno, že technologická dokončenost FVE, která podmiňuje závěr o její bezpečnosti, byla ke dni provedení předmětné revize na požadované úrovni a odpovídala závěrům revizní zprávy, argumentační základ, na kterém byla postavena obžaloba, by ztratil oporu.

25. Příslušná **revizní zpráva č.51209** se nachází ve sv.5 na č.l. 1518 – 1533 a vyplývá z ní, že výchozí revize byla vykonána ve dnech 9. – 10.12.2009, přičemž prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení je schopné bezpečného provozu. Po puštění napájení nutná kontrola impedance smyčky, chráničů a funkčnosti. Předmětem revize je silová elektroinstalace technologie výroby elektrické energie, mimo část VN a zařízení slaboproudu. Dále ze zprávy vyplývá, že na FVE je celkem nainstalováno 4,438 kWp ve 20176 ks panelů, 14 ks rozvaděčů ve 14 ks technologických kontejnerů, propojovací kabely, 97 ks střídačů a 194 ks sdružovačů jednotlivých větví (stringů) do jednoho. Na rozvaděče byly předloženy osvědčení o kusové zkoušce.

26. Z revizní zprávy tedy vyplývá jednoznačný závěr, že *revidované elektrické zařízení je schopné bezpečného provozu*. Z dostupných zdrojů lze pak zjistit, že elektrickým zařízením je technické zařízení, které ke své činnosti nebo působení využívá účinků elektrických nebo elektromagnetických jevů. Elektrické zařízení nebo jeho části se skládají z elektrických obvodů, elektrické instalace a elektrických předmětů. Elektrická zařízení se dělí podle účelu, podle napětí, podle druhu proudu, podle nebezpečí úrazu elektrickým proudem a podle provozní spolehlivosti (viz.Wikipedie). **Elektrická instalace** je pak sestava vzájemně spojených elektrických předmětů **kte**ré mají koordinované charakteristiky, sloužící k plnění jednoho nebo

několika určených úkolů (826-10-01 ČSN IEC 60050-826 – Mezinárodní elektrotechnický slovník. Část 826: Elektrické instalace).

27. Z uvedené revizní zprávy se tedy podává, že předmětem revize je NN část elektrického zařízení - fotovoltaické elektrárny, která zahrnuje všechny FV panely, kabelové propojení mezi těmito panely a sdružovači jednotlivých větví (stringů) do jednoho (Fronius SCU), kabelové propojení mezi sdružovači jednotlivých větví a měniči-střídači (Fronius IG 500), kabelové propojení mezi sdružovači jednotlivých větví a sdružovacími rozvaděči (R1-14), které se nacházejí v technologických kontejnerech.

28. Vzhledem k tomu, že dle výše citované revizní zprávy měla být ke dni 10.12.2009 předmětná elektrárna v části NN schopná bezpečného provozu, musely být práce související s touto NN technologickou částí FVE vykonány do dne ukončení revize, a to včetně dodání nezbytných technologických komponentů a kabelového propojení mezi nimi, neboť pouze za situace, kdy je revidované elektrické zařízení po technologické stránce dokončeno, může být předmětem revize dokladující jeho bezpečnost. V této souvislosti je zapotřebí doplnit, že otázka licenčního řízení v oblasti fotovoltaických elektráren byla předmětem celé řady soudních řízení, ať již na úseku správního (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn.7As 114/2015, 4 As 132/2015, 9 As 256/2015, 2 As 313/2015, 7 As 204/2015, 7As 140/2016) či trestního soudnictví (srov. např. rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp.zn. 10T 1/2013, 46T 7/2013, 43T 4/2017, Vrchního soudu v Olomouci sp.zn.4 To 70/2017, 5 To 56/2016, 1 To 63/2017 či Nejvyššího soudu ČR sp.zn.4 Tdo 968/2016, 6 Tdo 791/2017, 6 Tdo 968/2016). Tato řízení se vesměs týkala podobné problematiky, a to posouzení, zda doklady předkládané ERÚ v rámci licenčního řízení odpovídaly reálnému stavu fotovoltaických elektráren či zda se jednalo o doklady nepravdivé či hrubě zavádějící. V uvedených řízeních byla opakovaně řešena i otázka revizí těchto elektráren s tím, že základní podmínkou umožňující, aby vůbec mohlo být takové elektrické zařízení revidováno a následně prohlášeno za bezpečného provozu schopné, je pouze jeho technologická dokončenost (alespoň v části NN). K tomuto zcela logickému závěru dle přesvědčení soudu není třeba ani zvláštního odborného vzdělání a plně postačí užití tzv. zdravého selského rozumu.

29. K otázce stavu FVE Čekanice ve době vypracování revizní zprávy resp. až do konce roku 2009 bylo v hlavním líčení provedeno množství důkazů, jak v podobě svědeckých výpovědí, tak v podobě důkazů listinné a věcné povahy. Tyto důkazy lze pak obecně rozdělit na tři okruhy. Jeden důkazní okruh v podobě zejména výpovědi obžalovaného TXXXXX a výpovědi části svědků, zejména osob podílejících se na výstavbě FVE, směřuje k závěru o funkčnosti a bezpečnosti FVE v době provádění revize, druhý okruh zahrnuje výpovědi svědků, kteří se rovněž účastnili výstavby FVE, avšak nebyli schopni se přesvědčivým způsobem vyjádřit k postupu stavebních prací resp.meliorací, přičemž poslední důkazní okruh (jedná se zejména o výpovědi osob nezainteresovaných na výstavbě a listinné a věcné důkazy) potvrzuje pravý opak. K otázce melioračních prací se ještě dále vyjadřovali obžalovaní a svědci účastníci se pravidelných porad společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje.

30. Obžalovaný **Guy TXXXXX** v hlavním líčení vypověděl (sv.12 č.l.3665 – 3673), že elektrárna Čekanice byla od začátku problematická kvůli velkému množství vody na místě stavby. Zajištění elektrárny po materiální stránce však probíhalo bez potíží, nevyskytovaly se žádné

problémy s dodávkami materiálu ani s množstvím pracovníků. Obžalovaný viděl, kolik se na elektrárně nachází pracovníků a jak rychle jsou schopni pracovat. Jak se však blížil termín dokončení a práce postupovaly, začalo docházet k problémům s konstrukcemi, na kterých byly umístěny panely, neboť docházelo k jejich posuvu a hrozilo poškození panelů a jejich znehodnocení. Z tohoto důvodu byla dodavatelská firma nucena provádět úpravy. Ještě před samotnou revizí nízkonapěťové části fotovoltaické elektrárny obžalovaný několikrát (minimálně pětkrát) navštívil místo stavby, přičemž kontroloval, jak se ukládají kabely a zapojují jednotlivé komponenty. Prakticky si tak v průběhu výstavby připravoval revizi elektrárny. Při jeho první návštěvě byla elektrárna ve výstavbě, provádělo se tam zatlučení pilotů, osazování kontejnerů a kabeláž. Samotnou revizi pak obžalovaný prováděl postupně, tak jak byly dokončovány jednotlivé části elektrárny. Vždy se předem domluvil s koordinátorem stavby, který vždy připravil požadovanou část elektrárny k revizi. Obžalovaný nevyloučil, že pokud určitou část elektrárny jeden den zrevidoval, druhý den mohla stejná část vypadat úplně jinak.

31. Obžalovaný ve své výpovědi dále popsal obecný postup při provádění revizí tzv. NN části fotovoltaické elektrárny. Uvedl, že proběhne prohlídka a porovnání stavu stavby s příslušnou projektovou dokumentací, následuje měření a funkční zkoušky. Ty však v případě fotovoltaické elektrárny Čekanice nepřicházely v úvahu, jelikož elektrárna nebyla pod napětím. Nezbytná je pak prohlídka jednotlivých zařízení – v tomto případě se jednalo o střídače, rozvaděče a kabeláž. V případě rozvaděčů je nutné zjistit, jestli jsou k nim k dispozici příslušné protokoly o zkouškách a jestli mají příslušné atesty. U střídačů je potřeba zjistit, v jakém množství se na stavbě nacházejí a jaký mají výkon, což měl obžalovaný připraveno ještě před samotnou revizí. Při revizi se pak ověřuje mimo jiné bezpečnost izolace kabelů - kabel se odpojí od panelů, pustí se do něj vyšší napětí a měří se, jestli je kabel spojený se zemí a jestli nemá porušenou izolaci. Naměřené hodnoty se pak uvedou do revizní zprávy.

32. Obžalovaný potvrdil, že předloženou revizní zprávu č.51209 ze dne 10.12.2009 (sv.5 č.l. 1518-1533) vypracoval. Fakt, že naměřené hodnoty jsou u revizních zpráv i ohledně dalších elektráren úplně stejné, vysvětlil tím, že fotovoltaické elektrárny Chýnov a Čekanice jsou identické, liší se jen velikostně a rozložením panelů. Tento fakt revizi usnadňuje. Podle obžalovaného bylo nejspíše jeho chybou, že do revizní zprávy uvedl, že revize probíhala jen 2 dny a nikoliv že probíhala postupně. Obžalovaný rovněž vysvětlil metodu měření a uvedl, že celkově prohlídka stavby s kontrolou a porovnáním s dokumentací zabrala zhruba den a půl. Není přitom problém provést i dvě revize ve dvou dnech. Součástí revize pak byla i kontrola string boxů, střídačů, zapojení a kabelů. Revizní zprávu si objednala společnost SOLAR CENTER, konkrétně jejím jménem pan JXXXXX. Obžalovaný si nebyl jistý, zda předával zprávu přímo jemu anebo na sekretariátu dané společnosti. Dále obžalovaný potvrdil, že předmětem revize bylo 14 kontejnerů. K důkazům na č.l. 639 až 644 (zprávy o stavu výstavby ke dni 14.12. a 20.12.2009) uvedl, že dle jeho názoru tyto reporty neodpovídají reálné situaci na stavbě. Faktura za revizi byla vystavena na SOLAR CENTER, a to včetně výpisu jejich jednotlivých dílčích částí. Celková částka pak byla stanovena za kompletní revizi. Nebylo rozhodující, kolikrát v rámci ní obžalovaný elektrárnu navštívil.

33. Dále obžalovaný uvedl, že jako revizní technik nemá povinnost kontrolovat následný stav zařízení, u něž provedl revizi. Pouze konstatuje stav zařízení v daném okamžiku, kdy provádí revizi. Po demontáži fotovoltaických panelů není nutné provést jejich novou revizi. Společnost ČEZ Obnovitelné zdroje o obsahu revizní zprávy obžalovaný neinformoval. Spoluobžalovaného

Ing. KXXXXX pak v životě neviděl. Materiály pro revizi mu poskytovala společnost SOLAR CENTER. Obžalovaný uvedl, že má elektrotechnické vzdělání. Náležitosti revizní zprávy jsou uvedeny v příslušné normě. Jak konkrétně jsou však v dané revizní zprávě tyto náležitosti uvedeny, již ale norma nestanoví. Revizní zprávy se proto svým zpracováním mohou vzájemně odlišovat. Revizi prováděl obžalovaný sám, občas požádal ad hoc o pomoc třetí osoby na stavbě. Pokud se však týká odpojení panelů před měřením, toto provedl obžalovaný zcela sám, má na to příslušnou kvalifikaci. Podle obžalovaného bylo celé staveniště osázeno kontejnery, jak je také uvedeno v revizní zprávě. Teprve až následně došlo k jejich reklamaci. K otázce protokolů o kusové zkoušce rozvaděčů obžalovaný dodal, že praxe byla i taková, že protokol o kusové zkoušce daného komponentu byl vyhotoven teprve po revizi části elektrárny, v níž se daný komponent nacházel.

34. Svědek **Jiří JXXXXX**, předseda představenstva společnosti SOLAR CENTER, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3757 – 3797), že v problematice solárních panelů je zběhlý, první solární panel prodal již v roce 1989. Vlastní společnost svědek založil v roce 2007. Specializovala se pouze na fotovoltaické technologie. Svědek dále obsáhle popisoval skutečnosti vztahující se k výrobě fotovoltaických elektráren s tím, že vše je nutno naplánovat a objednat s předstihem. Výstavba všech projektů probíhala za pomoci jednotné technologie, existoval pouze jeden typ panelů, jeden typ střídače a jeden typ podkonstrukce. Díky tomu práce vždy postupovaly rychle. V roce 2009 jakožto SOLAR CENTER převzali projekt na FVE Čekanice. Společnost Schletter zpracovala geologický plán, v červenci 2009 zde byl proveden geologický průzkum. Podle svědka byl provedený chybně, zejména v místech kde se dříve nacházel rybník. Kvůli tomu se pak na problémy se zamokřením přišlo až na konci října nebo začátkem listopadu, kdy přišly první deště. Výkopy pro kabeláže zde prováděl tým pana DXXXXX. Kvůli zmíněným problémům bylo třeba stavbu odvodnit. Pan DXXXXX navrhnul kontaktovat pana SXXXXX, specialistu na meliorace. O nutnosti provést meliorační práce investor dle svědka nevěděl, jelikož meliorační práce byly hrazeny z rozpočtu společnosti SOLAR CENTER. Na stavbě se pak svědek nacházel celkem dvakrát.

35. Společnost Schletter uznala chybu v podobě špatně naprojektované délky pilotů. V řádu hodin nicméně zajistila výrobu delších pilotů a cca za týden tak byla k dispozici správná technologie. Pan DXXXXX provedl výkopovou práci pro provrtání kabeláže a odvodňovací práce základního teritoria Čekanic. Ze začátku šlo vše skvěle, koncem listopadu 2009 tak byly zapojeny kontejnery. Nové piloty se pak natloukly v polovině prosince. Již koncem listopadu však elektrárna byla podle svědka funkční a stabilní – na stavbě se podíleli renomovaní, evropská dodavatelé. V polovině prosince však přišla obleva a hrozilo poškození stolů. Pan DXXXXX proto pokračoval v melioračních pracích. Na stavbě tou dobou pracovalo cca 250 lidí. V dané lokalitě se nacházely 3 projekty velikosti Čekanic a skupiny pracovníků se mezi nimi dle potřeby přesouvaly. Koordinátory v Čekanicích byli pan KXXXXX s panem FXXXXX. Ti vedli stavbu a pro svědka působili jako „styčné body“.

36. Svědek sám měl na starosti zajištění technologie. Ke konci roku 2009 nemohla být elektrárna podle svědka kompletně hotová, jelikož se zde již prováděla příprava na rozsáhlejší meliorační práce. Konkrétní detaily ohledně přípravných prací svědek neznal. Byl si však jistý, že kvůli nim muselo dojít k demontáži již nainstalovaných fotovoltaických panelů. Jedna až dvě třetiny panelů se musely demontovat kvůli bezpečnosti a aby nedošlo k jejich poškození. Stejně tak se koncem roku 2009 měnily a reklamovaly kontejnery kvůli problémům s odvětrávacím systémem.

Dodavatelská společnost Fronius totiž změnila technologii střídačů, takže by v jarních měsících došlo k jejich přehřívání. K prvnímu takovému případu došlo v listopadu 2009. Společnost Fronius uhradila veškeré náklady touto chybou vzniklé – odvoz kontejnerů, přepracování apod. a zdarma dodala i spoustu náhradních dílů. Původní kontejnery se pak uplatnily na jiném projektu. Jak je možné, že se některé kontejnery i přes výše uvedené tvrzení i v roce 2016 na stavbě nacházely, svědek vysvětlit nedokázal. Svědek uvedl, že FVE Čekanice dosáhla rekordu, když byla minimálně 3 až 4 krát zbourána a znovu postavena.

37. Evidenci činností na stavbě včetně melioračních prací vedla společnost TRIAL Stav. Stavební deník nebyl v žádném případě prioritou. Z toho pak může plynout nesoulad mezi skutečností a informacemi v dokumentech – např. dodacích listech. Zápisy do stavebního deníku nebyl pověřen svědek, proto nemohl vysvětlit, proč v něm není žádná zmínka o melioračních pracích v průběhu prosince 2009 ani proč v něm není ani heslovitý zápis o demontáži jakéhokoliv panelu. Svědek uvedl, že na stavební deník nebyl kladen důraz, on osobně kladl větší důraz na zápisy z koordinačních porad. Stavební deník svědek nikdy neviděl a netušil, že by měl mít nějakou vypovídající hodnotu. Podle svědka se nejvěrohodněji dá skutečný stav věci zjistit z přepravních dokumentů. Skutečnosti dále odpovídají předávací protokoly investorovi a vystavené faktury dodaného zboží. Zprávu z realizace FVE dne 20. 12. 2009 svědek nečetl, nemohl proto vysvětlit zde uvedené tvrzení, že na stavbě byly osazeny pouze dva kontejnery, odpovídalo realitě. Jiřího DXXXXXe pak svědek nikdy neviděl. Na konci listopadu 2009 musela být podle svědka elektrárna osázena patřičnou technologií. V opačném případě by obžalovaný TXXXXX nemohl provést příslušné revize. Fakt, že na fotodokumentaci z 23. 11. 2009 se ještě žádné panely a některé konstrukce nenacházejí, vysvětloval svědek tím, že se na elektrárně neustále montovalo a demontovalo. Byl zde tým 250 lidí, takže dokázal stavět velmi rychle. Na fotodokumentaci se podle svědka nikdo z nich nenacházel proto, že nejspíše byli krátkodobě převedeni, aby pomáhali na jiném projektu. V půlce prosince byla elektrárna postavená – veškerá technologie byla na místě a bylo možné provést revizi. Veškerá kabeláž byla vytažená a zapojovala se v momentě, kdy v daném úseku byla prováděna revize.

38. Pokud jde o vztah k investorovi, byla podepsána smlouva o dílo. Jejím předmětem bylo postavení solární elektrárny dané velikosti, její rozpočet, souhrn zboží a vše, co mělo být součástí oné elektrárny. Na základě podobných smluv společnost SOLAR CENTER postavila cca 89 projektů za dobu 28 měsíců, po celé ČR. Činnosti související s vyřízením licence součástí smlouvy o dílo nebyly. Tu si vyřizovala sama společnost ČEZ Obnovitelné zdroje, společnost SOLAR CENTER pouze zajišťovala podklady, které předávala k zajištění licence. Ty pak koordinátor postoupil investorovi. Na starosti to měl pan MXXXXX, který kontroloval a řešil vše ohledně licencí. Investora – společnost CZ INVEST zastupoval pan ZXXXXX. O komplikacích na FVE Čekanice svědek věděl, nicméně ZXXXXX sdělil, že i tak vše jde podle plánu. Meliorace nepochybně byly vícepráce. Panu ZXXXXX svědek řekl, že problémy s odvodněním nejdříve zkusí odstranit sami na vlastní náklady a až posléze případně předloží jiný způsob řešení. Mimo pana ZXXXXX svědek komunikoval i s obžalovaným Ing. KXXXXX, nikoliv však ohledně průběhu výstavby. Ke kupní smlouvě na č.l. 1756-1758 nejprve svědek uvedl, že počet zde objednaných kontejnerů a počet kontejnerů, které se skutečně na stavbě nacházely, nesedí, jelikož

se na dodávce podíleli 3 dodavatelé. Nikdo v ČR totiž nebyl schopen dle svědka přijmout tak velkou objednávku v příslušné rychlosti dodání, jako bylo třeba. Ke zjištění, že i na základě svědkem dodaných listin, byly kontejnery vyrobeny pouze jedním výrobcem, svědek uvedl, že se spltl.

39. Ohledně stavby v Čekanicích probíhaly koordinační porady, kterých se účastnili koordinátoři a asistentka, jež pořizovala zápis. Tyto porady se konaly v různých lokalitách poblíž jednotlivých staveb. Svědek se účastnil 95 % těchto porad. Zástupce investora se těchto porad neúčastnil. V roce 2010 započaly meliorační práce hned po Novém roce – začátkem ledna. Ke kontejneru výr.č. 1884, který byl podle dodacího listu předán 6. 1. 2010 svědek uvedl, že spousta předávacích protokolů se vyřizovala zpětně. Jestli tomu tak bylo i u tohoto kontejneru svědek nevěděl.

40. Předání hotového díla podle svědka probíhá ve dvou fázích. Nejprve se předá veškerá dokumentace ohledně daného projektu, podepíší se příslušné dokumenty a provedou se platby. Poté dochází k předání díla odbornému personálu investora. Tito lidé pak mají elektrárnu a její pravidelné udržování na starosti. V případě společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje zabralo předání díla několik hodin.

41. K listině – Prohlášení o bezpečnosti FVE ze dne 29.12. resp. 28.12. 2009 svědek uvedl, že se jedná o standardní dokument, který se vystavoval na začátku každé realizace, avšak nějaká jeho část zřejmě chybí. Text dokumentu svědkovi podle jeho vyjádření jistě někdo předpřipravil, svědek tvořil pouze dodatky ke smlouvě o dílo. Ono předpřipravení provedl některý z techniků, zřejmě pan FXXXXX či pan SXXXXX. Na nastudování příslušné listiny měl svědek cca 2 minuty s ohledem na množství dokumentů, které měl v daném období podepsat.

42. Svědek **Josef SXXXXX** v přípravném řízení uvedl (č.l. 893 – 903), že ve společnosti SOLAR CENTER pracoval jako technický ředitel a měl na starosti přípravu projektů až po finální projektovou dokumentaci a následnou realizaci elektráren. V případě FVE Čekanice měl pod sebou dva koordinátory Jiřího KXXXXX a Romana FXXXXX. Svědek byl na místě výstavby elektrárny asi 4x až 5x, přičemž informace o průběhu stavby dostával zejména od koordinátorů. Poté, co se na stavbě začaly bortit konstrukce, bylo rozhodnuto o provedení melioračních prací, což technicky řešila firma TRIAL Stav. S melioračními pracemi se začalo někdy v průběhu listopadu a končilo se někdy v březnu. Musela se rozkopat významná část pozemku, samotná část elektrárny se musela hodně rozebírat, musely se předělávat piloty. Zpočátku bylo postupováno dle jednoduchých obrázků od projektanta a poté na základě projektu. Revize elektrárny probíhala v několika dnech, přičemž svědek předpokládá, že to, co bylo hotovo se zrevidovalo a pak se pokračovalo na další postavené části. Revizní zprávu poté svědek obdržel a založil do šanonu. Fyzicky stav elektrárny v návaznosti na revizní zprávu nekontroloval. Vzhledem k tomu, že si svědek nepamatoval, kdy byl na stavbě naposledy, nedokázal se vyjádřit ke stavu elektrárny k 10.12. resp. k 22.12.2009. Za společnost ČEZ Obnovitelné zdroje byly dokumenty předávány buď panu MXXXXX nebo DXXXXX. Svědek MXXXXX posílal seznam dokumentů potřebných k podání žádosti o licenci.

43. Svědek **Roman FXXXXX**, zaměstnanec společnosti SOLAR CENTER, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3693 – 3698), že v této společnosti vykonával dvě funkce – jednak působil jako koordinátor na živnostenský list a jednak měl s.r.o., které dodávalo pracovníky. Jeho nadřízenými byli pan JXXXXX a technický ředitel společnosti Josef SXXXXX. V květnu roku 2009 mu pan

JXXXXX řekl, že má s panem KXXXXX postavit elektrárnu. Dostal příslušnou dokumentaci, bylo mu předáno pole, kde se začalo stavět. Postupem času však zjistili, že toto pole je podmáčené a není možné na něm stavět. Pan JXXXXX mu nicméně řekl, že se stavět musí. Proto zkusili najít řešení, kterým byla meliorace. Informace o tom, že bude nutná meliorace, pak byla předána do společnosti INVEST PLUS CZ k panu DXXXXX nebo panu MXXXXX. Jestli ji předal osobně svědek nebo někdy jiný, si svědek nevzpomněl. Bylo nutné odvodnit obrovskou část. Při první návštěvě jim bylo ukázáno, kudy mají vést hlavní páteřní trasy. Tlačil je čas, proto začali bez projektu. Připravili meliorační trasy, do toho se hotové kusy začaly hroutit kvůli nestabilnímu prostředí a byla nutná demontáž. Elektrárnu tak vlastně postavili několikrát – vždy postavili a zase rozebrali nejprve kvůli jiným pilotům, pak kvůli melioraci. Panoval tam chaos, nic se nedělalo tak jak mělo. Elektrárna nicméně stojí. Spolu s panem KXXXXX měl svědek na starosti technologii mechanickou a posléze elektrickou. Svědek byl spolu s panem KXXXXX koordinátorem, navzájem se střídali. Svědek popsal, že jako koordinátor seděl v buňce, řešil plány, lidi příliš organizovat nemusel, jelikož byli zkušení. Došlo k najmutí geodetické firmy, posléze k montování kabelů a stavbě konstrukcí.

44. Investorem stavby byl dle svědka nejspíše pan DXXXXX, alespoň tomu se zodpovídal. Jediným úkolem bylo, postavit elektrárnu do konce roku. Pan DXXXXX se na stavbě objevil zhruba jednou týdně či jednou za čtrnáct dnů, měl volný přístup. Zprávy o harmonogramu prací mu svědek nepodával, jelikož podle jeho názoru viděl sám, jak práce postupují. S panem Mrkvičkou spolupráce fungovala stejně jako s panem DXXXXX, jen se vídali méně často. Obžalovaný TXXXXX tam začal chodit až později. Svědek nikomu neříkal, že stavba je schopna revize. Obžalovaný TXXXXX pokaždé řekl, co bude potřebovat zrevidovat, oni mu to postavili a posléze opět rozbourali. Tento postup byl způsoben melioracemi. Svědek uvedl, že to, co TXXXXX zrevidoval, za pár hodin už nestálo, a nedokáže si představit, že by to obžalovaný TXXXXX nevěděl.

45. Přesné termíny výstavby svědek neznal, jen věděl, že byl tlačěn, aby dokončil stavbu do konce roku. Před kolaudací byla elektrárna hotová celá, posléze došlo k jejímu rozebrání, zároveň probíhaly meliorace. Meliorační práce měla na starosti společnost TRIAL Stav, svědek do nich nezasahoval. Svědek připustil, že je možné, aby úklid staveniště probíhal za současné meliorace. Pan JXXXXX měl 28. 12. nějaké informace o tom, že bude muset dojít k melioraci, jinak dojde k ohrožení výstavby. Podmáčené podloží způsobilo hýbání konstrukcí, které tak musely být vytaženy. Meliorace představují jen dílčí položku z hlediska financí, proto se dle svědka tolik neřešily z hlediska schvalování.

46. Stavěly se tři elektrárny najednou - Čekanice, Bežerovice a Chýnov. Subdodavatelem byly společnosti Elfetex, Schletter, nějak tam figurovalo i jméno BXXXXX. Přímou na stavbě pak svědek komunikoval nejčastěji s panem KXXXXX.

47. Stavební deník svědek označil za cár papíru, kdyby bylo na něm, tak by ho nevedl. K záznamu ze dne 28. 12. 2009 uvedl, že to bylo ve skutečnosti jinak, než je tam napsáno. Proč tomu tak je, neví, jelikož onen text nepsal. Meliorace nebyly součástí původního projektu, jednalo se o vícepráce, jejichž hodnotu svědek neznal. Svědek kladně odpověděl na otázku, zdali by si nechal schválit meliorace jako vícepráce v hodnotě několika milionů investorem. Technologické kontejnery v Čekanici měly podle svědka špatnou ventilaci, musely se demontovat a vyměňovat. Tuto záležitost nicméně řešila společnost SOLAR CENTER. Svědek netušil, odkud

se kontejnery vozily. Ke zprávě výrobce těchto kontejnerů na č.l. 1690 a 1790 uvedl, že netuší, jestli došlo k výměně za kontejner z jiné elektrárny anebo se jednalo o nový kontejner. K reportům z výstavby z 14. a 20. 12. 2009, kde je hovořeno pouze o instalaci 2 kontejnerů, svědek uvedl, že neví, kdy byla ukončena revize. Dva kontejnery byly na stavbě umístěny nastálo, 11 jich pak bylo demontováno. Zároveň probíhaly montáže i demontáže a meliorace. Svědek netušil, proč o tom není ve stavebním deníku zmínka. Kdy byly přivezeny rozvaděče ve srovnání s revizí, rovněž nevěděl.

48. Posléze svědek uvedl, že ví, že proběhlo místní šetření stavebního úřadu, nevybavuje si však, že by tam byl. Podle svědka by bylo možné přesunout kontejnery z jedné fotovoltaické elektrárny do druhé, nevěděl však, proč by to někdo dělal. Nicméně proveditelné by to bylo, kontejnery jsou obdobné a liší se jen vevnitř odvětráváním.

49. Svědek **Jiří KXXXXX**, druhý koordinátor stavby FVE Čekanice za společnost SOLAR CENTER, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3707 -3709), že se na stavbu dostal jako najatý stavbyvedoucí, aby celou akci řídil. Řídil vše – přípravu staveniště, průběh výstavby, co kdo má dělat atd. Stejnou činnost vykonával i pan FXXXXX, se kterým měl svědek naprosto stejné kompetence. Výstavba šla zpočátku dobře a podle plánu, později se však přišlo na podmáčený terén, který způsobil komplikace. Muselo dojít k melioračním pracím, které se prováděly od prosince 2009 do ledna, února nebo března 2010, svědek si nebyl jist. Musel být navýšen počet lidí, stavba se rozebírala a znovu stavěla. Jednalo se o vícepráce, svědek nevěděl, jestli muselo dojít k jejich schválení investorem. Společnost SOLAR CENTER mu sdělila, ať provede ony meliorační práce.

50. Stavební deník byl v této době na posledním místě, rozhodně do něj nezapisovali denně. Když do něj zapisovali, tak heslovitě a rychle. Svědek nedokázal vysvětlit, proč ve stavebním deníku není žádný údaj o melioraci a demontáži technologie. Údaje v deníku však podle svědka zcela jistě odpovídají skutečnosti. Svědek pověřil dva lidi zápisem do deníku, nicméně neřekl jim, jakým způsobem mají zapisovat. Když si zápisy přečetl, upozornil pověřené pracovníky, aby pořizovali obsáhlejší zápisy. Revize nízkonapět'ové části elektrárny probíhala podle svědka několik dní, jezdil tam obžalovaný TXXXXX s pomocníky. Svědek nebo svědkem určená osoba spolu s obžalovaným TXXXXXem připravili část elektrárny k revidování. Posléze tuto část opět rozebrali kvůli melioračním pracím. S technologickými kontejnery byly podle svědka problémy. Revizi tyto kontejnery podléhaly, a po ní byly postupně odváženy. Měly problémy s odvětráváním, proto musely být reklamovány. Je podle svědka možné, že byly odváženy na jinou akci, to už nebyla svědkova starost. Proč by k takovému odvážení mělo dojít, svědek netušil, on jen potřeboval vyhovující kontejnery. Svědek nevěděl, jestli to, že kontejnery jsou nevyhovující, zjistili již před nebo až po revizi. Pokud platila druhá varianta, tak každopádně neprobíhala nová revize. Kolik bylo na stavbě kontejnerů v době revize, svědek nevěděl, ale kontejnery byly v době revize zapojeny podle příslušné dokumentace. K faktu, že dle dodacího listu byl např. kontejner výr.č.1884 vyskladněn den po revizi, svědek uvedl, že toto nedovede vysvětlit, možná byla chyba v dodacích listech. Pana DXXXXX svědek znal, byl to starší pán, zástupce investora jako stavební dozor. Chodil kontrolovat stav výstavby, jak často svědek nevěděl. Ke zprávě z reportu FVE na č.l.639 svědek uvedl, že špatné kontejnery asi stihli odvézt, v každém případě nemůže vysvětlit slova někoho jiného. Dle svědka na stavbě 14 kontejnerů skutečně bylo.

51. Svědek nevěděl, v jaké fázi rozestavěnosti byla elektrárna při prohlídce kontroly ze stavebního úřadu. Pouze věděl, že povolení na předčasné užívání bylo uděleno na 1/6 nebo 1/7. Na tak malou část bylo uděleno, protože neměli VN připojení nebo něco takového, svědek si nebyl přesně jist. Proč neměli VN připojení svědek také netušil. Elektrárna podle svědka nebyla schopna bezpečného provozu, jelikož to neumožňovalo podloží, se kterým měli problém i trafostanice, se kterými se trochu hýbalo.

52. Svědek **Petr DXXXXX**, stavební mistr společnosti TRIAL Stav, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3749 – 3752), že společnost TRIAL Stav na fotovoltaické elektrárně Čekanice prováděla výkopové práce a meliorace. Svědek odhadl, že zde pracovaly stovky lidí. Výsledky práce předávala společnost TRIAL Stav společnosti SOLAR CENTER, konkrétně skrze některého z koordinátorů panu JXXXXX. Koordinátor byl přítomen a měl přehled o tom, jak výstavba pokračuje. Přípravy k melioračním pracím byly zahájeny v roce 2009. Samotná meliorace se musela provést kvůli podmáčenému pozemku a hroící destrukci konstrukcí elektrárny. Zapadaly stroje a nebylo možné na stavbě dále pracovat. Projekt melioračních prací byl řešen s Ing. SXXXXX a panem ŠXXXXX. Se samotnými melioračními pracemi se začalo dřív, než byl projekt hotový, jelikož pracovníky tlačil čas. Byl na ně vyvíjen tlak, aby meliorace proběhly co nejdříve. Celkově meliorace trvaly řádově měsíce. Svědek prováděl čištění melioračního potoka 5., 6. a 9. listopadu 2009.

53. K objednavce na meliorační práce ze dne 12.10.2009 (sv.7 č.l. 2156) a zálohové faktuře na meliorační práce ze dne 19.10.2009 (č.l. 2157) svědek uvedl, že on se fakturami nezabýval, předpokládal, že se jedná o klasickou objednávku. Nevěděl nic o tom, že by daná faktura nebyla proplacena. Někaké přípravné práce k melioracím byly zahájeny již před touto objednávkou, přesný rozsah si však svědek nevybavil. Výstavba elektrárny probíhala dle svědka velice rychle. V souvislosti s melioračními pracemi probíhaly demontáže, montáže, výměny zařízení a něco bylo i reklamováno. Vyměňovaly se za pomoci techniky (auto s jeřábem) technologické kontejnery. Ty byly následně odvezené zpět k výrobcí anebo se přesunuly na jinou stavbu. Meliorace se prováděly jak bagry, tak frézami. Dodávku materiálu řešili koordinátoři KXXXXX a FXXXXX. Společnost SOLAR CENTER zajišťovala jak materiál, tak kabeláž a konstrukce.

54. K záznamu ze stavebního deníku ze dne 28.12.2009, kde je uvedeno, že je nutno na poli FVE dodělat meliorace s tím, že investor bere na vědomí informaci o nutnosti provedení meliorací a souhlasí se zahájením meliorací ve spodní části pozemku, kdy další postup v melioracích bude stanoven až po obdržení projektu (sv.5 č.l. 1 434) svědek uvedl, že neví, co se do deníku psalo. Do stavebního deníku zapisovali koordinátoři pan KXXXXX s FXXXXXem a popřípadě JXXXXX. Společnost TRIAL Stav si dělala vlastní zápisky, které následně spolu s fakturací předala společnosti SOLAR CENTER. V současné době proto touto dokumentací svědek nedisponuje, měl k dispozici pouze účetní doklady, jež byly předány policii. Ke zprávě spol. SOLAR CENTER ze dne 28.12.2009 v níž je investorovi sdělováno, že bylo zadáno zpracování projektu meliorací, z něhož vyplynula potřeba provedení melioračních prací s tím, že pokud nebudou meliorační práce provedeny na celém místě plnění a v plném rozsahu, není spol. SOLAR CENTER schopna garantovat veškeré záruky (sv.5 č.l. 1.606) svědek uvedl, že ji v životě neviděl. K jejímu obsahu, z něž vyplývá, že podmáčení nebylo natolik kritické, aby to bránilo dokončení elektrárny, uvedl, že dle jeho názoru to kritické bylo.

55. Svědek **Petr JXXXXX**, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3716 – 3717), že dostal od bratra nabídku, jestli by nechtěl brigádu na fotovoltaické elektrárně. Poté byl panem KXXXXX požádán o monitoring pohybu pracovníků a dopisování stavebního deníku. Svědek nevěděl, kdy přesně nastoupil, končil každopádně v létě 2010. Svědek na stavbě hlídal pracovníky, manuálně občas s něčím vypomohl. Pan KXXXXX byl koordinátor stavby. Občas zde byl ještě pan FXXXXX, ale v kontaktu byl svědek hlavně s panem KXXXXX. Svědek nevěděl přesně, v jakém stavu se elektrárna nacházela v prosinci 2009, jelikož tam byl docela hektický průběh. Ví, že tam byly panely, docházelo k výměně pilotů kvůli nějakému problému s pohybem, svědek nevěděl přesně. Celá postavená část elektrárny se musela demontovat, svědek nevěděl přesně, jestli to bylo v září nebo říjnu 2009. Svědek si nebyl jist, jestli v prosinci 2009 došlo k demontáži kvůli melioracím. Někdy k ní došlo určitě, avšak svědek nevěděl, jestli v prosinci 2009. V podstatě by se to dalo zjistit ze stavebního deníku. Ten svědek dopisoval během tří dnů dle instrukcí pana Krtičky, někdy ale i týden zpětně. Záznam z 28. 12. 2009 psal na popud pana Krtičky. Sám ze své vůle či iniciativy do něj nikdy nic nedopisoval, nepříslušelo mu to. Pan KXXXXX si dělal poznámky o probíhajících pracích. Posléze tyto údaje svědek zapsal do deníku. Svědek si nevzpomněl, kdy začala demontáž zařízení. Uvedl, že byly navážené kontejnery. Nevěděl kolik přesně, nájezd kamionů byl tehdy velký, navíc tam byl podle svědka zmatek. Každopádně jich bylo podle svědka hodně. Svědek potvrdil zápis ve stavebním deníku ze 4. 11. 2009, kde se poprvé píše o melioracích. Mluvílo se podle něj o spodních vodách, a že s tím bude nutno něco dělat.

56. Svědek **František SXXXXX** v přípravném řízení uvedl (č.l. 921 – 925), že na stavbě FVE Čekanice pracoval jako bagrista a prováděl výkopy pro kabely. Dle svědka před zahájením meliorací na stavbě nějaké kontejnery byly. Stav elektrárny k 10.12.2009 svědek neví, ale dle jeho názoru byla elektrárna před Vánocemi dokončená

57. Druhý důkazní okruh zahrnuje vesměs výpovědi svědků, kteří na stavbě FVE pracovali anebo se jiným způsobem podíleli na činnostech souvisejících s výstavbou, nicméně k postupu prací, k melioracím či demontáži technologie se nebyli schopni přesvědčivým způsobem vyjádřit.

58. Svědek **František JXXXXX**, bratr svědka Petra JXXXXX, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3715 – 3717), že byli požádáni společností SOLAR CENTER o spolupráci při montáži ocelových konstrukcí a panelů. Pro tuto společnost již dříve něco montovali, proto přišla i nabídka na Čekanice. Svědek domlouval lidi, kteří včetně něj pomáhali na montáži. Práci jim pak určovali koordinátoři za SOLAR CENTER, konkrétně pánové KXXXXX a FXXXXX. Konkrétně dělali na oné elektrárně montáž konstrukcí, podkonstrukcí a montáž panelů. Jiná najatá firma pak zatloukla hlavní piloty, na které oni montovali ocelovou a hliníkovou konstrukci, na kterou byly posléze umístěny panely. Pracovali tam někdy na podzim 2009, přesněji si svědek nevybavil. Vzhledem k problémům se nakonec určité práce přesunuly až do roku 2010. Kvůli podmáčené zemině a propadu do země muselo dojít k rozebrání pilotů. K tomu podle svědka došlo někdy koncem roku 2009. Svědek nevěděl, jestli tou dobou na stavbě probíhaly meliorace. Průběh prací byl zaznamenáván. Za zápisy byl odpovědný koordinátor, stavbyvedoucí. Některé zápisy prováděl i svědkův bratr. Blíže se však o tyto zápisy svědek nezajímal. Revizím svědek nebyl přítomen, ví, že se o nich jednalo. Stav elektrárny svědek nedokázal popsat, v době před koncem roku měl dovolenou. Osobně byl v Čekanicích naposledy 10. až 12.12. Nicméně celá

elektrárna dokončená nebyla. K záznamu ze stavebního deníku uvedl, že jeho úsek byl hotový. Věděl, že se kabely navlékaly pouze provizorně. Vše se dělalo provizorně a pak se k tomu vracelo, jelikož bylo potřeba stihnout termín. Na revizi provizorní zapojení nemělo žádný vliv. Svědek nevěděl, jestli se na stavbě 10. 12. nacházely technické kontejnery. Stejně tak nevěděl, jestli v prosinci probíhaly meliorace. Věděl, že tyto někdy probíhaly, časové období však nikoliv. Roky 2009 a 2010 mu dle jeho vyjádření splývají.

59. Svědek **Ing. René SXXXXX** v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3747 – 3749), že v roce 2009 vypracoval projekt a následně vyřizoval stavební povolení FVE Čekanice. Zadání na vypracování onoho projektu dostal v lednu 2009, stavební povolení pak bylo vydáno 17. 7. téhož roku. Na stavbě se svědek byl podívat cca 5 – 6 krát, vždy na základě výzvy pana Krtičky, který mu zavolal a sdělil, co je potřeba zařídit. V půlce prosince se byl svědek podívat na stavbě v daném roce naposledy. Navštívil ji kvůli prohlídce z důvodu povolení předčasného užívání. K dispozici měl vyjádření všech dotčených orgánů a na požádání pana DXXXXX zkontroloval, že po této stránce je vše v pořádku. Svědek se domníval, že byl přítomen i místnímu šetření ze strany stavebního úřadu ohledně povolení předčasného užívání. V této době na elektrárně žádné meliorační práce podle svědka neprobíhaly, ale roky 2009 a 2010 mu splývají, proto si nebyl zcela jist.

60. V roce 2010, zřejmě na jaře, byl svědek osloven panem DXXXXX ze společnosti CZ INVEST kvůli podmáčenému pozemku a byl požádán o pomoc s vyřízením melioračních prací. Ty se začaly dělat po rozmrznutí půdy. Projekt melioračních prací svědek nezpracovával, na jeho základě pouze uzavíral veřejnoprávní smlouvu, kterou posléze předal panu DXXXXX. Svědek nedokázal říct, jestli samotné meliorační práce začaly dříve, než byl vyřízen projekt a uzavřena ona veřejnoprávní smlouva. V každém případě na svědka tlačili, aby se práce udělaly co nejrychleji. Meliorační práce prováděla společnost SOLAR CENTER, která byla podle svědka maximálně spolehlivá a perfektní. Problémy s podmáčenou půdou se na stavbě projevíly při zkušebním provozu elektrárny. Svědka ohledně meliorací zajímaly pouze úkony související s uzavřením veřejnoprávní smlouvy, nikoliv samotná pracovní činnost. Projekt na meliorace nicméně viděl. Zařizování nezbytných záležitostí ohledně veřejnoprávní smlouvy zabralo svědkovi týdny, možná i měsíc. Svědek připustil, že je možné, že stavební činnost probíhala tak, že se některé práce udělaly dopředu a až posléze se „legalizovaly“ stavebním povolením. Jednotlivé součásti elektrárny se tak mohli dělat „načerno“ a stavební povolení bylo udělováno dodatečně.

61. Svědek **Rudlof CXXXXX** v přípravném řízení uvedl (č.l. 708 – 712), že v období let 2009 – 2010 pracoval jako řidič vozidla s hydraulickou rukou na stavbě elektrárny v Čekanicích. Domnívá se, že v listopadu 2009 byly naistalovány panely v rohu, nahoře vlevo při pohledu od trati, zda byly nainstalovány všechny panely koncem roku 2009 však neví. Dále popsal průběh melioračních prací, které započaly v roce 2009, přičemž svědek neviděl, že by docházelo k demontování panelů.

62. Svědek **Ing. Josef JXXXXX** v přípravném řízení uvedl (č.l. 799 – 802), že jejich společnost Temes s.r.o. prováděla na elektrárně činnosti týkající se provedení koncovky kabelů směrem do každé trafostanice a na druhé straně totéž ve vztahu ke spínací stanici a rozvaděči 22 kV. Dále prováděli vlastní připojení kabelu na výstup do distribuční sítě. Tyto úkony prováděl kolega VXXXXX, který nastoupil dle stavebního deníku 14.12.2009 s tím, že v roce 2009 bylo

provedeno pouze zapojení jedné trafostanice a přípojka do distribuční sítě a byla sestavena spínací stanice. Pak na stavbu nastoupili až dne 3.5.2010.

63. Svědek **Stanislav VXXXXX** v přípravném řízení uvedl (č.l. 947 – 949), že v týdnu od 14.12.2009 měl na stavbě FVE Čekanice připravit spínací stanici a připojit jeden transformátor. Ke stavu elektrárny se nedokázal vyjádřit, pouze v místech okolo transformátoru panely již namontovány byly. Svědek dále konkrétně popsal rozsah prováděných prací dle stavebního deníku v roce 2009. V době od 5.5.2010 do 13.5.2010 se pak na jiných transformátorech prováděly stejné práce jako na transformátoru v roce 2009. Zda byly v prosinci 2009 zapojeny všechny panely, svědek neví, nezajímalo ho to.

64. Do třetího důkazního okruhu náleží zejména výpovědi svědků, kteří se na výstavbě elektrárny nepodíleli a průběh stavby sledovali buď jako v tu dobu zcela nezávislí pozorovatelé, anebo jako účastníci místního šetření realizovaného stavebním úřadem při MěÚ Tábor resp. jako pracovníci provádějící zapojení a revizi části VN.

65. Svědek **Ing. Petr BXXXXX**, pracovník Státní energetické inspekce, v hlavním líčení vypověděl (sv.12 č.l. 3687 – 3690), že dne 10. 12. 2009 byl účasten kontroly energetické inspekce u společnosti TAGREA. Zhruba 400 metrů od místa této kontroly se nacházelo staveniště fotovoltaické elektrárny Čekanice. Toto staveniště bylo vidět z vlaku, kterým cestovali na zmiňovanou kontrolu do společnosti TAGREA. Viděli, že se tam staví a z profesního zájmu se rozhodli cestou z kontroly se tam zastavit a podívat se. Dále svědek uvedl, že při tomto prvním, neoficiálním kontaktu spolu s kolegyní Štífterovou chodili asi 10 až 15 minut kolem staveniště elektrárny, viděli montování konstrukce a panelů. Jedinou jejich tehdejší ambicí byl přitom profesní zájem, jelikož dříve kontrolovali 5-6 fotovoltaických elektráren. Probíhalo tam montování nosných konstrukcí, panelů a dovážka komponentů. Nepohybovalo se tam příliš velké množství dělníků. Svědek se domníval, že výkopové práce tam v tu dobu neprobíhaly. Při první návštěvě mohly být meliorační práce prováděny jediné ve vzdálenější části, kam svědek nedohlédl, jinde probíhaly pouze montáže konstrukcí. Při této první návštěvě byla dokončena maximálně polovina elektrárny, domnívá se, že se na stavbě nenacházelo 14 kontejnerů, vidět byly totiž maximálně tři. Svědek si byl jistý, že kontejnery tam nebyly ve větším počtu na ploše, číslo tři byl však jeho odhad. Svědek uvedl, že ví přesně, že poprvé byl na staveništi v Čekanicích dne 10. 12. 2009 díky dokumentaci, do níž se zpětně podíval. Na stavbě se tehdy podílelo dle jeho odhadu cca 20 lidí, vzpomněl si na bagr, který se tam nacházel. V dále pak byly vidět hotové panely. Meliorace by určitě viděli, pokud by k nim docházelo. Nacházeli se cca tři metry od okraje stavby, kde chodili po okraji louky. S nikým při této neoficiální návštěvě nekomunikovali. Svědek uvedl, že onoho 10. 12. jeli do Čekanic pouze kvůli kontrole ve společnosti TAGREA, v případě fotovoltaické elektrárny Čekanice se nejednalo o žádné kontrolní úkony, tudíž o tomto nebyl ani vyhotoven žádný záznam. Byl zde rozbahněný areál. Krajina okolo elektrárny je v mírném svahu, díky tomu svědek viděl celou elektrárnu.

66. Shodou okolností pak v únoru následujícího roku byli vysláni na kontrolu právě do fotovoltaické elektrárny Čekanice. I v tomto případě byl svědek součástí kontrolního týmu. Součástí kontroly bylo i pořízení příslušné fotodokumentace. V únoru 2010 byla elektrárna demontovaná, oproti prosinci 2009 tam toho bylo podstatně méně. Pokud se jedná o kontrolu v únoru, to už na stavbě probíhaly masivní meliorační práce nebo odvodňovací výkopy.

Pracovníci uváděli, že je tomu tak kvůli podmáčení. Panely se nacházely na hromadách a probíhala demontáž konstrukcí. Dokládali jim odborný posudek na meliorace a také se snažili doložit, že do konce roku byla elektrárna dokončena a pak rozebrána, což je však podle svědka nerealistické. Pokud se týká protokolu o kontrole ve fotovoltaické elektrárně Čekanice z února 2010, tento vyplňoval pan MXXXXX jakožto vedoucí kontroly. Věděl, že on s kolegyní již na stavbě v Čekanicích byli v prosinci 2009. Při kontrole v únoru byly panely vymontované. Kontrola SEI je zahájena oznámením o zahájení kontroly do datové schránky. Pro svědka není problém určit rychlost výstavby, má zkušenosti i s většími elektrárnami, byť ne tak velkými jako je ta v Čekanicích. K uvedení elektrárny do provozu je zapotřebí splnit dvě podmínky – musí dojít k první dodávce a k přidělení licence. Pokud se jedná o fotovoltaickou elektrárnu Chýnov, zde byl svědek poprvé až v únoru 2010.

67. Svědkyně **Ing. Hana SXXXXX**, pracovnice Státní energetické inspekce, v hlavním líčení vypověděla (sv.12 č.l. 3690 – 3693), že před samotnou kontrolou ve fotovoltaické elektrárně Čekanice v únoru 2010, se dostala do kontaktu s touto elektrárnou jednou, v prosinci roku 2009 po kontrole ve společnosti TAGREA. Kolega BXXXXX po této kontrole navrhl podívat se i na fotovoltaickou elektrárnu Čekanice, když se její areál nachází hned vedle kontrolované společnosti TAGREA. Pozorovali elektrárnu zvenku, na stavbě panoval klid, dělníci byli asi na obědě. Stroj zde však zatloukal piloty. Většina plochy byla pokryta stojany, žádné složené kontejnery neviděla, pouze vzadu se nacházelo něco, o čem si svědkyně nebyla jistá, zdali se jedná o kontejnery anebo o stavební buňky. Žádné meliorační práce svědkyně neviděla. Plot se v areálu stavby nejspíše nacházel. Každopádně tam v prosinci 2009 bylo ticho. Svědkyně viděla panely v posledních řadách, půda byla tehdy udusaná. Dvě třetiny plochy byly osázené konstrukcí, cca šestina fotovoltaickými panely. O této neoficiální návštěvě v prosinci informovali pana MXXXXX a vedoucí správního řízení paní TXXXXX, ovšem až při únorové kontrole. V rámci kontrol navštívili desítky elektráren, a to malých i velkých. Svědkyně si nicméně nemyslí, že věci z různých elektráren by jí mohly splývat, jelikož dotčená elektrárna Čekanice byla výjimečná - byla obrovská. V prosinci 2009 byla elektrárna v Čekanicích jedinou rozestavěnou elektrárnou, kterou v tomto období viděli.

68. Poté se na stejné místo vrátila až v únoru v rámci oficiální kontroly. Kontrola SEI trvá různě dlouho, může se jednat o týden, může jít o delší dobu v závislosti na tom, zdali je nutné vyžádat si další podklady. V daném případě zjišťoval pan MXXXXX na stavebním úřadě, jakým způsobem probíhala kolaudace. Potom bylo nutné vyžádat si podklady od společnosti EON. Kontrola SEI je zahájena vyhotovením oznámení. S projektovou dokumentací fotovoltaické elektrárny Čekanice se svědkyně seznámila až v rámci této kontroly. Situace při kontrole byla zoufalá, terén byl podmáčený, docházelo k odvodňování, areál stavby byl pod sněhem. Fakt, že na stavbě v Čekanicích již jednou byli, jim došel až v kanceláři díky cestovním výkazům. Svědkyně i s panem BXXXXXm žasli, že revize byla napsaná v době, kdy tam jen byly vidět stojiny a elektrárna rozhodně nebyla kompletní. Tento poznatek do zprávy o kontrole nedávali. Zprávu samotnou sepisoval pan MXXXXX. Svědkyně se domnívala, že když se dělala revize, elektrárna by již měla být funkční, jelikož je to i podmínka žádosti o licenci.

69. Svědek **Ing. Zdenek MXXXXX** v přípravném řízení (č.l. 823 – 827) popsal průběh kontroly elektrárny ze strany Státní energetické inspekce v únoru 2010 s tím, že na místě nebyly namontovány panely až na malou část panelů, kterou označil v přiloženém nákresu. V části, kterou svědek označil, nebyly vůbec konstrukce. Dále byly odvezeny kontejnery. Pro účely

kontroly byly důležité záznamy ve stavebním deníku, které popisovaly montáž panelů i po provedené revizi. Dále bylo vycházeno z dokumentu o předčasném užívání stavby a ze záznamu z dispečinku E.ONu, že k sepnutí spínače došlo až v lednu 2010. Bylo jim řečeno, že elektrárna byla hotová, avšak z důvodu meliorací byla později demontována. Projektová dokumentace k melioracím však byla zadána až v listopadu. Rovněž ze stavebního deníku vyplývalo, že meliorační práce započaly až v roce 2010.

70. Tvzení svědků Ing.BXXXXXX a Ing. SXXXXX o provedení kontroly dne 10.12.2009 ve firmě TAGREA je doloženo oznámením SEI o provedení kontroly včetně navazujících materiálů (sv.7 č.l. 2064 – 2069). Uskutečnění pracovní cesty dne 10.12.2009 dále potvrzují cestovní příkazy (sv.7 č.l. 2070 – 2072). Fotodokumentace stavu FVE Čekanice při kontrole SEI vykonané dne 18.2.2010 se nachází ve sv.10 č.l. 2880.

71. Svědkyně **Ing. Magda NXXXXX**, pracovnice stavebního úřadu v Táboře, v hlavním líčení uvedla (sv.12 č.l. 3704 – 3706), že vykonávala úkony vedoucí k vydání stavebního povolení fotovoltaické elektrárny Čekanice a následného uvedení do předčasného užívání její části. Posléze pak stavební úřad v Táboře uděloval této elektrárně kolaudační souhlas. Jednalo se o první fotovoltaickou elektrárnu, u níž prováděla zmíněné úkony. Před povolením předčasného užívání stavby musela být provedena kontrola stavu stavby. Za tímto účelem proběhlo místní šetření (dne 22.12.2009 pozn. soudu). V části, ve které mělo být povoleno předčasné užívání, byla část panelů postavená. Na té druhé části naopak žádné panely stoprocentně nebyly. Podle svědkyně byla schopna rozhodnutí o předčasném užívání slabší polovina nebo třetina elektrárny. Panely na konstrukcích byly pouze v části, v níž mělo dojít k povolení předčasného užívání, v ostatních částech nikoliv. Kontrole byl přítomen spolu se svědkyní ještě investor a hasič. Po zhlédnutí protokolu o místním šetření na č.l. 1641-1644 svědkyně uvedla, že je tam podepsaná ona, pan DXXXXX, který vyřizoval stavební povolení, svědek KXXXXX a pan FXXXXX ze společnosti SOLAR CENTER. Jestli to byl onen investor, svědkyně nevěděla. Stejně tak svědkyně nevěděla, v jaké pozici v dané situaci vystupoval pan DXXXXX, zdali byl investor anebo jednal v zastoupení. Potvrdila nicméně pravost protokolu. Svědkyně kontrolovala závěry revize. Jedna revize byla dle svědkyně na kabeláž a jedna na trafostanici. Po předložení revize obžalovaného TXXXXXa č.51209 svědkyně uvedla, že to není ta revize, kterou viděla. Předložená revize je totiž na celé kontejnery, což jí kontrolovaná revize určitě nebyla. Číslo revize dle svědkyně odpovídá, avšak popis je úplně jiný. Při kontrole procházela svědkyně elektrárnou.

72. Svědek **Bc. Josef KXXXXX**, pracovník hasičského záchranného sboru, v hlavním líčení vypověděl (sv.12 č.l. 3706 – 3707), že dostal za úkol posoudit projektovou dokumentaci k elektrárně Čekanice. Dne 22. 12. 2009 se dostavil na výzvu stavebního úřadu k místnímu šetření kvůli povolení předčasného užívání stavby. Bylo zjevné, že stavba není zcela dokončená, nicméně předčasné užívání bylo k určité části možné. Revize byla svědkovi předložena pouze jedna, týkala se části trafostanice č. 6. Svědek vyslovil souhlas s předčasným užíváním konkrétní části stavby, tak jak je uvedeno v příslušném zápise. Dokončena byla v den místního šetření dle názoru svědka zhruba polovina elektrárny. Z oné poloviny pak byla provozu schopna pouze ta část, která měla příslušnou revizi. Svědek uvedl, že při místním šetření procházeli pouze hotovou částí elektrárny. Svědek si nepamatoval, jestli ve druhé nedokončené části elektrárny probíhaly nějaké práce, ani zdali tam bylo vícero lidí. O melioracích také svědek nic nevěděl. Při řízení se zajímali jenom o část stavby, která byla dokončena. Konkrétně se jednalo o trafostanici č. 6 a dva kontejnery, příslušné panely a řídicí spínací trafostanice. Jestli na stavbě bylo více kontejnerů než

ony dva zmíněné, svědek nevěděl. Nejvíce rizikové jsou na fotovoltaické elektrárně podle svědka prostory, v nichž se nachází trafostanice. V části stavby, kterou svědek kontroloval, bylo vše v pořádku.

73. V souvislosti s výpověďmi svědků Ing. NXXXXXX a Bc.KXXXXXX se ve sv.1 na č.l. 109-110 nachází protokol o průběhu ústního jednání spojeného s místním šetřením sepsaný dne 22.12.2009. Z tohoto protokolu lze zjistit, že úkon se týkal technologie související s trafostanicí TS 6, tzn. souvisejícího počtu FV panelů a 1 technologického kontejneru. Na č.l. 107 – 108 se pak nachází rozhodnutí o předčasném užívání FVE Čekanice vydaný dne 23.12.2009 MěÚ Tábor, Stavebním úřadem, dle kterého stavba obsahuje fotovoltaickou elektrárnu 4650 kWp, SO 05-příslušný počet panelů, které jsou umístěny v řadách na ocelových konstrukcích, SO 06-vnitřní rozvod NN od technologického kontejneru do TS 6 a příslušné kabely NN a VN.

74. Další svědek **Ing. Jan BXXXXX**, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3711 – 3713), že v okamžiku, kdy tato elektrárna získala stavební povolení, dělal realizační dokumentaci pro společnost SOLAR CENTER. Té nabídl dodávku technologie vysokého napětí. Kabeláže si společnost SOLAR CENTER zařizovala sama skrze subdodavatelskou firmu. Na elektrárně Čekanice se svědek nacházel několikrát v rámci kontrolních dnů. Byl zde v prosinci 2009, posléze ještě v březnu 2010. Při jeho návštěvě v roce 2009 probíhala instalace technologie do spínací stanice a připojení trafostanice č. 1. Tato část pak byla připravena k provozu. Příslušnou revizi tam prováděl pan KXXXXX ze společnosti TENES. Jednalo se o revizi namontovaných koncovek na kabely vysokého napětí na předním odpojovači, který vedl do spínací stanice. Ten den byly na stavbě velmi špatné podmínky pro pohyb. To co se nacházelo kolem cesty, bylo dokončené. Konkrétně se jednalo o opěrné konstrukce, panely, kabeláž, trafostanice a kontejnery. Podle svědkova odhadu šlo o 60-70 % celé elektrárny. V předních řadách se ten den montovaly dva stoly panelů. I ve zbylých 30-40 % elektrárny docházelo k pracím – svědek viděl montáž stolů, ale z cesty, kde se nacházel, to nebylo na celé staveniště úplně přesně vidět. Technologický kontejner podle svědka není součástí revidovaného zařízení, revidovaly se toliko kabely vysokého napětí a trafostanice. Dle svědka se tam tehdy mohlo nacházet asi 10 technologických kontejnerů. Svědek zaregistroval na stavbě problémy s vodou, detaily nicméně neznal. Bylo tam značné množství bláta, odvodňovací práce si svědek nevybavil. Předmětem revize byla celková instalace, konkrétně při ní docházelo k měření izolačních stavů jednotlivých okruhů, měření impedančních smyček na střídavých obvodech. Naměřené údaje se pak zapisují do revizní zprávy. Tyto hodnoty nebudou u všech kabelů automaticky mít stejné hodnoty, ale může dojít k situaci, že ony hodnoty stejné budou, pokud typologie kabelů bude stejná či hodně podobná. Různé elektrárny mohou mít podle svědka stejné parametry. Po předložení revizní zprávy nízkonapěťové části svědek uvedl, že neví jak je možné, že naměřené hodnoty jsou všude stejné, a že by musel vidět příslušné nákresy. Podle svědkova odhadu by mohla revize nízkonapěťové části v Čekanici trvat cca 2-3 dny. Při demontáži technologického kontejneru je podle svědka nutno odpojit střídavý kabel na trafostanici a odpojit všechny kabely v kontejneru. Pokud se na původní místo umístí nový kontejner, měla by podle svědka následovat nová revize, nebo alespoň funkční zkouška, o níž by byl udělán zápis. Podle svědka zřejmě není možné provést revizi elektrického zařízení, kde se nachází rozvaděč bez protokolu o kusových zkouškách daného rozvaděče. Bez něj totiž není jistota že, ho někdo prohlédl. Podle svědka je vždy na zvážení, jestli má být provedena revize při výměně některých komponentů zrevidovaného zařízení, pro tyto případy pak nejsou stanoveny jednoznačné hranice. Svědek jednal s pracovníky společnosti SOLAR CENTER

jakožto generálním dodavatelem. Fotovoltaická elektrárna musí být podle svědka při revizi pod napětím. Ohledně výpovědi z přípravného řízení na č.l.698 svědek uvedl, že možná správně neporozuměl otázce, když uvedl, že všechny revize lze provést, aniž by byla elektrárna pod nějakým napětím. Zopakoval, že při revizi elektrárna musí být pod nějakým napětím vždy, jinak by nebylo možné provést zkoušku funkčnosti. V takovém případě by se jednalo jen o částečnou revizi a v okamžiku po uvedení pod napětí by měla následovat další.

75. Svědek **Vladimír KXXXXX**, revizní technik, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3714 – 3715), že na podzim 2009 byli jako firma osloveni společností EASY, konkrétně panem BXXXXXou k provedení elektromontáží na fotovoltaické elektrárně v Čekanicích. V listopadu tam proto jeli provést montážní práce a vypracovali cenovou nabídku. Počátkem prosince pak začali pracovat. Pan BXXXXX jim k tomu dodával komponenty. Nejprve provedli kompletaci a montáž rozvaděče vysokého napětí, ukončení kabelů z venkovního vedení z jedné z trafostanic. Svědek osobně provedl revizi vysokého napětí. Na měření jednotlivých zařízení byla nicméně najatá externí firma. Dne 17. prosince se svědek nacházel na elektrárně, nedokázal však říct, jestli tam probíhaly odvodňovací práce. K běžným pracím tam docházelo, pohybovali se tam lidé. Dne 22. prosince byl svědek požádán společností EON, aby zapnul vedení, aby napětí šlo využít při zkouškách. Všechny práce řídil vedoucí montér, který byl i u onoho zapnutí. Účelem zapojení zařízení bylo, aby se proud dostal zvenku do trafostanice. Žádné další činnosti mimo uvedené na fotovoltaické elektrárně svědek nedělal. V prosinci panovalo nepříznivé počasí, pro svědka bylo těžké vzpomenout si na tehdejší stav rozpracovanosti elektrárny. Svědek uvedl, že pokud je technologický kontejner odvezen a vyměněn, je třeba provést novou revizi. Revizi nízkonapěťové části elektrárny lze provést bez napětí jedině, pokud jsou k dispozici nějaké externí zdroje. Svědek prohlásil, že jako revizní technik by neprohlásil zařízení za bezpečné, pokud by nemělo příslušný protokol o kusové zkoušce.

76. Posléze svědek uvedl, že lze revidovat elektrické zařízení po částech. Pokud se nicméně revidovaná část rozmontuje, je nutná nová revize, jinak nelze prohlásit, že je vše v pořádku s ohledem na to, že zařízení nebylo po demontáži viděno ani změřeno. V případě že se hýbe s kabely, je nutno tyto znovu změřit. U nízkého napětí pak záleží, co se tam přesně dělá. V každém případě když se zařízení namontuje a zase odmontuje, svědek by ze svého pohledu požadoval novou revizi. Svědek připustil, že impedanci lze měřit i výpočtem. Uvedl, že i pokud dojde k pouhému odpojení a připojení zařízení bez výměny, je třeba nová revize. Svědek nevěděl, jestli toto vyžaduje příslušná norma, on jako revizní technik v každém případě by toto vyžadoval.

77. Svědek **Pavel GXXXXX** v přípravném řízení uvedl (č.l. 752 – 761), že v roce 2009 pracoval jako ředitel a jednatel firmy PROSTR trading s.r.o.. Se společností Solar Center spolupracovali na dodávkách technologických kontejnerů. Jedinou reklamaci kontejnerů mají evidovanou z května 2010, avšak tato reklamáce byla řešena na místě, kontejnery převáženy nebyly. Na každém kontejneru je štítek, kde je uveden rok a pořadové číslo.

78. Svědek **Milan OXXXXX** v přípravném řízení uvedl (č.l. 843 – 848), že na předmětné elektrárně pracoval jako traktorista pro společnost TRIAL Stav. V prosinci 2009 nebyla hotova část elektrárny, kterou svědek označil v připojeném nákresu. Kvůli podmáčení zde nebyly ani konstrukce ani panely. Odvodnění se provádělo asi až po zimu. Dle svědka nebyla hotova ani další část elektrárny v jihovýchodní části. Dle svědka na stavbě byly zapojeny všechny trafostanice a technologické kontejnery.

79. Svědek **Michal DXXXXX** v přípravném řízení uvedl (č.l. 716 – 723), že na stavbě elektrárny jejich společnost TRIAL Stav prováděla meliorační práce na základě objednávky společnosti Solar Center. Stavba probíhala v rozmezí let 2009 a 2010. Jednáno bylo se zástupcem společnosti Solar Center panem JXXXXX, se zástupci společnosti ČEZ jednáno nebylo. Fakturovány byly úprava komunikací, tažení vodičů – elektrických kabelů, jeřábníkové práce jako ukládání kontejnerů a trafostanic a vlastní meliorace. Meliorační práce musely být provedeny proto, aby bylo možné provést montáž statických nosných pilotů. S melioračními pracemi bylo započato až na základě projektu vypracovaného Ing.SXXXXX.

80. Svědek **Lubomír ŠXXXXX** v přípravném řízení uvedl (č.l. 943 – 945), že poprvé byl na stavbě FVE Čekanice někdy v listopadu, kdy tam dovezl rozvaděč. Podruhé už tam pracoval a to bylo od 28.12.2009, kdy byl Ing.BXXXXX požádán o provedení revize na trafostanicích. V jakém stavu byla elektrárna z hlediska dokončenosti svědek neví, ze země trčely kusy železa, byly tam konstrukce. V době ,kdy na stavbu vzal rozvaděč byla FVE rozkopaná, byly tam konstrukce a někdy i panely.

81. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že vypovídací hodnotu svědeckých výpovědí více či méně limituje poměrně dlouhá doba, která od projednávaného jednání uplynula, což se projevuje na určitých rozporech i mezi výpověďmi svědků v jednotlivých důkazních okruzích. Zásadní rozpory ohledně průběhu výstavby FVE Čekanice v roce 2009 pak plynou zejména mezi výpověďmi svědků zařazených do prvního a třetího důkazního okruhu. Soud nicméně jako věrohodné označuje výpovědi svědků třetího důkazního okruhu popisující nedostavěnost FVE Čekanice v prosinci 2009, neboť se jedná vesměs o výpovědi svědků, kteří nebyli na výstavbě FVE nijak zainteresováni a tudíž nemají žádného důvodu popisovat stav věcí v rozporu s realitou a navíc jsou tyto výpovědi podporovány i svědectvími dalších svědků (OXXXXX, M.DXXXXX, ŠXXXXX) a zejména pak listinnými a věcnými důkazy. Byť např. mezi výpověďmi svědků Ing.BXXXXX a Ing.SXXXXX existují určité dílčí rozpory ohledně stavu pozemku FVE či pohybu pracovníků na stavbě, soud tyto rozpory nepovažuje za nijak zásadní, neboť základ těchto výpovědí ohledně rozestavěnosti FVE Čekanice v době, kdy měla být revidována, je zcela v souladu s dalšími listinnými a věcnými důkazy.

82. Jedním ze zásadních listinných důkazů je pak stavební deník vedený pracovníky firmy SOLAR CENTER, z něhož jednoznačně vyplývá, že ještě dne 10.12.2009 jsou prováděny rozsáhlé práce v podobě zapojování spínacích skříní, instalace střídačů, výkopy pro kabeláž, montáž konstrukcí, zahrnování výkopů, zapojování panelů a SCU a práce podobného rozsahu takto probíhají až do 27.12.2009, kdy je prováděno ohřívání kabelů, zapojování panelů a SCU instalace košů a zapojování TK (sv.2 č.l. 540 – 544). Přitom ještě ve dnech 14. až 16.12. stále dochází k zatluštění pilotů, k výkopům pro kabeláž, k ohřívání kabelů (č.l. 541), dne 17.12. je např. prováděno zapojování panelů a montování konstrukcí, práce spočívající ve výkopech pro kabeláž a montování konstrukcí jsou prováděny i dne 18.12. (č.l. 542) a totéž je pak prováděno dále ve dnech 21.12., 22.12. a 26.12. (č.l. 543).

83. Tyto informace pak zcela odpovídají výpovědím svědků Ing. BXXXXX, Ing.SXXXXX, Ing.NXXXXX a Bc.KXXXXX. Zápisy ve stavebním deníku z druhé poloviny listopadu pak naprosto přesně korespondují s fotodokumentací pořízenou svědkem Mgr.ŠXXXXX (srov. odst.č.86) a právě vzájemná kombinace svědeckých výpovědí, zápisů ve stavebním deníku a

pořízené fotodokumentace činí tyto důkazy věrohodnými, což umožňuje soudu učinit si reálný obrázek o stavu FVE Čekanice v době, kdy měla podstoupit předmětnou revizi.

84. Obžalovaný TXXXXX se zápisy ze stavebního deníku snažil zpochybnit tvrzením, že v době vykonání revize byly jím revidované části kompletní, avšak vzhledem k podmáčení terénu se revidovaná část po revizi demontovala, aby mohly být provedeny meliorační práce. Tutu jeho výpověď potvrzují také např. svědci FXXXXX, KXXXXX nebo JXXXXX. V této souvislosti je však bez ohledu na níže uvedené důkazy, který tato tvrzení vyvracejí, nutno konstatovat, že i kdyby skutečně došlo k situaci, že by se zrevidovaná část po revizi demontovala, předmětná revize by pak měla stejnou hodnotu jako revize neexistujícího zařízení. Pokud by se totiž situace odehrála tak, jak tvrdí např. svědek FXXXXX, že ihned po revizi se kromě konstrukcí demontovaly a odvezly i technologické kontejnery, pak by revize této technologie resp. kontrola zapojení mezi jednotlivými komponenty technologie byla úplně zbytečná a musela by se provést znovu, což mimochodem potvrdili i svědci Ing.BXXXXX a KXXXXX a stejný logický závěr vyplývá i z odůvodnění rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 15.2.2018 č.j.1 To 63/2017-1609 (viz. odst.68 odůvodnění). Přitom sám svědek FXXXXX ve své výpovědi uvedl, že si nedokáže představit, že by obžalovaný TXXXXX o demontáži a odvozu technologie nevěděl. Tedy i pokud by soud akceptoval argumentaci obžalovaného, nemělo by to na otázku pravdivosti údajů v revizní zprávě žádný vliv, neboť obžalovaný by v době, kdy revizní zprávu vyhotovoval, prostě nemohl potvrdit, že elektrárna je v části NN kompletní a bezpečného provozu schopná.

85. Tvrzení obžalovaného a uvedených svědků o následné demontáži technologie kvůli provádění melioračních prací v době provádění revize je však vyvráceno celou řadou důkazů. Svědci Ing.BXXXXX a Ing.SXXXXX vypověděli, že dne 10.12.2009 na stavbě meliorační práce neprobíhaly, což potvrdil např. i svědek Bc.KXXXXX ohledně stavu k 22.12.2009. Výpovědi těchto svědků jsou pak zcela v souladu se zápisy ve stavebním deníku, kde kromě čištění melioračního potoka v době od 4.11. do 9.11.2009 (což si však nevyžadovalo zásah do konstrukcí), není ani zmínka o provádění nějakých melioračních prací, natož o demontáži nějaké technologie (sv.2 č.l. 532). Naproti tomu zcela jasný zápis o nutnosti provedení melioračních prací se ve stavebním deníku objevuje až dne 28.12.2009, kdy je uvedeno, že na poli FVE je nutno dodělat melioraci dle vypracovaného projektu (sv.2 č.l. 547), což zcela odpovídá sdělení svědka JXXXXX společnosti CZ INVEST-PLUS ze dne 28.12.2009, v němž upozorňuje na zadání projektu melioračních prací s tím, že pokud nebudou meliorační práce provedeny, není společnost SOLAR CENTER schopna garantovat veškeré záruky na FVE (viz.odst. č. 93). Konkrétní zápisy o provádění melioračních prací se pak ve stavebním deníku objevují až od 4.1.2010 (sv.2 č.l. 540 – 544 resp. sv.5 č.l. 1439 a násl.), přičemž až dne 8.1.2010 se zde nachází zápis, že investor souhlasí s odvozem technologie (sv.5 č.l. 1439). Pokud se obžalovaný TXXXXX snažil zpochybnit záznamy ve stavebním deníku tím, že tento byl často dopisován až se zpožděním, pak ani toto tvrzení nedává logickou odpověď na otázku, proč ani údajně dodatečné zápisy realizované se zpožděním několika dnů nehovoří o melioracích a s tím související demontáží technologie, přičemž stejné údajně dopisované záznamy z roku 2010 tyto práce jednoznačně popisují. Nadto i svědek KXXXXX uvedl, že záznamy ve stavebním deníku odpovídají skutečnosti (srov.odst.č.50). Rovněž i svědek Petr JXXXXX vypověděl, že doba demontáže technologie by se měla zjistit ze stavebního deníku (srov.odst.č.55).

86. Výpověď svědka JXXXXX, který tvrdil, že FVE bylo v listopadu kompletně dokončená a již v této době probíhaly meliorační práce, zcela jednoznačným způsobem vyvrací fotodokumentace ve sv.3 č.l.888 – 892 (resp.na CD ve sv.10 č.l. 3158). Tyto fotografie byly dne 23.11.2009 pořízeny svědkem Mgr.Martinem ŠXXXXX (srov. jeho výpověď – viz.odst.č. 89) a je na nich zcela zřejmý stav FVE k tomuto dni, kdy na některých místech nejsou ještě ani piloty, na některých místech se nacházejí pouze piloty bez konstrukcí, na některých místech se nacházejí nekompletní konstrukce, natož aby se zde nacházel byt' jen jeden jediný nainstalovaný fv panel. Z provedené fotodokumentace je rovněž zřejmé, že na staveništi neprobíhají žádné meliorační práce, resp. zde v danou chvíli neprobíhají žádné práce (na fotografiích jsou zachyceni celkem 3 pracovníci). Obsah této fotodokumentace pak zcela odpovídá obsahu stavebního deníku, kde je např. ještě dne 26.11. záznam o zatloukání pilotů, montování konstrukcí a následné pokládce panelů, což dle záznamů pokračuje až do 26.12.2009 (opět sv.2 č.l. 540 – 544 resp. sv.5 č.l. 1426- 1433).

87. K otázce melioračních prací bylo prováděno nad míru rozsáhlé dokazování, přičemž z jeho závěrů vyplývá, že nutnost provedení melioračních prací skutečně vyvstala někdy v říjnu roku 2009, což dokladuje objednávka ze dne 12.10.2009, kterou jsou firmou SOLAR CENTER u firmy TRIAL Stav objednány meliorační práce s termínem zahájení co nejdříve (sv.7 č.l. 2156). Na tuto objednávku navazuje zálohová faktura č.290800016 ze dne 13.10.2009 na meliorační práce vystavená firmou TRIAL Stav na částku 1,785 mil.Kč (sv.7 č.l. 2155). Jak již bylo uvedeno výše, ze stavebního deníku dále vyplývá, že příprava pro meliorační práce byla zahájena čištěním melioračního potoka v době od 4. do 9.11.2009. Dne 9.11.2009 firma TRIAL Stav zasílá společnosti Plzeňský projektový a architektonický atelier s.r.o. objednávku na projekt melioračních úpravy s termínem dodání nejpozději do konce roku 2009 (sv.7 č.l. 2195). Následně již žádné další meliorační práce dle stavebního deníku neprobíhaly, v důsledku čehož ani nebyly firmou TRIAL Stav fakturovány a až fakturou č.290400068 s datem usk.zd.plnění dne 15.11.2009 je fakturováno výše zmíněné čištění strouhy a výkop sond pro melioraci (sv.7 č.l. 2161). Uvedené sondy byly nutné pro vypracování projektu Ing.SXXXXX (viz.odst. č.91). O žádných dalších melioračních pracích nehovoří ani Technická zpráva na meliorační opatření ze dne 20.12.2009 (sv.7 č.l. 2002 – 2019). I v této zprávě je zmínka pouze o čištění meliorační strouhy a o vykopání několika zkušebních sond. Rovněž ze sdělení společnosti INGEM inženýrská a.s. (nástupnická společnost po společnosti Plzeňský projektový a architektonický atelier s.r.o.) vyplývá, že v souvislosti s vypracováním projektu na meliorační práce byla např. až dne 4.12.2009 firma Schletter požádána o podrobnější geologické údaje (sv.7 č.l. 2193 – 2194). Projekt pak byl svědkovi Michalu DXXXXX, zástupci firmy TRIAL Stav, předán dne 31.12.2009 (sv.7 č.l.2196). Nadto dne 12.11.2009 svědek Jiří JXXXXX oznamuje společnosti CZ INVEST –PLUS, že při provádění díla bylo zjištěno zamokření části místa plnění, což by mohlo za určitých podmínek způsobit nedostatečnou stabilitu jednotlivých dílů podkonstrukce FVE, ale situace zatím nebrání dokončení díla (sv.5 č.l. 1577). Na toto sdělení reaguje svědek Ing.Martin ZXXXXX vyjádřením firmě SOLAR CENTER ze dne 19.11.2009, kde požaduje provedení odborného průzkumu (sv.5 č.l. 1578).

88. V souvislosti s vypracováním melioračního projektu byli vyslechnuti svědci Mgr. Martin ŠXXXXX a Ing.Alfréd SXXXXX.

89. Svědek **Mgr. Martin ŠXXXXX**, který pořídil fotodokumentaci stavební plochy FVE Čekanice dne 23.11.2009, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3721), že danou lokalitu elektrárny Čekanice navštívil dvakrát nebo třikrát na podzim roku 2009 na popud svého bývalého souseda. Poprvé se jednalo o konzultace ohledně zamokřené plochy, kterou shlédl a poradil, co by se s ní dalo dělat. Posléze byla svědkova manželka požádána o návrh oněch úprav, jelikož měla živnost na tuto činnost. Podruhé byl v Čekanicích svědek odebrat vzorky. Nevěděl, jestli zde byl ještě potřetí s Ing. SXXXXX, který spolu se svědkovou manželkou vypracovával projekt, anebo toto proběhlo v rámci druhé návštěvy. Odebrané vzorky svědek odevzdal do Prahy na rozbory, na jejichž základě jeho manželka udělala návrh opatření. Pořizoval i fotodokumentaci a v hlavním líčení potvrdil, že fotodokumentace na č.l. 888-892 je jím pořízená, identifikoval meliorační strouhu a potvrdil že se jedná o stav k 23.11.2009. Další informace o Čekanicích již měl svědek jen z doslechu Svědek uvedl, že je těžké říct, jestli by šly meliorace provést bez projektu. Svědek uvedl, že existoval požadavek na rychlé odvodnění. Bylo možné učinit dílčí opatření v podobě udělání nezasypané strouhy. Ta by udržela i relativně velké hloubky a přitom by toto řešení bylo snadné.

90. Svědkyně **Mgr. Marta ŠXXXXX** v přípravném řízení uvedla (č.l. 936 – 941), že na žádost pana DXXXXX se jel někdy v listopadu 2009 její manžel podívat na stavbu FVE Čekanice. Svědkyně nikdy osobně na stavbě nebyla, pouze zpracovával zprávu, která byla předána Ing.SXXXXX k provedení návrhu prací. Ten na tom pracoval celý listopad a prosinec. Manžel jí říkal, že je elektrárna rozestavěná, že tam jsou i nějaké panely

91. Svědek **Ing.Alfred SXXXXX** v hlavním líčení vypověděl (č.l. 3754 – 3756), že dne 9. listopadu 2009 dostali objednávku od společnosti TRIAL Stav, aby projektovali meliorace na FVE Čekanice. Termín projektu byl stanoven do konce roku 2009. Komunikovali se společností TRIAL Stav, konkrétně s panem DXXXXX. Dne 16. listopadu 2009 se domluvili, že se pojedou podívat na lokalitu elektrárny, k čemuž také 23. listopadu téhož roku došlo. Provedli zde fotodokumentaci, jež byla předána policii. Termín odevzdání projektu byl 31. 12. 2009. Svědek neměl pocit, že by již onoho 23. listopadu na stavbě probíhaly nějaké meliorační práce. Cílem melioračních prací bylo odvodnit zamokřené území a vytvořit systematickou drenáž, aby se po daném území dalo jezdit. Podkladem pro projekt byl geologický posudek vypracovaný v Německu a hydrogeologický posudek Mgr. ŠXXXXX. Tyto podklady obdrželi počátkem prosince 2009. Předtím se jednalo pouze o pracovní verze projektu. Podle svědka je i na základě takové verze možno začít provádět práce, avšak dle zákona by se tak činit nemělo. Přípravným pracím, tzn. přípravě staveniště, navážení šterku apod. lze na základě pracovní verze projektu provést. Zakázku následně provedli a dostali zaplacení. Po onom 23. 11. už na stavbě svědek nebyl. Svědek nevěděl, kdy přesně nakonec meliorační práce proběhly. Hlavní práce na projektu byly dokončeny do 15. 12., definitivní podoba projektu pak 31. 12. 2009. Co se dělo následně, svědek nevěděl. S ohledem na to, že ohledně FVE Čekanice jej již následně nikdo nekontaktoval, svědek předpokládal, že na stavbě problém s melioračními pracemi a jejich postupem nebyl.

92. Kromě výše uvedených důkazů popisujících objednání a vypracování projektu melioračních prací na FVE Čekanice je nutno se vrátit k záznamům ve stavebním deníku a k souvisejícím listinám získaným ze společnosti CZ INVEST-PLUS resp. ČEZ Obnovitelné zdroje.

93. Od posledního záznamu ze dne 9.11.2009 je ve stavebním deníku další zmínka o melioračních pracích až dne 28.12.2009, kdy investor v rámci předání stavby bere na vědomí informaci o nutnosti provedení meliorací dle vypracovaného projektu a současně investor souhlasí se zahájením meliorací ve spodní části pozemku (sv.2 č.l. 547). Poté již stavební deník obsahuje pravidelné záznamy o provádění melioračních prací (sv.2 č.l. 545 a sv.5 č.l. 1439 a násl.). Dne 28.12.2009 současně svědek JXXXXX sděluje svědkovi ZXXXXX, že na základě zpracovaného projektu vyplynula nutnost provedení melioračních prací na místě plnění díla s tím, že pokud tyto práce nebudou provedeny na celém místě plnění a v plném rozsahu, není společnost SOLAR CENTER schopna garantovat všechny záruky. Z důvodu urgentní situace na stavbě požaduje bezodkladnou reakci, nejpozději do 4.1.2010 (sv.5 č.l. 1606) A teprve až dne 4.1.2010 společnost CZ INVEST-PLUS u firmy SOLAR CENTER objednává provedení melioračních prací (sv.5 č.l. 1580), na což pak navazují zápisy ve stavebním deníku. V této souvislosti je pak možno ještě zmínit obsah protokolu č.031101510 o již zmíněné kontrole FVE Čekanice pracovníky SEI ze dne 18.2.2010, z něhož mimo jiné vyplývá, že dle sdělení zástupců kontrolované právnické osoby z důvodu dlouhé lhůty vypracování projektu odvodnění a ohrožení termínů výstavby bylo ve výstavbě FVE pokračováno (tzn.bez demontáže technologie) s tím, že se celá FVE začátkem roku 2010 rozebere a po provedení odvodnění opětovně smontuje (sv.7 č.l. 2023 – 2024).

94. Jak bylo uvedeno výše, z fakturace firmy TRIAL Stav za rok 2009 nevyplývá žádné zásadnější provádění melioračních prací v tomto roce, kromě prací přípravných, neboť faktury č.290800017 ze dne 19.10.2009, č.290400036 ze dne 31.10.2009, č.290400045 ze dne 30.11.2009 a č.290400059 ze dne 30.11.2009 (sv.7 č.l. 2157 – 2160), se vzhledem k použité technice (manipulátor Manitou je traktor se zvedací rukou) nemohou týkat melioračních prací. Tento stroj je také zaznamenán na fotografii ze dne 23.11.2009 při činnosti související s montáží konstrukcí a nikoliv s melioračními pracemi (sv.3 č.l.890 resp. CD ve sv.10 č.l. 3158). Zde je opět nutno připomenout, že na žádné z fotografií pořízených dne 23.11.2009 nejsou nějaké meliorační práce zachyceny. Navíc i pokud by se tyto faktury týkaly údajných melioračních prací, nijak nedokladují demontáž technologie, ale hlavně tyto fakturované práce byly provedeny ještě před revizí ze dne 9. a 10.12.2009, takže nemohou doložit tvrzení obžalovaného TXXXXX či svědků FXXXXX a JXXXXX o demontáži technologie v průběhu provádění revize. Ostatně ani ve stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaný TXXXXX prostřednictvím svého obhájce nehovoří o tom, že v době jím prováděné revize byly části elektrárny při provádění revize či po revizi demontovány, naopak tvrdí, že podmáčený povrch teprve v brzké době vyžadoval meliorační zásah (sv.1 č.l. 169), což zcela odpovídá výše uvedeným důkazům popisujícím zahájení melioračních prací až 19 dnů po provedení revize. Tento průběh melioračních prací pak potvrzuje i přiložená fakturace, kdy firma TRIAL Stav až dne 7.1.2010 fakturuje výkopové práce s příslušnými stroji s datem usk.zd.plnění dne 7.1.2010 (sv.7 č.l. 2164), s čímž souvisí další faktura č.100400011 se stejným dnem usk.zd.plnění - jejímž obsahem je dílčí část meliorací na FVE Čekanice (č.l. 2165). Další faktura, kde se hovoří o melioracích je ze dne 31.3.2010 (č.l.2169), a to včetně dovozu 124 tun drtě. Výkopové práce velkého rozsahu, včetně např. tažení 36 km NN kabelů jsou obsaženy ve faktuře č.100400083 s datem usk.zd.plnění dne 5.5.2010 (sv.2 č.l. 413). Další faktura, která se týká opravy stolů z důvodu meliorace a montáže konstrukcí, je s datem usk.zd.plnění dne 19.5.2010 (sv.2 č.l.415) a podobné faktury, které skutečně dokladují manipulaci s konstrukcemi a panely jsou všechny až z roku 2010 (sv.2 č.l. 398, 418). Faktura firmy TRIAL Stav na meliorace – 2.etapa je pak ze dne 31.12.2010 (sv.2 č.l.

2188) a na její částečnou úhradu byla použita úhrada výše zmíněné zálohové faktury ze dne 13.10.2009 (sv.7 čl. 2155). Uvedené důkazy současně zcela potvrzují záznamy ve stavebním deníku, kde do 28.12.2009 není o melioračních pracích žádná zmínka a tyto práce jsou zde zaznamenány až od 29.12.2009 a po další navazující měsíce roku 2010, což přesně odpovídá obsahu citovaných faktur.

95. Svědek JXXXXX v průběhu řízení před soudem ještě doložil zápisy z koordinačních porad společnosti SOLAR CENTER, z nichž by dle jeho výpovědi v hlavním líčení mělo být zejména seznatelné, že meliorační práce a demontáž technologie skutečně v roce 2009 probíhaly. Nicméně z obsahu těchto listin je naopak zřejmé, že ani v jednom z těchto zápisů se nehovoří o demontáži již nainstalované technologie. Např. v zápisu z porady ze dne 2.11.2009 je záznam o melioracích, avšak ve stejném zápisu je uvedeno, že na každé vícepráce i opravy, které nejsou zahrnuty ve smlouvě o dílo, budou udělány nové smlouvy popř. dodatky (sv.13/čl.3853-3854), což ostatně zcela koresponduje s původní smlouvou o dílo, dle které je dohodnutá cena díla maximální a k navýšení může dojít pouze na základě písemné objednávky na vícepráce (sv. 5 čl. 1371). Stejně tak v zápisu z porady ze dne 9.11.2009 je pouze poznámka : *meliorace (spousta bažin), sladit montážní čety na nahazování panelů*, tzn. opět žádná poznámka o demontáži technologie, naopak záznam dokladuje pouze montáž nikoliv demontáž panelů. V hlavním líčení se sice svědek snažil tvrdit, že pojem „ nahazování „ panelů ve skutečnosti znamená jejich demontáž, avšak toto tvrzení je nutno již skutečně označit za úsměvné. V tomto směru lze také odkázat na odůvodnění rozhodnutí vrchního soudu sp.zn.1 To 63/2017, kde se v odst.č.56 rovněž zabývá snahou osob vystupujících za spol. SOLAR CENTER tvrdit, že pojem montáž vlastně znamená demontáž anebo montáž konstrukce vlastně znamená jen utahování šroubů s tím, že tuto snahu označuje jako falešnou, zcela účelovou a matoucí. Ostatně věrohodnost svědka JXXXXX je krom důkazů vyvracejících jeho tvrzení o dokončenosti FVE značným způsobem snižována např. i tím, že byl rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 2.2.2017 sp.zn.10T 4/2013 uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst.1, 3 trestního zákoníku, jehož se dopustil v souvislosti i s FVE Čekanice (sv.13 čl. 3893 – 3896). Koneckonců sám svědek poskytl dostatečný důkaz o svoji věrohodnost tím, když v hlavním líčení tvrdil (sv.12 čl. 3758v), že ke konci roku 2009 FVE Čekanice určité kompletní a funkční nebyla, avšak v Prohlášení ke stavu bezpečnosti provozu FVE Čekanice společně s obžalovaným TXXXXX dne 29.12.2009 prohlašují, že stav bezpečnosti provozu FVE Čekanice ke dni 28.12.2009 splňuje požadavky normy ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6 a skutečný stav odpovídá revizní zprávě obž. TXXXXX (sv.13 čl.), čímž současně znevěrohodňuje i výpověď tohoto obžalovaného.

96. Svědek JXXXXX dále doložil zprávu firmy TRIAL Stav ze dne 12.11.2009 potvrzující, že na základě zálohové faktury ze dne 13.10.2009 byl nakoupen meliorační materiál (sv.13 čl. 3860-3861), což však opět ve spojení s výše uvedenými důkazy nijak nepotvrzuje, že v roce 2009 byly zahájeny meliorační práce, které si vyžádaly montáž nainstalované technologie, neboť ještě dne 23.11.2009 nebyly žádné meliorační práce zahájeny, jak vyplývá z výpovědi svědka Ing.SXXXXX a zejména z pořízené fotodokumentace. Rovněž v zápisu z jednání konaného dne 24.11.2009 zpracovaného svědkem JXXXXX není ani zmínka o melioracích či demontáži technologie (sv.2 čl. 628 – 629). A konečně nutnost demontovat již nainstalovanou technologii nevyplývá ani z e-mailové zprávy označené jako Report z probíhajících projektů 30.11.2009, kterou téhož dne zasílá pracovnice firmy SOLAR CENTER Ing.ZXXXXX. V této zprávě je zmiňována pouze

stavba konstrukce (což opět potvrzuje pravdivost záznamů ve stavebním deníku) a příprava melioračních prací. (sv.2 č.l. 654).

97. Svědek **Ing.Martin ZXXXXX**, předseda představenstva společnosti CZ INVEST-PLUS, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l.3700 -3701), že meliorační práce na stavbě FVE probíhaly až v roce 2010 a pokud by došlo k potřebě rozebrání a opětovného složení již instalované technologie, určitě by takovou informaci obdržel od Jiřího DXXXXX. Dle svědka by takové práce nemohly být realizovány bez souhlasu investora.

98. Svědek **Jiří DXXXXX**, zaměstnanec spol. ČEZ Obnovitelné zdroje, v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3717 – 3720), že se na zmiňované elektrárně nacházel cca jednou týdně. Stavebním dozorem byl pověřen společností ČEZ obnovitelné zdroje Hradec Králové. Kdo přesně jej tímto dozorem pověřil, svědek nevěděl. Svědkovým nadřízeným byl Tomáš SXXXXX, od kterého měl pověření jednat s úřady, s hasiči apod. Svědek komunikoval se stavbyvedoucími, na jejichž jména si nevzpomněl. Dostával od nich informace k průběhu stavby. Elektrárna byla dostavěna v období 2009-2010. Svědek věděl o problémech s meliorací, že se začaly propadat piloty a musela proběhnout demontáž. K zápisu ze stavebního deníku z 28.12. na č.l. 544 uvedl, že jej psal on. Po nahlédnutí uvedl, že k melioracím docházelo v prvním týdnu roku 2010. Ještě předtím probíhaly práce na vyčištění potoka.

99. Byť se svědek snažil umenšovat svůj význam na pozici stavebního dozoru, z dokumentu ve sv.2 na č.l. 596, 609 vyplývá, že byl společností ČEZ Obnovitelné zdroje v roce 2010 oceněn jako nejlepší pracovník skupiny ČEZ za výrazný podíl na zajištění výstavby a uvedení do provozu 5 nových FVE a za výrazné přispění k připojení fotovoltaických zdrojů k síti již v roce 2009. Jeho role v rámci realizace výstavby FVE Čekanice tedy rozhodně nemohla být jen okrajová.

100. Z obsahu plné moci vystavené spol.CZ INVEST PLUS dne 19.11.2009 vyplývá (sv.6/1807), že tato společnost zmocňuje Jiřího DXXXXX, aby ji zastupoval mimo jiné i při veškerých jednáních se společností SOLAR CENTER ve věci výstavby FVE Čekanice, Chýnov a Bežerovice.

101. Svědek **Bc. Zdeněk MXXXXX** v hlavním líčení uvedl (sv.12 č.l. 3702 – 3704), že ohledně fotovoltaické elektrárny Čekanice měl za společnost ČEZ Obnovitelné zdroje na starosti chod dokumentů u licenčního řízení. Meliorace byla podle svědka řešena až v roce 2010. Toto ví z podkladů i z osobního zhlédnutí. Svědek si dále nevzpomněl, jestli po demontáži a melioracích byla znovu zpracována revizní zpráva. Uvedl však, že z hlediska povinností zpracována být měla.

102. Rovněž obžalovaní Ing.KXXXXX a Ing.KXXXXX ve svých výpovědích nepotvrdili, že by v roce 2009 muselo dojít k demontáži technologie FVE.

103. Závěrem lze tedy k této části dokazování shrnout, že vzájemná kombinace různých důkazních prostředků v podobě zejména výpovědí svědků Ing.BXXXXX, Ing.SXXXXX, Ing.NXXXXX, Bc.KXXXXX, ale i svědků Ing.ZXXXXXa, DXXXXX a Bc.MXXXXX, listinných důkazů či pořízené fotodokumentace bez jakýchkoliv pochybností prokazuje, že v době, kdy měla být provedena revize FVE, zde nebyly prováděny žádné práce, které by si vyžádaly demontáž a následnou zpětnou montáž technologie, což zcela odpovídá i základním zásadám elementární logiky, protože pokud měly být meliorační práce a s tím související demontáže konstrukcí a kontejnerů prováděny již v roce 2009, není žádné logické vysvětlení pro

provádění týchž prací, které trvaly 9 měsíců - od ledna až do září 2010, jak vyplývá ze zápisu z dozorčí rady společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje (sv.4 čl. 1029v). Značný rozsah melioračních prací a demontáže panelů v roce 2010 je dále zřejmý i fotodokumentace pořízené pracovníky SEI dne 18.2.2010 (sv.10 čl.12880). Uvedené důkazy tedy ve svém souhrnu prokazují, že v době, kdy měla být revize prováděna, probíhala montáž technologie nezbytné pro provoz FVE, takže elektrárna v žádném případě nebyla schopna podstoupit řádnou revizi, nehledě na to, že uvedená montáž zásadních technologických částí elektrárny pokračovala ještě více než 14 dnů poté, co mělo být kompletní zařízení revidováno a prohlášeno za bezpečného provozu schopné.

104. Další související důkazní okruh byl zaměřen na otázku existence technologických kontejnerů, kterých mělo být ve dnech 9. a 10.12.2009 dle revizní zprávy na FVE Čekanice zapojeno celkem 14 ks a mělo se v nich nacházet rovněž 14 ks rozvaděčů, přičemž elektroinstalace těchto zařízení byla rovněž součástí NN části FVE Čekanice.

105. V rámci přípravného řízení byla provedena prohlídka těchto kontejnerů v objektu FVE Čekanice (sv.2 čl. 445 – 477), přičemž bylo zjištěno, že se zde nachází kontejnery výr.č. 1881, 1955, 1956, 1962, 1957, 1882, 1963, 1971, 1972, 1888, 1954, 1884 a dva kontejnery, jejichž výr.č. bylo nečitelné.

106. Výrobce těchto kontejnerů společnost PROSTR trading s.r.o. v přípravném řízení sdělil, že objednatelem byla firma SOLAR CENTER a dodáno bylo celkem 52 ks kontejnerů, a to prostřednictvím přepravců specializovaných na tento druh přepravy. Data jednotlivých přeprav včetně výr.č. kontejnerů jsou vždy uvedena na dodacím listu. Dle kupní smlouvy ze dne 12.11.2009 mělo být vyrobeno 27 ks technologických kontejnerů výr.č. 1874 -1890 a 1983 – 1902 s tím, že 10 ks mělo být dodáno průběžně do 30.11.2009, 7 ks do 4.12.2009 a 10 ks do 15.12.2009 (sv.6 čl. 1756- 1758). Dle další kupní smlouvy ze dne 25.2.2010 mělo být dodáno dalších 50 ks technologických kontejnerů, prvních 25 ks výr.č. 1949 – 1973 a zbytek měl být dále upřesněn (sv.6 čl. 1759 – 1761). Následně došlo ke snížení celkového množství o 25 ks, a to z důvodu změn technických parametrů rozvaděčů Fronius (sv.6 čl. 1762). Celkem tak bylo vyrobeno 52 ks technologických kontejnerů, z toho v roce 2009 27 ks. Svědek JXXXXX v rámci dokazování před soudem doložil faktury vystavené firmou PROSTR trading s.r.o. firmě SOLAR CENTER za dodávku dalších technologických kontejnerů. Jedná se o fakturu č.290 146 s datem usk.zd.plnění 30.7.2009 na dodávku 14 ks kontejnerů (výr.č. 1728 – 1741), fa č.290 153 s DUZP dne 7.8.2009 na dodávku 14 ks kontejnerů (výr.č.1742 – 1755), fa č.290 251 s DUZP 10.12.2009 na dodávku 9 ks kontejnerů (výr.č.1874 – 1882), fa č.290 252 s DUZP 10.12.2009 na dodávku 10 ks kontejnerů (výr.č. 1883 – 1890, 1983, 1984), fa č.290 253 s DUZP 10.12.2009 na dodávku 8 ks kontejnerů (výr.č.1895 – 1902) – viz sv.13 čl. 3919 -3922.

107. Společnost PROSTR trading s.r.o. dále na výzvu soudu doložila kupní smlouvu č.64 09 uzavřenou se společností SOLAR CENTER dne 29.6.2009 na dodávku 85 ks technologických kontejnerů (sv.13 čl. 3961 – 3963). Dále byly doloženy vyskladňovací listy ke kontejnerům výr.č. 1728 – 1755, neboť dodací a vyskladňovací listy ke kontejnerům výr.č.1874 – 1902 jsou již založeny ve spisovém materiálu (sv. 6 čl.1696 – 1724). Z dodacích listů ke kontejnerům výr.č. 1728 – 1755 vyplývá, že těchto 28 ks kontejnerů bylo vyskladněno v termínu od 23.7.2009 do 13.8.2009 (sv.13 čl. 3967 -3973) a tyto kontejnery byly na základě dodacích listů dodány v termínu od 19.8. do 3.11.2009 (sv.13 čl. 3974 -3989). Výrobní čísla těchto kontejnerů však neodpovídají výrobním číslům kontejnerů umístěných na FVE Čekanice.

108. Z uvedených důkazů tedy vyplývá že kontejnery výr. č. 1728 -1755 a 1874 – 1881 byly dle dodacích listů dodány firmě SOLAR CENTER do 10.12.2009 (sv.13 čl. 3967 – 3973, sv.6 čl. 1696 – 1701). Další kontejner výr.č.1882 byl dodán dne 10.12.2009 (sv.6 čl.1702). Do dne 10.12.2009 (den provádění revize obž.TXXXXX) tedy mělo být celkem firmě SOLAR CENTER dodáno 37 ks kontejnerů. Zbylé kontejnery byly dodány až v roce 2010 (sv.6 čl. 1704 – 1716). Tento stav však početně nesouhlasí s projektovaným počtem kontejnerů na FVE Žabčice, Bežerovice, Chýnov a Čekanice. Z obsahu licenčního spisu vyplývá, že výchozí revize na FVE Žabčice byla provedena v době od 25. do 27.11.2009, přičemž se zde nacházelo celkem 19 ks kontejnerů, výchozí revize na FVE Chýnov a Čekanice byly obě provedeny v době od 9. do 10.12.2009, přičemž se na obou FVE nacházelo celkem 20 ks kontejnerů a výchozí revize na FVE Bežerovice byla provedena v době od 11.do 12.12.2009 a nacházelo se zde 9 ks kontejnerů. Z uvedeného vyplývá, že se na všech čtyřech elektrárnách mělo nacházet celkem 48 ks kontejnerů, Jen tímto výpočtem lze dospět k jednoduchému závěru, že na uvedených elektrárnách v době provádění revizí muselo chybět nejméně 11 ks kontejnerů. Navíc ani jeden z kontejnerů výr.č. 1728 – 1755 se na FVE Čekanice dle provedeného šetření v přípravném nenacházel. Naopak zde byl zajištěny kontejnery výr.č.1882, 1884, 1888, z nichž jeden byl na stavbu dodán ve stejný den, kdy měla proběhnout revize, takže nemohl být ještě vybaven příslušnou technologií včetně kabeláže a dle výše uvedených vyskladňovacích listů byly kontejnery výr.č.1884 a 1888 vyskladněny až 11.12.2009, tzn. den po provedení revize, přičemž k přepravě byly převzaty až 6.1.2010 a 20.1.2010 (sv.6 čl. 1706 a 1710). Kontejnery výr.č. 1954, 1955, 1956, 1957, 1962, 1963, 1971 a 1972 byly vyrobeny až v roce 2010 a do Čekanice dodány až 6.4.2010, 12.4. a 14.7.2010 (sv.6 čl. 1725 -1728, 1741, 1742, 1750, 1751). Na kontejnery výr.č.1881 a 1882 byly vystaveny dodací listy dne 2.12.2009, přičemž u výr.č.1881 není uvedeno datum přepravy a u výr.č.1882 je uvedeno datum 10.12.2009 (sv.6 čl. 1701, 1702). U dvou kontejnerů nebylo možno zjistit výr.č..

109. Svědci FXXXXX či JXXXXX v hlavním líčení tvrdili, že ještě v roce 2009 docházelo k reklamám kontejnerů a k jejich výměně s tím, že po reklamaci se již kontejnery nevracely zpět. Pak ovšem není logické, že se v areálu FVE nacházely nejméně tři kontejnery, které byly vyrobeny v roce 2009 a tudíž musely mít údajně stejnou vadu jako kontejnery reklamované. Navíc ze zprávy společnosti PROSTR trading s.r.o. vyplývá, že ze strany firmy SOLAR CENTER nebyla v době od listopadu 2009 do března 2010 uplatněna žádná reklamáce a k výměně kontejnerů nedošlo (sv.6 čl. 1690). Z objednávek a navazujících dokladů firmy PROSTR trading dále vyplývá, že až v roce 2010 byly dodatečně objednávány úpravy větracích mřížek kontejnerů na různých FVE, nikoliv však na FVE Čekanice, přičemž tyto úpravy vždy probíhaly na příslušných elektrárnách, tzn. že kontejnery nebyly odváženy (sv.6 čl. 1769 – 1796). Ostatně i z dodatku k původní objednávce na výrobu 50 ks kontejnerů (viz.výše) firma SOLAR CENTER firmě PROSTR trading až dne 28.1.2010 sděluje, že z důvodů předpokládaných změn technických parametrů rozvaděčů Fronius žádají o snížení počtu pouze na 25 ks technologických kontejnerů (sv.6 čl. 1762). A nakonec i z odůvodnění rozhodnutí SEI ze dne 6.1.2017 č.9022001517 o odvolání společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje proti uložené pokutě vyplývá, že během probíhající kontroly SEI v roce 2010 na FVE Čekanice nebylo ze strany účastníka řízení tvrzeno, že by proběhla výměna části FVE a nebyl ani označen žádný důkaz týkající se výměny technologických kontejnerů (sv.7 čl.2129/8). Navíc svědek

JXXXXX v přípravném řízení (oproti hlavnímu líčení) tvrdil, že k výměnám technologických kontejnerů docházelo až v roce 2010 (sv.3 č.l. 774).

110. Byť by z uvedených důkazů tedy mělo vyplývat, že se do konce roku 2009 na stavbě FVE Čekanice nemohlo nacházet všech 14 ks technologických kontejnerů, v zápisech ve stavebním deníku se objevují informace jiné, neboť již dne 16.11.2009 je zde záznam o dodávce 6 ks „technických „ kontejnerů (sv.2 č.l. 534), dne 26.11.2009 záznam o dodávce dalších 5 ks TK (sv.2 č.l.536) a dne 4.12. záznam o dodávce TK 3x (č.l. 538), což v součtu činí 14 TK, z čehož by se dalo dovodit, že se jedná o 14 ks technologických kontejnerů. Jak již bylo uvedeno výše, dle názoru soudu lze záznamy ve stavebním deníku považovat za věrohodné, neboť odpovídají i dalším, výše zmíněným důkazům, mezi něž patří fotodokumentace pořízená dne 23.11.2009, přičemž na fotografiích na č.l. 890 a 890v lze skutečně v dálce pozorovat 6 ks objektů vypadajících jako technologické kontejnery, jak jsou následně zaznamenány na fotodokumentaci pořízené pracovníky SEI dne 18.2.2010 (sv.10 č.l.2880). I přesto, že soud bude vycházet ze záznamů ve stavebním deníku, je z těchto záznamů současně zjevné, že ke dni 10.12.2009 měly být zapojeny pouze kontejnery č. 1, 5, 7, 2 a 6 (č.l. 537 – 540), přičemž další TK 8 je dle stavebního deníku zapojen až dne 15.12. (č.l. 541). Zbylé TK jsou pak zapojovány v době od 16.12. až do 27.12.2009. Z uvedeného je tedy zřejmé, že ke dni skončení revize mohlo být na FVE zapojeno maximálně 5 z celkového počtu 14 technologických kontejnerů, v důsledku čehož obsah revizní zprávy rozhodně neodpovídá reálnému stavu, takže obžalovaný TXXXXX rozhodně nemohl v revizní zprávě konstatovat, že celá FVE je schopná bezpečného provozu, když ke dni revize mohla být na FVE instalována maximálně jedna třetina technologických kontejnerů. Nadto z protokolu o místním šetření sepsaného dne 22.12.2009 a z navazujícího rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.12.2009 je zřejmé, že funkční byl pouze 1 technologický kontejner a k němu příslušející technologie (sv.1 č.l. 109-110). Ostatně pokud by elektrárna byla kompletně postavena a schopná bezpečného provozu již 10.12.2009, jak tvrdí obžalovaný TXXXXX nebo svědci JXXXXX, KXXXXX či FXXXXX, je nelogické, že 23.12.2009, tzn. 12 dnů po skončení revize tohoto zařízení a 6 dnů před vydáním licence, je stavebním úřadem vydáno povolení k předčasnému užívání pouze části tohoto zařízení s tím, že tato část zahrnuje pouze 1 technologický kontejner a k němu navazující technologie, což je pouze 1/14 z celkového počtu instalované technologie, která měla být na stavbě zrevidována.

111. Další rozpor revizní zprávy s reálným stavem se vztahuje k rozvaděčům umístěným v technologických kontejnerech, neboť pokud ke dni 10.12.2009 nedošlo k instalaci odpovídajícího počtu technologických kontejnerů, logicky nemohla být revidována ani elektroinstalace rozvaděčů a střídačů, které v těchto kontejnerech měly být umístěny. Z obsahu revizní zprávy nicméně vyplývá, že na FVE je ve 14 technologických kontejnerech celkem nainstalováno 97 střídačů a 14 ks rozvaděčů, ohledně kterých byla předložena osvědčení o kusové zkoušce. Z připojeného spisu Stavebního úřadu MěÚ Tábor však vyplývá, že protokoly o kusové zkoušce uvedených rozvaděčů byly vyhotoveny až dne 11.12.2012, tzn. den pro vykonání revize, ač dle revizní zprávy obžalovaného TXXXXX byly ke dni provedení revize tyto protokoly předloženy. Tzn. i v této části revizní zpráva obžalovaného TXXXXX neodpovídá skutečnosti.

112. Další nepravdivost revizní zprávy dokladují i ty záznamy ze stavebního deníku, kde se ještě v době od 13.12. do 26.12. popisuje např. ohřívání kabelů, provádění výkopů pro kabeláž, zatloukání pilotů a montáž konstrukcí. Obžalovaný TXXXXX tedy těžko mohl dne 9. – 10.12.

provádět revizi kabeláže mezi jednotlivými technologickými komponenty, která byla realizována ještě v průběhu dalších 14 dnů po údajně provedené revizi.

113. Na základě obsahu uvedených důkazů, které na sebe navazují a logicky se doplňují, lze tedy bez jakýchkoliv pochybností konstatovat, že předmětná revizní zpráva č.51209 naprosto neodpovídá skutečnému stavu věci a údaje v ní uvedené je nutno označit za nepravdivé. Ostatně ke stejnému závěru dospěla i Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Jihočeský kraj v rozhodnutí ze dne 29.7.2016 č.312026116 (sv.7 č.l. 2096 – 2126), Státní energetická inspekce, ústřední inspektorát v rozhodnutí ze dne 6.1.2017 č.902001517 (sv.7 č.l. 2129/1 – 2129/10) a Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 31.8.2017 č.j.43 T 4/2017-1498 a Vrchní soud v Olomouci v usnesení ze dne 15.2.2018 č.j.1 To 63/2017-1609.

114. Konečně o způsobu, jakým byly obžalovaným TXXXXX vykonány i revize dalších elektráren svědčí např. i zápis z dozorčí rady společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje ze dne 21.12.2009, z něhož vyplývá, že na FVE Bežerovice a Chýnov bylo ke dni 15.12.2009 osázeno 80% panelů (sv.2 č.l. 659), ač dle příslušných revizních zpráv vyhotovených obžalovaným se ke dni 10.12. a 12.12.2009, kdy obžalovaný TXXXXX ukončil revize na obou těchto elektrárnách (sv.6 č.l. 1668, 1677), nacházely všechny FV panely. K závěru o nepravdivosti revizní zprávy týkající se FVE Chýnov dospěla také Státní energetická inspekce ve svých rozhodnutích (viz.např. sv. 7 č.l. 1960, 1968).

115. K průběhu vlastního licenčního řízení ještě v přípravném řízení vypovídali zaměstnanci ERÚ, nicméně žádné konkrétní poznatky, krom svého závěru o obsahu rozhodnutí stavebního úřadu nesdělili.

116. Svědek **Bc.Luděk PXXXXX** v přípravném řízení uvedl (sv.3 č.l. 863 – 870), že v uvedené době byl na ERÚ ředitelem odboru licencí. Vzhledem k tomu, že ke konci roku 2009 bylo žádostí o vydání licencí hodně, na okolnosti vydání předmětné licence si nepamatuje, domnívá se, že u této licence žádný problém nevznikl. Teprve až na základě oznámení nějakého pana Hájka bylo zahájeno řízení o obnově licenčního řízení. Bylo prováděno dokazování v rámci něhož bylo tvrzeno, že muselo dojít k demontáži zařízení kvůli podmáčenému terénu. Svědek pak jako ředitel odboru skončil a následně bylo řízení zastaveno. Svědek dále popsal obecný postup při vyřizování žádostí o licenci a vyjádřil k listinám předloženým v souvislosti se žádostí o licenci pro FVE Čekanice s tím, že rozhodnutí stavebního úřadu v něm z hlediska dokončenosti celé FVE nevyvolávalo pochybnosti.

117. Svědek **Ing.Ladislav ŽXXXXX** v přípravném řízení uvedl (sv.3 č.l. 963 – 970), že do ledna 2011 pracoval na ERÚ jako specialista odboru licencí. Ohledně FVE Čekanice svědkovi nejsou známy žádné konkrétní údaje a proto pouze obecně popsal postup licenčního řízení v případě FVE. K rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23.12.2009 svědek uvedl, že dle jeho názoru se vztahuje na celou FVE Čekanice.

118. Ze zprávy ERÚ ze dne 10.9.2015 (sv.6 č.l.1829) je dále zřejmé, že v případě revize se musí jednat o výchozí revizní zprávu, která dokládá bezpečnost provozu celé provozovny v rozsahu licencovaného výkonu, z čehož vyplývá, že licenci nelze vydat na kompletní provozovnu, pokud některá její část zrevidována není. Za vydání licence je odpovědná úřední osoba na ERÚ, která má povinnost kontrolovat úplnost, kompletnost a dle možnosti i správnost podkladů nutných k udělení licence, a pokud žadatel splnil všechny zákonné povinnosti k udělení licence, má

povinnost licenci udělit. Oprávněná úřední osoba kontroluje, zda revizní zpráva je výchozí revizní zprávou a zda je v této zprávě uvedeno, že zařízení je schopno bezpečného provozu. Jedná se pouze o administrativní kontrolu. Oprávněná osobě není vyškolená ke kontrolám revizních zpráv a toto oprávnění jí ani nepřísluší.

119. Ze zprávy společnosti E.ON Distribuce a.s. (sv.9 čl. 2665) vyplývá, že ač byl dne 31.12.2009 povolen zkušební provoz FVE Čekanice, v rámci řízení o žádosti o povolení zkušební provozu nedošlo k fyzické kontrole výroby. Na čl. 2666 je založeno povolení zkušební provozu FVE Čekanice ze dne 29.12.2009, a to na základě předložené projektové dokumentace a výchozích revizních zpráv, a to za účelem oživení instalované výroby. Z další zprávy na čl.2264 vyplývá, že u nově zřizované výroby elektřiny se uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti začal vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy, přičemž za předpokladu vydané licence se datem uvedení do provozu rozumí i zkušební provoz.

120. Svědek **Pavel HXXXXX** v přípravném řízení uvedl (čl. 763 – 769), že ve společnosti E.ON Distribuce pracoval jako manažer sítových smluv a podepsal protokol o schválení výroby ze dne 20.10.2010. Tento úkon se provádí z důvodu zajištění bezpečnosti a spolehlivosti distribuční soustavy s připojenou výrobou, přičemž doba vystavení licence pro takovou výrobu není z pohledu provozu distribuční soustavy podstatná. Zkušební provoz výroby byl povolován na základě revizních zpráv, přičemž fyzická kontrola nebyla nutná, neboť bylo vycházeno právě z revizní zprávy autorizovaného technika. Připojení elektroměru na přiznání výkupní ceny dle názoru svědka vliv nemělo, neboť nárok na cenu vznikl zahájením dodávky do sítě na základě vydané licence.

121. Důkazní materiál vztahující se k pravdivosti údajů uvedených v revizní zprávě č.51209, lze tedy uzavřít jednoznačným konstatováním, že tato revizní zpráva je v podstatných bodech nepravdivá a nemůže tedy v žádném případě potvrdit bezpečnost FVE Čekanice ve smyslu ustanovení § 5 odst.7 zák.č.458/2000 Sb. v tehdy platném znění, neboť jak z logiky věci, tak i z četné judikatury je zcela zřejmé, že pokud jde o revizní zprávu, tak ta se musí vztahovat k celé FVE, resp. k celé její nízkonapětové části, která musí být technologicky dokončena ve všech podstatných součástech stavby přímo souvisejících s elektrickou bezpečností zařízení (jak již bylo uvedeno v odst.č.28). V této souvislosti krajský soud ještě připomíná např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017 sp.zn. 2 As 313/2015, v němž je uvedeno, že : „ Zpráva o tzv. výchozí revizi fotovoltaické elektrárny může být způsobilá deklarovat bezpečnost energetického zařízení jako celku pouze v případě, že revize byla provedena až poté, co byly na elektrárně namontovány všechny fotovoltaické panely. Revizní zpráva má v licenčním řízení nezastupitelný význam, neboť slouží jako podklad pro zjištění skutkového stavu věci, a proto je velice podstatné, zda údaje v ní uvedené odpovídají skutečnosti a zda osvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě (srov. rozsudek č. j. 7 As 140/2016 – 99, či rozsudky ze dne 3. 12. 2015, č. j. 9 As 19/2015 - 141, nebo ze dne 15. 12. 2015, č. j. 9 As 30/2015 - 70). Předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen k části fotovoltaické elektrárny nebo která neosvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny. Taková revizní zpráva totiž dostatečně neprokazuje splnění technických předpokladů, a není způsobilým podkladem pro náležité zjištění skutkového stavu věci ve správním řízení (obdobně srov. rozsudek č. j. 7 As 204/2015 – 66). V případě, že údaje v revizní zprávě neodpovídají skutečnosti, může to vyvolat její nevěrohodnost, resp. nepoužitelnost v řízení o udělení licence“.

122. Nejvyšší správní soud k této problematice v odůvodnění rozsudku sp.zn.7 As 204/2015 dále uvádí : „ Stanoví-li tedy energetický zákon, že k udělení licence pro výrobu elektřiny je nutné prokázat technické předpoklady, které se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost, pak se tím rozumí osvědčení bezpečnosti energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení, a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Připuštění jiného názoru by mohlo vést k nežádoucímu stavu, kdy by Úřad mohl udělit licenci k provozování zařízení i za situace, kdy by nebylo zcela jisté, zda všechny jeho součásti splňují požadavky pro bezpečný provoz ... Podobně Nejvyšší správní soud judikoval ve věci vedené pod sp.zn. 4 As 132/2015 či 9 As 74/2016.

123. Takto učiněným judikatorním závěrům pak plně odpovídá i sdělení Technické inspekce ČR ze dne 7.4.2016 (sv.9 č.l. 2759 – 2762), z něhož vyplývá, že revizi podléhají všechna elektrická zařízení. Aby bylo možno ověřit skutečné hodnoty určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena. V opačném případě před ukončením akce a bez závěrečných měření a prohlídky skutečného stavu nelze celkovou výchozí revizi provést. Ze znaleckého posudku vypracovaného Českým vysokým učením technickým v Praze se rovněž podává, že revizní zpráva prokazuje bezpečnost revidovaného systému a celková revizní zpráva osvědčuje funkčnost a bezpečnost elektrárny jako celku. Stavebně musí být dokončeny všechny součásti stavby, které přímo souvisí s elektrickou bezpečností zařízení. Tedy veškerá elektroinstalace včetně krytů a popisků, finální uložení vodičů, dokončená montáž přístrojů. Obecně lze tolerovat pouze nedokončení těch částí stavby, které přímo či nepřímo nesouvisí s elektrickou částí FVE, tedy např. osetí ploch, parkové a některé terénní úpravy. V případě FV panelů je nutno doložit zapojení všech panelů jak do elektrického obvodu tak doložit funkčnost ochranného pospojování kovových částí modulů. Lze tedy konstatovat, že bez finálně instalovaných FV panelů nelze určitě dokončit část revize týkající se stejnosměrné části FVE (sv.9 č.l. 2779 – 2780).

124. Výše uvedené závěry pak značně limitují přesvědčivost znaleckých posudků vypracovaných VUT v Brně (sv.12 č.l. 3621 – 3625) a Ing.Pavlem SXXXXX (sv.12 č.l. 3630 – 3636). Znalecký posudek vypracovaný VUT Brno navíc pouze obecně popisuje způsob provádění revizí, přičemž právě tento znalecký posudek podrobil Nejvyšší správní soud v již zmiňovaném rozhodnutí sp.zn.2 As 313/2015 kritice v porovnání s výše citovaným znaleckým posudkem vypracovaným ČVUT v Praze. Znalecký posudek vypracovaný Ing.SXXXXX se sice vztahuje k projednávané revizní zprávě, nicméně bez jakéhokoliv studia spisového materiálu pouze na základě obsahu revizní zprávy vychází z předpokladu, že obžalovaný provedl revizi v rozsahu, v jakém ji popisuje v revizní zprávě. Přitom i osobě bez příslušného odborného vzdělání musí být zřejmé, že nelze vůbec revidovat, natož prohlásit za bezpečné, zařízení, u něhož komponenty nezbytné pro jeho provoz nejsou v době revize vůbec nainstalovány. Nadto z citované judikatury dále vyplývá, že revizní zprávu lze nahradit znaleckým posudkem, avšak pouze pokud je znalecký posudek vyhotoven v čase rozhodném pro posouzení bezpečnosti. Není tedy v žádném případě možné znaleckým posudkem posoudit zpětně bezpečnost energetického zařízení ke konkrétnímu datu, kdy znalec může vycházet toliko z listinných důkazů, nikoliv ze skutečného stavu elektrárny příslušné době (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu sp.zn. 6 As 173/2014 či sp.zn. As 204/2015).

C. Výše škody

125. Výše způsobené škody vyplývá z odborného vyjádření zpracovaného v přípravném řízení resp. z výpovědi zpracovatele tohoto vyjádření - Ing. Josefa MXXXXXX v hlavním líčení (sv.13 č.l. 4037 – 4040). Zpracovatel odborného vyjádření popsal způsob, jakým zjistil způsobenou škodu, jako rozdíl mezi podporou vyplacenou distribučními společnostmi pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009 a pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 s odpočtem tzv. solární daně. Za roky 2010 až květem 2016 činí tedy souhrnná výše škody částku 35.787.641,32 Kč (sv.2 č.l. 498 a 502) a jedná se o prostý rozdíl výkupních cen resp. tzv. zelených bonusů vyplácených pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009 a pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010. Ing. MXXXXXX rovněž v hlavním líčení vysvětlil způsob výpočtu škody i za období následující až po dobu životnosti elektrárny, což od roku 2010 až do roku 2029 včetně činí částku 187.894.672 Kč (sv.13 č.l. 3946). Soud se tedy neztotožnil s návrhem státní zástupkyně, aby výše škody by určena na základě součtu všech tržeb obdržených za podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů za příslušná léta provozu FVE. Tento návrh jednak odporuje logice věci, neboť provedeným dokazováním nebyly zjištěny překážky, které by bránily společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje v získání licence v roce 2010, a jednak je v rozporu s judikaturou vrchního (srov. např. sp.zn. 4 To 70/2017, 5 To 56/2016, 1 To 63/2017) i nejvyššího soudu (4 Tdo 968/2016, 6 Tdo 791/2017, 7 Tdo 916/2018). Je s podivem, že součástí závěrečné řeči státní zástupkyně je tvrzení o tom, že se nejedná o nijak skutkově složitou problematiku a rovněž související právní problémy byly již vyřešeny v rámci rozhodování Vrchního soudu v Olomouci a Nejvyššího soudu ČR, avšak právě rozhodnutí těchto soudů ohledně stanovení výše způsobené škody nejsou státním zastupitelstvím respektována. Obhajoba dále poukazovala na to, že s ohledem na složitost věci měl být k otázce výše škody zpracován znalecký posudek, avšak v tomto směru lze odkázat např. na odůvodnění rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp.zn.5 To 56/2016, z něhož vyplývá, že pro účely výpočtu škody, pokud se jedná o takto numericky relativně jednoduchou záležitost, není zapotřebí zpracovávat znalecký posudek (str.102 odůvodnění). Na stejné straně odůvodnění svého rozhodnutí se vrchní soud dále vyjadřuje k odbornosti Ing.MXXXXXX s tím, že nebylo zjištěno ani v daném řízení reálně předloženo ničeho, co by objektivní závěry znalec v rámci jeho odborného vyjádření zpochybňovalo. Totéž pak konstatoval jiný senát vrchního soudu ve věci vedené pod sp.zn. sp.zn.6 To 58/2016. Stejně závěry je pak nutno učinit i v nyní projednávané věci, kdy navíc ani znalecký ústav ve svém znaleckém posudku způsob výpočtu již způsobené škody Ing.Michálkem nijak nezpochybňuje. Ke znaleckému posudku znaleckého ústavu (sv.13 č.l.4000 – 4026) resp. k jeho prezentaci Ing. KXXXXXX v hlavním líčení (sv.13 č.l. 4040 - 4043) je nutno uvést, že převážná část tohoto posudku se nepřípustně zabývá právními otázkami, komu a popř. jakým způsobem mohla či naopak nemohla být způsobena škoda, kdo je a není osobou poškozenou. Znalecký posudek pak opět nepřípustně posuzuje otázku případné výše škody způsobené ČR, kdy je zcela evidentně zaměňován zákonný pojem prospěchu jako znaku některých kvalifikovaných skutkových podstat se zcela odlišnou kategorií, kterou je výše škody jako majetkového úbytku poškozeného způsobeného trestným činem. Znalecký ústav zcela pomíjí, že pojem "škoda" či "ke škodě" cizího majetku je nutno interpretovat v kontextu příslušného právního předpisu či právního odvětví. V trestním právu, resp. v ustanovení § 209 tr. zák. se jedná o škodu nazíranou z pohledu úmyslu pachatele trestného činu, tj. ve vazbě na subjektivní stránku. Jinak řečeno, jde o to, že pokud by se

pachateli povedlo někoho uvést v omyl, z jeho subjektivního pohledu by škoda měla vzniknout. Občanské právo vychází naopak z objektivního pojetí škody a z ustálené doktrinní definice škody jako majetkové újmy vyjádřitelné v penězích, civilistické pojetí škody je proto objektivní, hmatatelné a vyčíslitelné (II.ÚS 1320/08). Znalecký ústav se pak ještě pouští do zcela nedůvodných spekulací a dospívá k závěru, že škoda vlastně nikomu nevznikla, neboť s ohledem na celkový podíl FVE Čekanice na celkové výrobě z obnovitelných zdrojů by koneční spotřebitelé zaplatili tak jako tak za elektrickou energii. Znalecký ústav dále podrobuje kritice metodiku, jakou k výpočtu budoucí škody použil Ing.MXXXXXX, ale následně již zcela nelogicky žádnou správnou metodiku nepoužívá a výši takové škody nestanovuje. Ze všech uvedených důvodů je nutno znalecký posudek jako zcela nepoužitelný odmítnout. Výše škody pak představuje úbytek na majetku České republiky, která byla poskytovatelem dodací na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů (srov. sv.12 č.l. 3770 – 3798) resp. na majetku koncových spotřebitelů elektrické energie, a to ve formě poplatků za distribuci.

126. K otázce tzv. budoucí škody se již ve svém rozhodnutí sp.zn. 4 Tdo 968/2016 vyjádřil i Nejvyšší soud ČR s tím, že nepřisvědčil námitce o ryze hypotetickém vyčíslení případné škody. V případě předcházejícího vývojového stadia trestného činu, ať již pokusu či přípravy, je logické, jak uvádí Nejvyšší soud, že mohou nastat soudem nepředpokládané skutečnosti mající vliv na výši reálné škody, zvláště pokud mělo ke zvýhodněnímu odkupu elektrické energie docházet po dobu 20 let. Pokud se však nejedná o dokonaný trestný čin a obvinění nejsou povinni např. k náhradě škody, postačí závěr soudů, že jednání obviněných bylo způsobilé způsobit škodu ve výši 239 600 000 Kč, což odpovídá samotné koncepci vývojových stadií trestné činnosti. Akceptací této námítky by za použití argumentu ad absurdum znamenalo, že by nemohlo dojít k vyčíslení škody, pokud by reálně nevznikla, neboť vždy může přijít do úvahy nějaká skutečnost, která by mohla mít vliv na výši škody. V souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. II. ÚS 1320/08 je třeba závěr o výši škody trestným jednáním nazírat z pohledu subjektivní stránky pachatele trestného činu. Jednání obviněných směřovalo k neoprávněnému získání výkupní ceny elektřiny pro rok 2010 po dobu čerpání 20 let, přičemž rozdílem mezi touto zvýhodněnou výkupní cenou a výkupní cenou z prvních měsíců roku 2011 byla právě vyčíslená škoda 239 600 000 Kč. Ani sami obvinění, stejně jako soudy, nemohli v rámci zamýšleného obohacení počítat se všemi alternativami, jež se mohou v době 20 let odehrát. Prizmatem jejich subjektivní stránky skutkové podstaty projednávaného zvláště závažného zločinu je závěr o potenciálním obohacení (výši škody) správný.

127. Soud se dále neztotožnil s námitkou obhajoby spočívající v tvrzení, že při úvahách o výši způsobené škody je nutno se vypořádat s rozhodnutím stavebního úřadu o předčasném užívání stavby ze dne 23.12.2009, které konstatovalo dokončenost 1/6 FVE Čekanice, takže minimálně v této části škoda nevznikla. Za prvé soudu není zřejmé, z jakých podkladů vychází obhajoba při konstatování dokončenosti 1/6 FVE, když i ze samotného rozhodnutí o předčasném užívání ze dne 23.12.2009 vyplývá (sv.1 č.l. 107), že se týká pouze jednoho technologického kontejneru a k tomu náležejícího počtu panelů, což však představuje maximálně 1/14 z celkového stavu technologie na FVE Čekanice. Dále v této souvislosti obhajoba zaměňuje pojem stavební a technologická dokončenost FVE, neboť stavební úřad se ve svém rozhodnutí vyjadřuje pouze ke stavební části elektrárny. Stavební úřad neověřuje bezpečnost technologie elektrárny, ale vychází právě z revizní zprávy, která má tuto bezpečnost jasně posoudit. Přitom z provedeného dokazování je zcela zřejmé, že revizní zpráva vypracovaná obžalovaným TXXXXXX v žádném

případě nemohla bezpečnost provozu FVE Čekanice objektivním způsobem deklarovat, a to ani její jedné čtrnáctiny, protože pak by skutečnost, že se jedná pouze o dílčí revizi musela z revizní zprávy vyplývat. Na základě revizní zprávy č.51209 tedy jednak nemělo být stavebním úřadem vydáno rozhodnutí o předčasném užívání stavby a dále na základě takové revizní zprávy nemělo ani dojít k rozhodnutí o udělení licence, takže úvahy o tom, zda byla či nebyla dokončena určitá část FVE nejsou relevantní, neboť ani taková část FVE nebyla řádně revidována, aby bylo možno konstatovat její bezpečnost. V této souvislosti lze opět připomenout rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017 sp.zn. 2 As 313/2015, z něhož vyplývá, že : „ *předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen k části fotovoltaické elektrárny nebo která neosvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny.* Z odůvodnění dalšího rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 As 256/2015 mimo jiné dále vyplývá, že nebylo nutné zjišťovat, v jakém stavu rozestavěnosti či dokončenosti byla elektrárna v době vydání rozhodnutí o udělení licence, neboť ani fakt že by elektrárna byla v tu dobu již dokončena, nedokládá to, že byla bezpečná, tj.že byla předložena řádná revizní zpráva, která by její bezpečnost prokazovala. Navíc z výpovědí zástupců spol. SOLAR CENTER vyplývá, že již v době, kdy bylo prováděno šetření stavebního úřadu (dne 22.12.2009) věděli, že i tuto část technologie bude nutno vzhledem k připravovaným melioračním pracím demontovat, takže i tato část zařízení by musela podstoupit nové revizní zkoumání. Proto soud dospěl k závěru, že ani tato dočasně postavené technologie nemohla být předmětem kladného licenčního řízení, kdy navíc revizní zpráva ze dne 9.-10.12.2009 tuto část technologie ani výslovně nezmiňuje a v licenčním řízení by musela být předložena revizní zpráva nová, vztahující výhradně k této části zařízení FVE. Ostatně ani zdejší soud ve věci vedené pod sp.zn. 43T 4/2017 ani Vrchní soud v Olomouci nedospěly k odlišnému závěru při stanovení rozsahu způsobené škody, ač byly důkazy svědeckými výpověďmi Ing.NXXXXX a Bc.KXXXXX i v tomto řízení provedeny, včetně příslušného rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby ze dne 23.12.2009. Otázka míry dostavěnosti FVE z hlediska snížení výše způsobené škody nebyla řešena ani např. v již zmíněném rozhodnutí sp.zn. sp.zn.5 To 56/2016. Možnost úpravy udělené licence ve vztahu k míře případné dokončenosti posuzovaných FVE nekonstatovaly ani správní soudy ve svých četných rozhodnutích, když posuzovaly pouze otázku celkového zrušení správního rozhodnutí, kterým byly licence uděleny.

128. Závěrem je tedy možno k této části dokazování konstatovat, že revize příslušné části FVE Čekanice nebyla obžalovaným TXXXXX provedena řádným způsobem tak, aby revizní zpráva č.51209 byla způsobilá deklarovat zákonem požadovanou bezpečnost FVE Čekanice, neboť ještě po jejím údajném provedení byla podstatná část technologie teprve instalována. Revizní zpráva tedy obsahovala evidentně nepravdivé údaje, a pokud byla i na základě tohoto dokumentu společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje udělena licence, na základě které došlo k čerpání výkupních cen a tzv. zelených bonusů za ceny vztahující se k zařízení uvedená do provozu v roce 2009, došlo na straně poskytovatele dotací a následně i konečných spotřebitelů ke škodě na majetku ve výši 35.787.641,32 Kč, přičemž za období následující až po dobu životnosti elektrárny, což od roku 2010 až do roku 2029 by došlo ke způsobení další škody ve výši okolo 152.000.000 Kč.

C. účast obžalovaných Ing.KXXXXXX a Ing. KXXXXXX

129. Bylo-li tedy na základě výše rozebraného důkazního okruhu prokázáno, že FVE Čekanice nebyla ke dni vyhotovení příslušné výchozí revize schopná bezpečného provozu a uvedená revizní zpráva je tedy nepravdivá, bylo nutno pozornost zaměřit na druhý důkazní okruh týkající se obžalovaných Ing.KXXXXXX a Ing.KXXXXXX a jejich vědomí o tom, že v rámci probíhajícího licenčního řízení jsou předkládány nepravdivé anebo alespoň hrubě zkreslující podklady.

130. Obžalovaný **Ing. Libor KXXXXXX** v hlavním líčení odmítl (sv.12 č.l.3673 -3677), že by připravoval a spáchal podvod, jak je mu kladeno za vinu obžalobou. Neměl k tomu žádný důvod ani motiv. Pracoval ve stabilní firmě, neměl proto k takovému jednání žádný důvod. Celý život pracuje v energetice, od roku 2006 pak ve společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje na pozici ředitele provozu elektráren. Konkrétně pak zodpovídal za provoz a správu zařízení včetně údržby a investic na daných zařízeních. V rámci společnosti působili tři jednatele, kromě obžalovaného ještě jeho kolega Sedlák, který posléze odešel na pozici ombudsmana Skupiny ČEZ a nahradil jej obžalovaný Ing. KXXXXXX. Třetím jednatelem byl pak Vladimír TXXXXX, který v polovině roku 2009 odešel do důchodu a na jeho pozici nastoupil Zdeněk MXXXXX. Obžalovaný měl tři přímé podřízené – vedoucího správy zařízení Karla ČXXXXX, vedoucího investic Jana FXXXXX a vedoucího provozu, již zmíněného Zdeňka MXXXXX.

131. V rámci projektu rozvoje došlo v roce 2009 k zakoupení několika společností, které měly stavební povolení na výstavbu elektráren, potřebnou dokumentaci pro připojení do sítě a také smlouvy s dodavateli na zhotovení elektrárny tzv. na klíč. Bylo hned na začátku rozhodnuto, že až budou všechny elektrárny uvedeny do provozu, dojde k fúzi společností, jež vlastní jednotlivé projekty těchto elektráren. Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto, že licence bude od počátku vedena na ČEZ Obnovitelné zdroje. S fotovoltaickými elektrárnami doposud neměl obžalovaný ani společnost ČEZ Obnovitelné zdroje žádné zkušenosti, dříve se zabývali pouze vodními elektrárnami. Z tohoto důvodu bylo nutné ujasnit si, jaké dokumenty budou vlastně k udělení příslušných licencí potřebné. Stejně tak si nebyli jistí ohledně postupu podle správního řádu v situaci, kdy se měnila licence některé z elektráren kvůli modernizaci. Obžalovaný neměl s ohledem na souběh několika projektů dostatek času, proto pověřil kolegu MXXXXX, aby se zabýval jednáním s Energetickým regulačním úřadem. Pracovníci ERÚ byli podle obžalovaného vstřícní, neexistovala však v té době žádná metodika na získání licence. Tito pracovníci nicméně panu MXXXXX poradili, jakým způsobem má ohledně získání licence postupovat. Žádost o vydání licence podepsal obžalovaný podle doporučení ERÚ začátkem prosince, posléze se tato žádost postupně doplňovala, a pokud jde o jednotlivé podklady, tyto přes obžalovaného nechodily. Obžalovaný rozhodně neměl žádné informace o tom, že by dokumentace předkládaná ERÚ byla nepravdivá či zfalšovaná.

132. Vlastní výstavba elektráren pod obžalovaného přímo nespádala, ale zajímal se o ni a měl z ní dobrý pocit. Osobně byl obžalovaný několikrát na elektrárně v Hrušovanech, kde viděl, že stavba probíhá hladce a všechny komponenty jsou kvalitní. Posléze se byl podívat i na ostatních lokalitách, kde se stavěly elektrárny – Žabčice, Čekanice, Bežerovice a Chýnov. Společnost SOLAR CENTER tam pracovala kvalitně a rychle stavěla. Obžalovaný proto posléze neviděl důvod, proč by tam měl jezdit i nadále. Dále obžalovaný uvedl, že CZ INVEST PLUS je jednou ze tří projektových společností. Každá z těchto společností vlastnila jeden z projektů. K tomuto

pak měla stavební povolení a doklady. Obžalovaný byl členem dozorčí rady každé z nich. Za stavbu byl zodpovědný útvar rozvoje, který spadal pod obžalovaného Ing. KXXXXXX. Obžalovaný si nebyl vědom toho, že by probíhaly nějaké společné porady ohledně výstavby elektrárny. Měl však informace, že stavba v Čekaních běží podle plánu. Na dozorčích radách jednotlivých společností se pak hovořilo o jednotlivých elektrárnách a průběhu jejich stavby. Až v listopadu 2009 dostal obžalovaný informaci - domníval se, že od kolegy ZXXXXXX - že na stavbě je podmáčený terén a může dojít k problémům s konstrukcemi a není úplně jasné, co se s tím bude muset udělat, že bude muset dojít k posouzení dané věci, průzkumu a zpracování projektu na melioraci. Podle dodavatele však tyto komplikace neměly mít žádný vliv na dostavbu elektrárny. Kolegové mu nicméně sdělili, že tuto informaci pro jistotu prověří a připraví příslušnou dokumentaci k rozhodnutí, zdali budou nutné meliorační práce či nikoliv. Obžalovaný tedy neměl žádné informace o zásadních problémech, které by měly bránit či zpozdit výstavbu, pouze věděl, že Čekanice jsou náročnější než ostatní elektrárny kvůli zmíněným záležitostem, nicméně se vše mělo stihnout. O tom, že by se elektrárna Čekanice měla rozebírat a zase skládat dohromady, obžalovaný nic nevěděl. Obžalovaný si nevzpomíná, jestli zaznělo, že je připraveno sepnutí jen části elektrárny v Čekaních.

133. K nájemní smlouvě ze dne 7.12.2009 uvedl, že tato byla uzavřena mezi společnostmi CZ INVEST a ČEZ Obnovitelné zdroje kvůli ERÚ, podle kterého byla tato smlouva nutná kvůli vlastnictví pozemků. K přípravám této smlouvy, stejně jako dalších nájemních smluv s ostatními společnostmi, které vlastnily projekt některé z elektráren, docházelo již od doby, kdy byly tyto společnosti jakožto dceřiné koupeny společností ČEZ Obnovitelné zdroje. Problém s přípravou těchto smluv nebyl, pouze bylo nutné a zdouhavé stanovit výši nájemného, jelikož muselo jít o cenu obvyklou a ekonomům z odboru správy zařízení společnosti trvalo nějaký čas, než tuto výši nájemného dokázali stanovit. Nájem pak měl být, alespoň tak obžalovaný předpokládal, podle obsažené klauzule placen až od chvíle, kdy elektrárna začne vyrábět energii. Bližší obsah zmiňované nájemní smlouvy si obžalovaný nepamatoval, tudíž se k němu. Obecně šlo o to, že společnost ČEZ Obnovitelné zdroje mohla zařízení užívat a fakturovat a vlastník (CZ INVEST) z toho měl příjem. Jediným smyslem oné smlouvy nicméně bylo prokázat ERÚ, že nepracují neoprávněně na cizím majetku. Pokud se jedná o dozorčí radu společnosti CZ INVEST, kde bylo uzavření nájemní smlouvy vzato na vědomí, obžalovaný uvedl, že ohledně aktuálního stavu elektrárny zde pouze zaznělo, že stavba bez potíží běží.

134. Pokud se týká Ing. MXXXXXX, ten dával podklady pro fakturaci, do výstavby samotné však zapojen nebyl. Dojednával smlouvy se společností E.ON, měl rovněž informace od pana TXXXXXX ohledně licenčního řízení. Obžalovaného Ing. MXXXXXX pouze informoval, že vše běží podle očekávání.

135. Posléze obžalovaný uvedl, že stavební dozor prováděl Jiří DXXXXXX, což však ví pouze ze spisu, kde je tato informace obsažena. Svou vlastní činnost obžalovaný bral jako toliko administrativní, neměl absolutně žádné signály, že něco nefunguje. Pokud by v případě stavby něco nefungovalo, obžalovaný by předpokládal, že tyto informace by obdržel od Ing. KXXXXXX, vedoucího odboru rozvoje či od zástupce společností ZXXXXXX. Obžalovaný nečetl revizní zprávu, nýbrž pouze projekt. Z tohoto důvodu nemohl vědět a ani být srozuměn s tím, že revizní zpráva obsahuje vady. Obžalovaný neměl důvod revizní zprávu číst, doposud nikdy nebyly s revizí ani s udělením licence žádné problémy.

136. Obžalovaný **Ing. Oldřich KXXXXX** v hlavním líčení (sv.12 č.l. 3677 – 3682) nesouhlasil s tím, že měl mít povědomost o obsahu některých dokumentů, které byly předávány na ERÚ. Veškeré dokumenty předával ERÚ pan MXXXXX, který byl pro tuto činnost ustanoven. Plná moc, jež mu byla udělena, rozhodně nebyla manipulace, jak tvrdí obžaloba. Naopak se jednalo o běžný institut, který se využíval, společnost ČEZ Obnovitelné zdroje vydala podobných plných mocí desítky. Není možné dovozovat, že měl tento akt posloužit ke spáchání trestného činu podvodu. Obžalovaný nezkoumal obsah dokumentů předkládaných ERÚ, ani je neviděl - nebyla to jeho činnost. Obžalovaný uvedl, že proto nemohl vědět, že nebyly splněny technické požadavky pro udělení licence a že byla předložena nepravdivá zpráva. ERÚ dal společnosti ČEZ obnovitelné zdroje 30 dnů na doplnění žádosti, ve které společnost mohla dodávat chybějící podklady, čehož také využila.

137. Obžalovaný dále představil problematiku výstavby elektráren s tím, že s dodavatelem (v daném případě společnost SOLAR CENTER) byla uzavřena smlouva o dílo na zhotovení elektrárny, takže za výstavbu zodpovídal zhotovitel. Společnost ČEZ Obnovitelné zdroje koncem roku 2009 uváděla do provozu několik zdrojů. Bylo tedy značné penzum práce a dokumentů. Koncem roku 2009 došlo dle obžalovaného ke změnám u asi sedmi zdrojů, nebyl však nijak informován o průběhu každé konkrétní výstavby. Obžalovaný uvedl, že ve společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje pracuje od dubna 2009 jako jednatel, od 1.7 tohoto roku pak byl jmenován ředitelem úseku, který řídil. Výstavba Čekanice spadala pod odbor rozvoje. Nedokázal si vybavit, kdo tento odbor řídil. Obžalovaný vedl odbor správa společnosti, odbor rozvoje pak měl pod sebou. Kdo konkrétně kontroloval výstavbu Čekanice, si obžalovaný rovněž nenechal. Jiří DXXXXX, jenž vykonával stavební dozor, ověřoval dodávky materiálů. Mohl tedy vědět, kolik materiálu dochází, nicméně nebyl odborně s to kontrolovat náležitosti stavby. Dokument s označením „reputy z realizace Čekanice“ si obžalovaný nenechal. Po jeho předložení uvedl, že neví kdo a za jakým účelem tento dokument zpracoval. V roce 2009 neměl obžalovaný žádné informace o problémech ovlivňující dokončení Čekanice. Případné dílčí problémy pak vždy řešil zhotovitel.

138. Odbor rozvoje i správa společnosti měl vlastní vedoucí. Pokud jde o stavbu elektrárny, zhotovitel stavěl, pan DXXXXX kontroloval materiál, vedoucí daného odboru reportoval na poradách. Kontroly na stavbě probíhaly fyzicky. Obžalovaný v rámci své práce určoval priority, řešil spory v rámci útvarů rozvoj a správa společnosti, koordinoval vzájemnou spolupráci.

139. Jako jednatel měl obžalovaný pravomoc uzavírat smlouvy dle podpisového řádu na různé aktivity. Neměl však vůbec žádné pochyby, že dokumenty jsou kompletní a bezvadné. Žádný z jednatelů včetně obžalovaného neměl k dispozici žádné informace, které by signalizovaly nekompletnost některých elektráren včetně Čekanice, nebo dokonce zásadní problémy, které by znemožňovaly dokončení výstavby elektrárny v Čekanici. Společnost CZ INVEST- PLUS uzavřela smlouvu o dodávce se společností SOLAR CENTER. Ta již pro ně dříve jednu elektrárnu zhotovila, vše na ní fungovalo v patřičné kvalitě, proto neexistovaly žádné pochybnosti, že i v tomto případě společnost SOLAR CENTER dostojí svým závazkům. Každý jednotlivý dokument procházel schvalovacím procesem, bylo vidět, kdo se k němu jak vyjadřoval. S ohledem na to, že koncem roku 2009 uváděli do provozu sedm elektráren, tak nebylo možné provádět ohledně každé z nich dlouhé rešerše a zabývat se veškerou dokumentací. Fotovoltaická elektrárna Čekanice získala kolaudační rozhodnutí v roce 2010 – v září nebo v říjnu. Investor, v tomto případě společnost CZ INVEST - PLUS, může uplatnit reklamaci až po převzetí díla.

V období před převzetím díla probíhala veškerá komunikace mezi společností SOLAR CENTER a jednotlivými dodavateli. Součástí smlouvy o dílo byla dodávka elektrárny i její dokumentace.

140. Dne 1.12. 2009 byla podána žádost o změnu licencí všech sedmi výroben. Energetická legislativa v roce 2009 nebyla jednoznačná, navíc ani judikatura ohledně této problematiky nebyla ustálená. Mezi roky 2009 a 2010 došlo k poklesu o 5 % výkupní ceny elektřiny. Ve smlouvě o dodávce byla obsažena klauzule, že v případě zprovoznění až po roce 2009 dojde ke snížení kupní ceny. Licenci vydává Energetický regulační úřad, který kromě předání podkladů nelze nijak ovlivnit. Tyto podklady ERÚ patřičně zkoumá. Obžalovaný se dále pozastavil nad tím, že společnost E.ON Energie se nikdy nepodílela na výplatě podpory elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů, přesto ji podle obžaloby měla být způsobená škoda. E.ON pouze vykupoval od společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje silovou elektřinu, která v žádném případě není předmětem dotací. Podporu vyplácely pouze společnosti E.ON Distribuce a OTE. Konstrukce náhrady škody společnosti E.ON Energie tak podle obžalovaného není úplná a směšuje různé platby.

141. Dokument s označením „repoty z realizace Čekanice“ si obžalovaný nevybavil. Po jeho předložení uvedl, že neví kdo a za jakým účelem tento dokument zpracoval. V roce 2009 neměl obžalovaný žádné informace ovlivňující dokončení Čekanice, případné problémy vždy řešil zhotovitel.

142. Svědek **Ing. Martin ZXXXXX**, (část výpovědi svědka byla uvedena již výše ohledně části týkající se dostavěnosti elektrárny) v hlavním líčení vypověděl, že investorem stavby byla skupina ČEZ. Elektrárnu v Čekanici měla na starosti řada kolegů, svědek věděl, že se jednalo o vedoucího rozvoje Obnovitelných zdrojů pana Szkanderu a projektové manažery, kteří měli na starosti dohled a monitoring toho, jak vše na elektrárnách probíhá. Nikdo z nich však nebyl profesionálem na fotovoltaiku, proto úkoly řešili společně. Elektrárnu v Čekanici měl na starosti pan DXXXXX, za průběh výstavby Čekanice pak bylo zodpovědné vedení a společnost jako taková. Na předložené e-maily na č.l. 637-639, 641-644 a 645-648 svědek uvedl, že pro něj tyto zprávy nic moc neznamenaly, jednalo se pouze o průběžné zprávy.

143. Pravidelné informace ohledně FVE Čekanice podával Jiří DXXXXX na poradách, telefonem, případně mailem. Členy dozorčí rady CZ INVEST PLUS byli obžalovaný Ing. KXXXXX a pan FXXXXX, který byl zástupce ČEZ. Svědek pravidelně na dozorčích radách podával krátké zprávy o průběhu stavby v Čekanici, předpokládal však, že oba členové informace měli i z jiných zdrojů, jelikož byli ředitelé obnovitelných zdrojů, kteří dozorovali stavbu jako takovou. Pokud svědek ví, žádné závažné problémy ohledně stavby v Čekanici se neřešily. Pokud by k nějakým problémům došlo, byl svědek přesvědčen, že by obžalovaný Ing. KXXXXX a Ing. KXXXXX příslušnou dozorčí radu informovali. V případě, že by se na stavbě stavělo a zase bouralo, na dozorčí radě by se to podle svědka jistě řešilo. Elektrárna musela být dostavěna do konce roku 2009. Meliorace podle svědka začaly probíhat až po získání licence v roce 2010. Vícepráce by podle svědka musel odsouhlasit investor, ve společnosti ČEZ vše funguje hierarchicky.

144. O obsahu e-mailových zpráv, které mu byly zaslány Jiřím DXXXXX ohledně průběhu výstavby FVE Čekanice (sv.2 č.l. 637-639, 641-644 a 645-648) svědek uvedl, že pro něj tyto

zprávy nic moc neznamenaly, jednalo se pouze o průběžné zprávy. Na dozorčích radách se podle svědka žádné podklady pro Energetický regulační úřad neřešily. Informace o výstavbě elektrárny měli ředitelé společnosti, jejich podřízení, potažmo celý útvar rozvoje. Pan SXXXXX jakožto jeho vedoucí určitě na pravidelných poradách podával informace. Svědkovi o žádných problémech nic neřikali. Pravidelné porady se konaly každý týden, jednou měsíčně pak dozorčí rady. Dále pak proběhly 3-4 neoficiální porady. Svědek předpokládal, že oba obžalovaní byli informováni. Svědek se účastnil porad, stejně jako obžalovaní, resp. vždy tam minimálně alespoň jeden z nich byl.

145. Svědek **Bc. Zdeněk MXXXXX** v hlavním líčení, kromě již výše citované části jeho výpovědi, uvedl, že ve společnosti byli tři ředitelé a čtyři vedoucí odboru. Ohledně fotovoltaické elektrárny Čekanice v daném roce 2009 měl na starosti chod dokumentů u licenčního řízení. Pro toto řízení byl také vybaven plnou mocí. Jeho hlavním úkolem byla koordinace dokumentů, a předávání těchto dokumentů na příslušná místa. S panem FXXXXX se svědek setkal 3-4 krát před tím, než se na ERÚ předávaly příslušné dokumenty. Svědek připravoval a vyplňoval „prototyp“ žádosti o licenci, dával na ERÚ většinu dokumentů. Na samotném úřadě bylo rušno, řešilo se tam hodně věcí a bylo to tam dost nepřehledné. Svědek uvedl, že dokumenty dostával od stavbyvedoucího a projektového manažera. Projektovým manažerem byl pan DXXXXX. Svědek uvedl, že ne všechny dokumenty kompletoval on, zapojení byli i technik, stavbyvedoucí a projektový manažer. Docházelo k postupnému dokladování, podle toho jak jednotlivé dokumenty přicházely. Nadřízeným svědka byl obžalovaný Ing. KXXXXX. Každý jednotlivý dokument pro ERÚ mu nicméně nepředkládal. V menším rozsahu formou porad svědek komunikoval i s obžalovaným Ing. KXXXXX. Svědek si myslí, že podklady mu dával i stavbyvedoucí FXXXXX, nebyl si však jistý.

146. V Čekanicích byl svědek osobně někdy v období listopad - prosinec. Viděl tam pohyb lidí, probíhaly práce. Revizní zpráva fotovoltaické elektrárny Čekanice zpracovaná obžalovaným TXXXXXem svědkovi prošla rukama, ale nestudoval ji, jelikož nebyl natolik vzdělaný, aby ji mohl jakýmkoliv způsobem rozporovat. Jestli zmíněnou revizní zprávu měli v ruce i obžalovaní Ing. KXXXXX s Ing. KXXXXX, svědek nevěděl. S panem ZXXXXX byla svědkova komunikace ohledně elektráren minimální. Svědek si vybavil dva hlavní faktory, které na stavbě činily problémy - mráz a podmáčený terén. Jak se v době výstavby tyto problémy řešily, však svědek nevěděl. Znal až následné kroky z roku 2010.

147. Na poradách byly probírány běžné provozní věci, stav projektu. Svědek obžalované Ing. KXXXXX a Ing. KXXXXX informoval o tom, co měl zprostředkované od projektového manažera, resp. stavbyvedoucího. Svědek informoval oba obžalované Ing. KXXXXX s Ing. KXXXXX, v jakém stavu je licenční řízení. Žádné dílčí problémy s výstavbou se podle svědka na těchto poradách neřešily. Za správnost dokumentů, které byly předkládány, ručila dodavatelská firma. Kdo konkrétně z této firmy pak svědek netušil.

148. Svědek **Jiří DXXXXX**, (část jeho výpovědi ohledně průběhu výstavby byla citována výše) v hlavním líčení vypověděl, že informace ohledně výstavby elektráren, kde vykonával funkci stavebního dozoru, předával společnosti ČEZ obnovitelné zdroje na všeobecné poradě, kde seděli všichni jeho kolegové. Na jejich jména si nevzpomněl. Obžalovaní Ing. KXXXXX s Ing. KXXXXX se porad zúčastňovali jak kdy. Informace svědek předával vždy pouze ústně, nebyl si vědom nějakého podávání zpráv v písemné formě. Jméno ZXXXXX svědek znal, uvedl, že šlo

o úředníka v Hradci Králové. Jestli měl tento vztah či povinnosti k Čekanícím, svědek nevěděl. Nebyl si ani vědom komunikace s ním ohledně výstavby. Svědek dělal stavební dozor i na elektrárnách v Hrušovanech, Žabčicích a Bežerovicích. Potvrdil, že zpracoval report z realizace, kdy příslušné údaje získal od stavbyvedoucích. K reportu z 20.12 svědek uvedl, že po něm pan ZXXXXX asi požadoval informace, důvod mu nebyl znám. Porady ohledně výstavby probíhaly cca jednou za 14 dnů, účastnili se jich pracovníci na elektrárnách, někdy přišlo i vedení společnosti. S revizními zprávami jezdil svědek na úřad, projekty ani smlouvy však neviděl. Neznal ani harmonogram, do reportu napsal, kde co je a co bylo uděláno. Na poznámku, že v emailu ze 14. 12. píše o tom, že práce probíhají dle harmonogramu, uvedl, že na harmonogram se díval v buňce.

149. Svědek **Ing. Tomáš FXXXXX** v přípravném řízení uvedl (č.l. 748 – 751), že z pozice člena dozorčí rady společnosti CZ INVEST PLUS nebyl účasten žádného kontrolního dne na předmětné elektrárně. Informace získával pouze od jednatelů společnosti, popř. písemných podkladů projednávaných dozorčí radou. Tyto informace byly podávány souběžně s informacemi ohledně jiných staveb. K zápisu z jednání dozorčí rady konané dne 21.12.2009 uvedl, že tento odpovídá průběhu zasedání. K rozdílu v zápisech ohledně stavu připravenosti elektrárny k předčasnému užívání se nebyl schopen vyjádřit.

150. Svědkyně **Veronika RXXXXX** v přípravném řízení uvedla (č.l. 875 – 878), že ve společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje měla na starosti klasickou administrativní činnost. Pokud se měla vyjádřit k dokumentům týkajícím se FVE Čekanice, pak tyto listiny zřejmě pouze založila do šanonu případně k oskenování pro další potřebu. Na dozorčích radách vykonávala funkci zapisovatelky. Většinou byly informace od projektového manažera dány do prezentace a tato se asi 7 dní před konáním dozorčí rady poskytla jejím členům, kteří si mohli vyžádat případná doplnění. Do zápisu většinou uváděla informace pocházející z prezentace. Následně byl zápis členům poskytnut k podpisu. K e-mailovým zprávám ze dne 6.1. 2010 a 10.3.2010 uvedla, že tyto psala proto, že pan KXXXXX požadoval nějaké vyjádření nebo doplnění. K rozdílným údajům v zápise z dozorčí rady konané dne 21.12.2009 uvedla, že změna byla provedena zřejmě dle pokynu Martina ZXXXXXa nebo někoho z představenstva.

151. Svědek **Pavel PXXXXX** v přípravném řízení vypověděl (č.l. 871 – 873), že ve společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje zajišťoval přípravu a realizaci obnovitelných zdrojů, nicméně do jeho působnosti FVE Čekanice nespádala. Svědek se sice jako divák zúčastnil pracovní cesty dne 14.12.2009, avšak na stav elektrárny si již nepamatuje. Dle zavedené praxe byl informace ohledně výstavby elektráren předávány e-mailem jednateli nebo přímého nadřízenému, který potom tyto informace předal dál.

152. Svědek **JUDr. Jan ŠXXXXX**, v období 2009-2010 vedoucí odboru správa společnosti ve společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, v hlavním líčení vypověděl (sv.12 č.l. 3745 – 3747), že ve společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje měl na starosti ekonomické a administrativní řízení společnosti, kontrolu, právní a nákupní činnosti. K nájemní smlouvě ze dne 7.12.2009 svědek uvedl, že s ohledem na to, že se na ní nachází schvalovací protokol a jeho podpis, tak předpokládá, že ji viděl. Šlo o nájemní smlouvu uzavřenou mezi společnostmi ČEZ Obnovitelné zdroje (nájemce) a CZ-INVEST PLUS (pronajímatel), jejímž předmětem byla fotovoltaická elektrárna Čekanice. Svědek se podílel na právní stránce oné smlouvy.

153. Svědek uvedl, že se účastnil porad, které se týkaly FVE Čekanice. Probíraly se zde klíčové záležitosti společnosti, je možné, že zde zazněla i zpráva o stavu projektu dané elektrárny, nicméně svědek si nebyl jist. Je možné, že se oněch porad účastnil i projektový manažer. Na zpracování smlouvy o dílo mezi společnostmi SOLAR CENTER a CZ INVEST PLUS se svědek nepodílel.

154. V části roku 2009 byl ředitelem společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje pan SXXXXX. V souvislosti s jeho nástupem došlo k organizační změně ve společnosti, konkrétně ke změně v čele odboru rozvoje – pana Česeneka nahradil pan SXXXXX, který byl předtím pouze specialistou na výrobu energie z větrných elektráren ve zmíněném odboru rozvoje. Ten se zabýval technickými záležitostmi a podklady pro Energetický regulační úřad. Svědkův odbor s ERÚ nekomunikoval.

155. Pokud jde o sTXXXXX řízení společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, tato měla jednatele, přičemž jedním z nich byl i pan SXXXXX, do jehož kompetence spadaly i rozvojové činnosti. Svědek jakožto

vedoucí odboru podával pravidelně informace na poradách. Tyto porady se konaly cca jednou za týden nebo jednou za 14 dnů.

156. Svědek **Ing. Tomáš SXXXXX**, v roce 2009 vedoucí oddělení rozvoje obnovitelných zdrojů a posléze odboru rozvoje zdrojů ve společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, v hlavním líčení i uvedl (sv.12 č.l. 3752 – 3754), že jako vedoucí projektu rozvoje měl pod sebou projektové manažery, specialisty a techniky. Jeho odbor zajišťoval technickou podporu projektům. Konkrétně pro FVE Čekanice připravoval technické podklady a technické specifikace toho, jak by měl projekt elektrárny vypadat. Technici, kteří pod svědkem pracovali, pak posuzovali nabídky a někteří z nich byli projektovými manažery na daných stavbách a dozorovali výstavbu.

157. Svědek neřešil problémy související s výstavbou FVE Čekanice, nespadaly pod něho. Řešil až problémy pozdějších projektů. Stavební dozor DXXXXX byl pověřený vedením společnosti řešit problémy v Čekanici s Ing. ZXXXXX. Odbor rozvoje měl pravidelné schůzky, ale svědek maximálně dostal informaci o tom, jak to probíhá, v jaké fázi je stav projektu, osobně nic neřešil, ani vícepráce v Čekanici. Svědek předpokládal, že i ty řešil Ing. ZXXXXX. Nevzpomínal si, že by se na poradách řešily zvýšené investice na FVE Čekanice. Celkem bylo 10 – 15 projektů fotovoltaických elektráren. Čekanice si svědek nevybavoval a nebyl schopen je odlišit od ostatních projektů elektráren. Veškeré problémy řešil projektový manažer s Ing. ZXXXXX anebo s vedením. Svědek měl o jednotlivých projektech pouze rámcovou představu. O problémech ohledně Čekanice svědek pouze slyšel, že existuje problém s podmáčením. Vícepráce spadaly do kompetence odboru správy anebo odboru, který měl na starosti provoz elektrárny.

158. Z vedení společnosti se porad účastnili obžalovaní KXXXXX a KXXXXX, častěji KXXXXX. Na poradách se porovnával harmonogram se skutečným postupem stavebních prací. Zápisy z těchto porad by měly být dostupné. Svědek uvedl, že podle jeho informací se FVE Čekanice stihla dokončit do konce roku 2009.

159. Svědek **Karel ČXXXXX** v přípravném řízení (sv.10 č.l. 2892 – 2895) uvedl, že ve společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje pracoval jako vedoucí odboru správa zařízení a jeho úkolem byla správa, oprava a údržba již dokončených elektráren. FVE Čekanice byla jedna z pěti FVE,

které se stavěly v roce 2009. U FVE Čekanice došlo k nějakým problémům s odvodněním pozemku, byla to zpracován technický projekt, svědek se nepamatuje, že by se kvůli tomu musela FVE rozebírat. Svědek se účastnil porad vedení, kde se tyto informace probíraly. Pokud si svědek vzpomíná, tak z porad vyplynulo, že zhotovitelem bylo vždy garantováno zhotovení FVE do konce roku 2009. Dle svědkových informací byla FVE do konce roku postavena a až poté došlo k melioracím a úpravám

160. Dle sdělení společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje (sv.5 č.l. 1349 – 1354) se na projektu FVE Čekanice podíleli DXXXXX, MXXXXX, KXXXXX, KXXXXX, ZXXXXX, ČXXXXX a ŠXXXXX. Ing.KXXXXX odpovídal za určení koncepce rozvoje a obnovy zařízení na základě dlouhodobých cílů společnosti, za výpočty ekonomické efektivity navržených investičních staveb a rozsáhlých generálních oprav, přerozdělení investičních prostředků uvnitř úseku, koordinace činností uvnitř úseku, plnění finančních a klíčových ukazatelů výkonnosti odborů v úseku, spolupráce se správou společnosti na přípravě plánovacích aktů a provozních rozpočtů, spolupráce s vedením společnosti a s rozvojem při určování dlouhodobých cílů. Ing.KXXXXX odpovídal za věcné řízení společnosti, právní náležitosti, kontrolní činnosti, administrativní záležitosti jednatelů, dozorců rady a ředitelů společnosti, technický a technologický rozvoj. Ing.ZXXXXX odpovídal za výkon správy společností, uzavírání smluv, udělování plných mocí na základě požadavků projektu, realizace faktur apod.. V případě potřeby se konaly pracovní porady za účasti příslušných zaměstnanců, kdy z těchto porad se záznamy nepořizovaly. Takových porad se pravděpodobně mohli účastnit MXXXXX, KXXXXX, KXXXXX, ZXXXXX, ČXXXXX, ŠXXXXX. Pracovní porady se mohly konat k jakémukoliv projektu, kterých bylo v té době 7.

161. Svědek **Jan FXXXXX** v přípravném řízení uvedl (sv.10 č.l.2922 – 2923), že ve spol. ČEZ Obnovitelné zdroje pracoval jako vedoucí odboru investic a údržby vodních elektráren, takže s FVE neměl nic společného takže informace měl pouze z doslechu. Pokud si svědek vzpomínal, tak ohledně FVE Čekanice se hovořilo o nějakých problémech ohledně zemních či melioračních prací, avšak si nevzpomíná, že by se nějaké poradě, které se svědek účastnil, řešil nějaký problém se získáním licence. Na poradách pan DXXXXX referoval o postupu výstavby jednotlivých elektráren včetně případných problémů a zdržení. Ve vztahu k FVE Čekanice si svědek nevzpomíná na nic zásadního a domnívá se, že se na těchto poradách o Čekanici ani příliš nemluvalo.

162. Z výše citovaných důkazů je zřejmé, že v roce 2009 společnost ČEZ Obnovitelné zdroje realizovala několik projektů týkajících se výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, přičemž nákup projektu týkajícího se FVE Čekanice byl realizován přes společnost CZ INVEST PLUS. Oba obžalovaní byli jednak jednatelem společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje a jednak členy dozorců rady společnosti CZ INVEST PLUS, takže z titulu svého postavení v obou společnostech měli zásadní rozhodovací resp. kontrolní pravomoci. Oba obžalovaní uváděli, že s ohledem na počet realizovaných projektů, bylo nutno delegovat pravomoci na jejich podřízené, přičemž v případě FVE Čekanice byl touto osobou Bc.Zdeněk MXXXXX, který zabezpečoval komplectaci a dodání materiálů na ERÚ, kde probíhalo licenční řízení na základě žádosti, kterou dne 1.12.2009 za společnost ČEZ Obnovitelné zdroje podepsal obžalovaný Ing.KXXXXX. Oba obžalovaní v přípravném řízení i v hlavním líčení odmítli, že by za jejich vědomého přispění byly v rámci

licenčního řízení předkládány jakékoliv dokumenty, které by byly nepravdivé či zavádějící. Tvrdili, že by se konaly pravidelné porady, na kterých byly, krom jiného, prezentovány i informace ohledně průběhu výstavby elektráren, z těchto informací jednak rozhodně nevyplynulo, že by na ERÚ byly předkládány nepravdivé podklady a jednak tyto informace ani nesignalizovaly nějaké zásadní komplikace při výstavbě, které by měly vliv na dokončenost elektráren (tzn. i elektrárny v Čekanicích) v roce 2009.

163. Naproti takto prezentované obhajobě obžalovaných je protiprávní jednání obou obžalovaných ve výroku obžaloby opřeno v zásadě o dva momenty. První moment spočívá ve vědomí obžalovaných o tom, že revizní zpráva vyhotovená obžalovaným TXXXXXX není pravdivá a druhý moment pak spočívá ve srozumění obžalovaných s tím, že v rámci licenčního řízení byla předložena smlouva o nájmu výrobní, kterou oba dne 7. 12. 2009 podepsali a podle které byla výrobní údajně dokončena a právě předložení uvedené nájemní smlouvy svědčí dle podané obžaloby o aktivním podílu Ing. Libora KXXXXXX a Ing. Oldřicha KXXXXXX na vytváření a využitízkreslujících podkladů pro rozhodnutí ve správním řízení. Podle smlouvy o nájmu totiž měla být výrobní způsobilá k užívání, měla zahrnovat 20 834 fotovoltaických panelů, 98 střídačů a 7 trafostanic, jak to odpovídá popisu elektrárny ve smlouvě o dílo, což je však v rozporu se zprávami o realizaci elektráren ze dne 14. 12. 2009 i ze dne 20. 12. 2009, podle kterých mělo být dne 22. 12. 2009 k předčasnému užívání připraveno jen „1 trafo“ a 28 stolic. Oba obžalovaní vzali tuto smlouvu o nájmu formálně na vědomí dne 21. 12. 2009 jako členové dozorcí rady společnosti CZ INVEST – PLUS za situace, kdy byli současně informováni o záměru sjednat dodatek o prodloužení předání díla do 31. 3. 2010, přičemž tento dodatek smlouvy o dílo mezi společnostmi SOLAR CENTER, jako zhotovitelem, a společností CZ INVEST – PLUS, jako objednatelem, byl uzavřen až dne 30. 12. 2009. Pokud tedy společnost CZ INVEST – PLUS v době zasedání dozorcí rady dne 21. 12. 2009 ještě od zhotovitele nepřevzala výrobní, a to pro její nedokončenost, nemohla, jak tvrdí obžaloba, tuto výrobní již dne 7. 12. 2009 předat do nájmu společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje. Informovanost Ing. Libora KXXXXXX a Ing. Oldřicha KXXXXXX o oddálení doby předání díla pak dle státní zástupkyně svědčí o jejich povědomí o zkreslující povaze zprávy o revizi výrobní, neboť výchozí revize měla být součástí díla, které mělo být předáno až později. Společnost ČEZ Obnovitelné zdroje (poté, co s ní dne 1. 11. 2010 byla sloučena společnost CZ INVEST – PLUS), zastoupená Ing. Martinem ZXXXXXX a Jiřím DXXXXXX, převzala zhotovenou výrobní až dne 21. 12. 2010.

164. V rámci závěrečné řeči státní zástupkyně dále dovozuje konkrétní zapojení obžalovaných Ing.KXXXXXX a Ing.KXXXXXX do projektu výstavby a provozu FVE Čekanice i z dalších právních aktů spojených s tímto projektem a jednak z pozice obžalovaných jako statutárních zástupců společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje a současně členů dozorcí rady společnosti CZ INVEST - PLUS.

165. Po zhodnocení provedených důkazů se však soud s argumentací státní zástupkyně neztotožnil. Pokud se týká účasti obžalovaných na právních aktech spojených s FVE Čekanice, pak tato jejich účast je dána právě jejich postavením, jako statutárních zástupců společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, kdy bylo jejich povinností tuto společnost zastupovat. Nicméně podání žádosti o změnu licence, podpis nájemní smlouvy či podpis žádosti o připojení zařízení k distribuční soustavě byly úkony, ze kterých bez dalšího nelze dovozovat úmysl obžalovaných

dosáhnout rozhodnutí o změnu licence podvodným způsobem. Lze jistě souhlasit s tvrzením, že s ohledem na postavení obou obžalovaných ve společnostech ČEZ Obnovitelné zdroje a CZ INVEST - PLUS lze předpokládat jejich vědomost o průběhu výstavby FVE Čekanice v daleko širší míře než oba obžalovaní připouštěli, nicméně bez odpovídajících důkazů, které by tento jinak logický předpoklad měnily v praktickou jistotu, nelze o vině obou obžalovaných bez důvodných pochybností rozhodnout.

166. Z provedeného dokazování totiž vyplývá, že obžalovaní, kromě jedné či dvou návštěv někdy na počátku výstavby a poté někdy v listopadu 2009 fyzicky průběh výstavby nesledovali a informace o výstavbě měli pouze zprostředkované zejména v rámci konaných pravidelných porad, na kterých stav projektů prezentovali svědci Ing.ZXXXXX či DXXXXX resp. informace ohledně licenčního řízení měli od Bc.MXXXXX. Přitom žádný z těchto svědků, a to včetně dalších řídicích pracovníků společnosti, kteří se těchto porad rovněž účastnili, ve svých výpovědích neuváděl, že by obžalovaní byli informováni o nějakých problémech s výstavbou elektrárny, které by měly vliv na výsledek licenčního řízení. V souvislosti s konáním pravidelných porad ve společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje lze sice spekulovat, jaké skutečné poznatky obžalovaní ohledně průběhu výstavby elektrárny Čekanice obdrželi, avšak bez odpovídajících informací plynoucích z výpovědí svědků účastnících se těchto porad a bez zápisů z nich (tyto zápisy z porad, krom zápisů z dozorčích rad, nejsou k dispozici) nelze dle názoru soudu přesvědčivě vyvrátit obhajobu obžalovaných, že se jednalo o povšechné informace v tom smyslu, že práce na jednotlivých projektech pokračují dle harmonogramu a vydání licence by nemělo být ohroženo, což koneckonců dokladují i níže zmíněné listinné důkazy. Žádný z uvedených svědků ani nepotvrdil, že by obžalovaným byla předána předmětná revizní zpráva, natož aby byli vyrozuměni o tom, že revizní zpráva neodpovídá reálnému stavu tzn. že je nepravdivá. Z provedených důkazů rovněž nevyplývá vědomost obžalovaných o tom, zda jedná o výchozí revizní zprávu na celou FVE anebo se jedná o nějakou dílčí revizní zprávu, což by odpovídalo např. rozhodnutí stavebního úřadu o předčasném užívání stavby ze dne 23.12.2009. Obžalovaný TXXXXX uvedl, že revizní zprávu předal zřejmě svědkovi JXXXXX, který rovněž nepotvrdil, že by revizní zpráva byla předána někomu z obžalovaných, což nevyplývá ani z výpovědi svědka Bc.MXXXXX. V tomto směru lze rovněž přisvědčit tvrzení obžalovaných, že vzhledem ke svému postavení ve společnosti, k její organizační struktuře, jakož i s ohledem na počet v té době realizovaných projektů těžko mohli kontrolovat každý dokument předkládaný na ERÚ, nehledě na to, že touto činností byl pověřen právě svědek Bc. MXXXXX.

167. K nájemní smlouvě uzavřené dne 7.12.2009 mezi společnostmi CZ INVEST – PLUS a.s. (za kterou jednal Ing. Martin ZXXXXX) jako pronajímatelem a ČEZ Obnovitelné zdroje s.r.o. (za kterou jednali obžalovaní Ing. Oldřich KXXXXX a Ing. Libor KXXXXX) jako nájemcem, jejímž předmětem byl pronájem FVE Čekanice (sv.5/1399), je třeba nejprve obecně uvést, že doložení dokumentu potvrzujícího vlastnické či užívací právo k zařízení ohledně kterého bylo konáno licenční řízení, bylo jednou z nezbytných náležitostí, která byla v rámci licenčního řízení ERÚ vyžadována. Podle § 7 odst.2 písm.b) prováděcí vyhlášky k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích účinné v roce 2009 užívací právo k energetickému zařízení žadatel prokazuje nájemní smlouvou, smlouvou o výpůjčce nebo jinou smlouvou, na základě které žadateli vzniká právo užívat dané energetické zařízení. Na rozdíl od podané obžaloby však soud z obsahu předmětné nájemní

smlouvy zjišťuje, že se do nájmu přenechává dočasná stavba a nikoliv hotová FVE a dále se v čl.4 této smlouvy hovoří o úhradě nájemného až po uvedení předmětu nájmu do trvalého provozu. Obsah uvedené nájemní smlouvy tedy dle názoru soudu nedeklaruje dokončenost předmětu nájmu. Ve vztahu k příloze této smlouvy o nájmu, ve které je popsána určitá část technické specifikace elektrárny, která zahrnovala 20.834 ks FV panelů, 98 ks střídačů Fronius, 20.834 ks konstrukce Schletter a 7 ks trafostanice, je nutno odkázat na čl.5.3. smlouvy o dílo uzavřené dne 18.9.2009 mezi zhotovitelem spol. SOLAR CENTER a objednatelem spol. CZ INVEST - PLUS, z něhož vyplývá, že vlastníkem zhotovovaného díla je od zahájení prací na díle v místě plnění objednatel. Vlastnictví k částem díla přechází na objednatele dodáním v místě plnění (sv.5 čl.1373). Na toto ustanovení pak navazují předávací protokoly ze dne 2.11.2009, 9.11.2009, 12.11.2009 a 4.12.2009 (sv.5 čl. 1387 – 1395), na základě kterých měla být firmou SOLAR CENTER společnosti CZ INVEST PLUS předána v podstatě celá technologie elektrárny, tzn. kompletní počet FV panelů, kompletní kabelový systém, kompletní podkonstrukce Schletter, 14 ks rozvaděčů, 7 ks trafostanic s rozvaděči, 71 ks stringů, kompletní komunikační senzory, kompletní oplocení areálu a kompletní provedení výkopů, což vše odpovídá citované příloze nájemní smlouvy na čl. 1404. Jediným rozdílem je menší počet střídačů Fronius, kde v předávacím protokolu je uvedeno 46 ks a v příloze k nájemní smlouvě 98 ks. Přehlédnout však nelze, že uvedená příloha smlouvy o nájmu neobsahuje celé technologické vybavení elektrárny, jak je specifikováno na str. 2 smlouvy o dílo (srov. sv.5 čl.1370v), takže pro posouzení stavu FVE není tato příloha určující, neboť z ní ani nevyplývá, zda se jedná pouze o dodanou (viz.čl. 5.3. smlouvy o dílo) či již nainstalovanou technologii. V souvislosti s předávacími protokoly je nutno zopakovat, že ačkoliv část listinných důkazů (zejména dodací listy) popsanych v části I. neodpovídá datu předání jednotlivých částí technologie, zápisy ve stavebním deníku (které soud považuje za stěžejní důkaz) dovoz této technologie na stavbu dokládají. Nadto jak vyplývá z již zmíněné fakturace na čl.1410 – 1413, do 12.11.2009 tzn. ještě téměř měsíc před podpisem nájemní smlouvy společnost SOLAR CENTER společnosti CZ INVEST PLUS fakturovala za dodávky FVE celkovou částku více než 343 mil.Kč bez DPH, což je více než 81 % z celkové ceny, jak byla sjednána smlouvou o dílo. Dále je i z dodatku č.1 k uvedené nájemní smlouvě, který byl sjednán dne 21.12.2009, zřejmé, že pokud předmět pronájmu nebyl v prvním roce trvání nájemní smlouvy uveden do trvalého provozu a nájemci plynou tržby za dodanou elektrickou energii, pak je nájemce povinen částku odpovídající 80% těchto tržeb zaplatit pronajímateli (sv.5 čl. 1405 – 1406).

168. Z uvedeného je tedy dle názoru soudu zřejmé, že obsah nájemní smlouvy jednak nedeklaruje kompletní dokončenost FVE Čekanice a jednak také odpovídá příslušným článkům smlouvy o dílo a navazujícím předávacím protokolům, přičemž z žádného z provedených důkazů nevyplývá, že by se obžalovaní Ing.KXXXXXX a Ing.KXXXXXX úkonů souvisejících s předáváním jednotlivých částí technologie FVE účastnili. Nadto ani v dodatku k uzavřené nájemní smlouvě ze dne 21.12.2009 není deklarována kompletní dokončenost FVE Čekanice schopné trvalého provozu.

169. Jak již bylo uvedeno výše, tvrzení obžalovaných ohledně přesvědčení, že výstavba FVE probíhá dle harmonogramu, potvrzují i listinné důkazy, přičemž se hlavně jedná o listiny vystavené firmou SOLAR CENTER.

170. Dne 12.11.2009 tak svědek Jiří JXXXXXX oznamuje společnosti CZ INVEST –PLUS, že při provádění díla bylo zjištěno zamokření části místa plnění, což by mohlo za určitých podmínek

způsobit nedostatečnou stabilitu jednotlivých dílů podkonstrukce FVE, ale situace zatím nebrání dokončení díla (sv.5 č.l. 1577). Na toto sdělení reaguje svědek Ing.Martin ZXXXXXX vyjádřením firmě SOLAR CENTER ze dne 19.11.2009, kde požaduje provedení odborného průzkumu s tím, že vyjádření firmy SOLAR CENTER z 12.11.2009 rozumí tak, že situace zatím nebrání dokončení stavby díla (sv.5 č.l. 1578). Ani tato informace tedy nijak nesignalizovala, že by výstavba elektrárny byla nějakým zásadním způsobem ohrožena.

171. Z přílohy k e-mailové zprávě ze dne 25.11.2009, kterou zasílá Ing.ZXXXXXX obžalovaným Ing.KXXXXXX a Ing.KXXXXXX, a která je označena jako zápis z jednání o projektech FVE konaného dne 24.11.2009 ohledně FVE Čekanice vyplývá, že přejímka bude provedena 18.12.2009, přičemž bylo fyzickou kontrolou skutečného stavu dodané technologie zjištěno, že v den kontroly chybělo na stavbě cca 30% technologie, která byla z důvodu logistického maxima složena v centrální skladu spol.SOLAR (sv.2 č.l. 628 – 629).

172. Další listinou je e-mailová zpráva označená jako Report z probíhajících projektů 30.11.2009, kterou téhož dne zasílá pracovnice firmy SOLAR CENTER Ing.ZXXXXXX. V této zprávě je zmiňována pouze stavba konstrukce a příprava melioračních prací. (sv.2 č.l. 654).

173. Uzavření nájemní smlouvy dále ještě předcházela Dohoda uzavřená dne 1.12.2009 mezi společnostmi SOLAR CENTER, zastoupení Jiřím JXXXXX, a CZ INVEST - PLUS zastoupená Ing.Martinem ZXXXXXX, na základě které zhotovitel (SOLAR CENTER) výslovně souhlasí s předčasným užíváním Stavby (FVE Čekanice), přičemž výslovně prohlašuje, že dílo je připraveno k předčasnému a bezpečnému užívání (sv.6 č.l. 1805).

174. Pokud za dané situace obžalovaní jako statutární zástupci za společnost ČEZ Obnovitelné zdroje podepsali nájemní smlouvu, kterou dle výpovědi svědka JUDr.ŠXXXXXX připravilo právní oddělení, podepsali, těžko lze na základě obsahu výše uvedených důkazů dovozovat jejich vědomost o tom, že podepisují doklad, který snad neodpovídá realitě nebo který snad obsahuje nepravdivé údaje.

175. Pro úplnost je nutno ještě zmínit e-mailové zprávy nazvané Reporty z realizace FVE k 14.12. a k 20.12.2009 (sv.2 č.l. 637 – 644), z nichž vyplývá, že jsou např. zatím osazeny 2 kontejnery ze 13, 1 kontejner, 1 trafo, 28 stolic včetně zapojení bude připraveno k 22.12.2009 k předčasnému předání stavby, nicméně se jedná o komunikaci mezi svědky Ing.ZXXXXXX a DXXXXXX, přičemž žádný z uvedených svědků nevypověděl, že by tyto zprávy byly také předány obžalovaným a obžalovaní příjem těchto zpráv rovněž nepotvrdili. . Nadto i z obsahu těchto zpráv mimo jiné vyplývá, že práce probíhají dle harmonogramu. K zápisům z dozorčí rady konané dne 21.12.2009 je nutno nejprve konstatovat, že ve spise se nacházejí dva takové zápisy. Ve sv.2 na č.l.657 se nachází Zápis ze 3.zasedání dozorčí rady společnosti CZ INVEST - PLUS a.s., konaného dne 21.12.2009 a na č.l. 675 se nachází Zápis ze 4.zasedání dozorčí rady společnosti CZ INVEST - PLUS a.s., konaného dne 21.12.2009, přičemž co do zásadních bodů jsou oba zápisy podobné, nicméně rozdíly mezi nimi jsou např. v tom, že každý označuje jiné číselné označení zasedání dozorčí rady a dále v tom, že v prvním případě je předsedajícím Ing.KXXXXXX a v druhém případě Ing. KXXXXXX. Dále ohledně bodu 3. programu některé údaje v prvním případě chybí. Nicméně v obou zápisech je pod bodem 3. záznam o tom, že dozorčí rada vzala na vědomí informaci o uzavření Smlouvy o nájmu nemovitostí mezi

společnostmi SOLAR CENTER a CZ INVEST - PLUS (ze dne 7.12.2009). Pod bodem 7. je pak obsah obou zápisů identický a svědek Ing.ZXXXXX zde informuje dozorčí radu o tom, že je připraveno sepnutí části FVE s tím, že jsou připraveny podmínky pro napojení na sloup distribuce. Dle přesvědčení soudu však z této informace pro osoby, které aktuální stav na stavbě elektrárny neznaly, nijak nevyplyvá poznatek o tom, že revizní zpráva obsahuje nepravdivé údaje. Z dalšího sdělení Ing.ZXXXXX, že bude řešen dodatek obsahující předání díla do 31.3.2010 opět nevyplyvá, že by revizní zpráva byla nepravdivá, neboť z uvedené informace není zřejmý důvod prodloužení předání díla, tzn. zda se jedná o nedostavěnost elektrárny po stránce technologické anebo zda jsou důvodem pouze nedodělky nemající vliv na technologické vybavení elektrárny. Ve zprávě ohledně FVE Čekanice se navíc, na rozdíl od FVE Bežerovice či Chýnov, nehovoří o tom, že ke dni 15.12.2009 bylo osázeno 80 % panelů. Tedy ani z těchto zápisů nevyplyvá, že by udělení licence mělo být ohroženo nějakými melioračními pracemi a demontáží technologie, naopak z obsahu těchto zápisů žádný problém z hlediska udělení licence nevyplyvá.

176. Na uvedené zápisy z dozorčí rady pak časově navazuje rozhodnutí vydané dne 23.12.2009 Stavebním úřadem MěÚ Tábor o povolení předčasného užívání stavby FVE Čekanice před jejím úplným dokončením (sv.1 č.l. 107). Ve výroku rozhodnutí je pak popsáno, že stavba obsahuje fotovoltaickou elektrárnu 4650 kWp, SO 05-příslušný počet panelů, které jsou umístěny v řadách na ocelových konstrukcích, SO 06- vnitřní rozvod NN od technologického kontejneru do TS 6 a příslušné kabely NN a VN. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí pak vyplývá, že stavební úřad zjistil, že předčasné užívání nemá podstatný vliv na užitelnost stavby a vzhledem ke sjednaným podmínkám neohrožuje bezpečnost a zdraví osob a nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy. V odůvodnění rozhodnutí není uvedeno, že povolení předčasného užívání stavby se týká pouze její určité části. Obsah tohoto rozhodnutí tedy pro osoby neznající např. projektovou dokumentaci může evokovat dojem, že se rozhodnutí týká celé stavby na celý licencovaný výkon, jak bylo ostatně ve výroku uvedeno, což dokladují např. výpovědi pracovníků ERÚ zabývajících se licenčním řízením. Svědek **Bc. Luděk PXXXXX** v přípravném řízení uvedl, že na základě obsahu tohoto rozhodnutí nevnímal žádný problém z hlediska dokončenosti elektrárny, přičemž pokud by se rozhodnutí stavebního úřadu týkalo jen části FVE, nebylo by možno udělit licenci na požadovaný výkon (sv.3/867, 869). Totéž pak ve své výpovědi z přípravného řízení potvrdil i další pracovník ERÚ **Ing.Ladislav ZXXXXX**, když uvedl, že dle jeho názoru se rozhodnutí stavebního úřadu týká celé FVE Čekanice, neboť jinak by nebylo možno udělit licenci na celý požadovaný výkon (sv.3 č.l. 967). Z těchto svědeckých výpovědí je tedy zjevné, že ani pracovníkům zabývajícím se licenčním řízením, u nichž lze určitou odbornost ve vztahu k rozhodnutím stavebních úřadů předpokládat, nebyl rozsah předčasného užívání stavby FVE Čekanice zřejmý, resp. se domnívali, že se rozhodnutí vztahuje na celou FVE.

177. Další navazující listinou je sdělení svědka JXXXXX společnosti CZ INVEST-PLUS ze dne 28.12.2009, v němž upozorňuje na zadání projektu melioračních prací s tím, že pokud nebudou meliorační práce provedeny není společnost SOLAR CENTER schopna garantovat veškeré záruky na FVE. Současně svědek oznamuje, že FVE Čekanice je zhotovena, avšak bez melioračních prací nejsou schopni garantovat dlouhodobou kvalitu podkonstrukcí (sv.5 č.l. 1606).

178. Posledním listinou, která časově koresponduje s datem vydání licence, je prohlášení ke stavu bezpečnosti provozu FVE Čekanice vystavené dne 29.12.2009 svědkem JXXXXX, v němž za

společnost SOLAR CENTER prohlašuje, že stav bezpečnosti provozu FVE Čekanice o výkonu 4,484 MWp ke dni 28.12.2009 splňuje požadavky dle normy ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6 a skutečný stav FVE odpovídá zpráva o výchozí revizi vyhotovené Guyem TXXXXX. Toto prohlášení je rovněž opatřeno podpisem obžalovaného TXXXXX (sv.13 č.l.4135, 4138).

179. Ani uvedené listinné důkazy tedy nijak významně nevyvrací obhajobu obžalovaných, naopak zejména listiny vystavené společností SOLAR CENTER, a to jak v období předcházejícímu podepsání nájemní smlouvy a vystavení revizní zprávy, tak i v období souvisejícím s datem rozhodnutí o vydání licence, tvrzení obžalovaných spíše potvrzují.

180. V této souvislosti se ani nelogickým nejeví tvrzení obžalovaných ohledně jejich motivace, kdy z č.l.3.4.7 smlouvy o dílo uzavřené dne 18.9.2009 mezi zhotovitelem spol.Solar Center a objednatelem spol. CZ INVEST PLUS vyplývá, že částka 42.381.766 Kč (tj.10 % z ceny díla) bude zhotoviteli uhrazena v případě, že dojde k podpisu smlouvy o podpoře výroby elektřiny na výkupní ceny v cenové úrovni roku 2009 a dle č.l.3.9. zhotoviteli nenáleží prémie za uzavření smlouvy o výkupu s EON Distribuce v případě, že smlouva o podpoře výroby elektřiny nebude platná a účinná k 30.12.2009. (sv.5 č.l. 1372). Uvedené skutečnosti tedy konvenuje s tvrzením obžalovaných, že neměli nějaký zásadní motiv činit podvodné kroky i z hlediska „ jen „ 7,5 % snížení výkupní ceny v roce 2010 oproti roku 2009. Naopak motiv zajistit si výplatu částky více než 42 mil. Kč včetně prémie měl nepochybně zhotovitel stavby. Koneckonců sám svědek JXXXXX v hlavním líčení připustil, že objednatel zpočátku neinformoval o stavu zamokření stavby a s tím souvisejících víceprací (srov.odst.č.34) a svědkovi ZXXXXX sděloval, že vše jde podle plánu (srov.odst.č.38).

181. K přesvědčení státní zástupkyně, která z obsahu uzavřené nájemní smlouvy ze dne 7.12.2009 dovozuje ještě vyšší míru zavinění u obžalovaných Ing. KXXXXX a Ing.KXXXXX než v případě revizní zprávy, si je pak nutno položit otázku, z jakého důvodu jsou pak oba obžalovaní stíháni jen ve vztahu k FVE Čekanice, když naprosto stejnou nájemní smlouvu uzavřeli téhož dne i ohledně FVE Chýnov (str.222-227 lic.spisu) a FVE Bežerovice (str. 332-337 lic.spisu), přičemž např. z rozhodnutí SEI ze dne 22.12.2010 vyplývá, že revize na FVE Chýnov byla provedena před jejím dokončením, kdy při ústním jednání stavebního úřadu dne 22.12.2009 nebyly osazeny a zapojeny všechny FV panely. (sv.7 č.l.1949), což také odpovídá zápisu ze 3. zasedání dozorčí rady spol. CZ INVEST-PLUS konaného dne 21.12.2009, v němž je uvedeno, že na FVE Bežerovice a Chýnov je ke dni 15.12.2009 osázeno 80% panelů (sv.2 č.l. 659), ačkoliv ohledně FVE Čekanice o nižší míře osazenosti panelů není žádná zmínka (š.l. 658).

182. Státní zastupitelství ohledně zavinění obžalovaných Ing.KXXXXX a Ing.KXXXXX dále argumentovalo rozhodnutím Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 As 256/2015, z něhož mimo jiného vyplývá, že je věcí žadatele o licenci, aby si zajistil řádné doklady, kterými podkládá svou žádost. Žadatel o licenci má volnost v tom, jakému reviznímu technikovi zadá zpracování revizní a současně pak lze po žadateli o licenci požadovat, aby při volbě revizního technika či znalce postupoval obezřetně a důsledně vyžadoval jeho řádný postup, k němuž by měl poskytnout prostor a potřebnou součinnost. Je v nejlepším zájmu žadatele o licenci, aby nebyl pouhým pasivním příjemcem revizní zprávy, ale aby též ověřil minimálně to, zda v revizní zprávě deklarovaná kontrola proběhla. Obecně je pak problematické dovozovat dobrou víru takového

žadatele o licenci, který se o proběhlou revizi nezajímal a spoléhal na to, že případné nesrovnalosti bude vyhledávat žalovaný. Dobrá víra hodná ochrany nemůže spočívat ve zcela rezignovaném a apatickém postupu žadatele ve vztahu k reviznímu technikovi, ale je třeba trvat na tom, aby žadatel přijal přiměřená opatření, která jej mohou vést k důvodnému předpokladu, že jím předkládaná revizní zpráva netrpí vadami. K tomu, aby byl žadatel o licenci v dobré víře, nebude postačovat pouze to, že zadal požadavek na vypracování revizní zprávy a že tuto revizní zprávu či posudek následně převzal a společně s žádostí o licenci předložil správnímu orgánu. Těžko lze dovozovat dobrou víru ze slepé a bezmezní důvěry v práci revizního technika.

183. Dle přesvědčení soudu však uvedené závěry Nejvyššího správního soudu nelze aplikovat na otázku zavinění obžalovaných Ing.KXXXXXX a Ing.KXXXXXX, neboť obecně nelze závěry učiněné ve správním řízení z hlediska naplnění subjektivní stránky trestného činu bez dalšího aplikovat na řízení trestní a navíc nelze v nyní projednávané věci přehlédnout, že se jedná oproti věci projednávané ve správním soudnictví o jiné skutkové okolnosti (srov. odst.č.176 – 181 odůvodnění rozsudku sp.zn. 9 As 256/2015), když FVE Čekanice byla stavěna dodavatelsky tzv.na klíč, přičemž na základě č.l.2.1. smlouvy o dílo uzavřené mezi společnostmi CZ INVEST PLUS a SOLAR CENTER se zhotovitel zavázal mimo jiné dodat kompletní montáž a oživení elektrárny včetně výchozí elektrické revize (sv.5 č.l. 1371). Za takto ujednaných podmínek je pak věcí zhotovitele, aby zajistil správné provedení revizí díla, které následně s dílem odevzdává objednateli, a to včetně kontroly práce revizního technika. Z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn.2 As 313/2015 také mimo jiné vyplývá, že v případě stavby FVE realizované tzv. dodavatelsky lze po osobě bez odborných znalostí požadovat právě jen přiměřenou, běžnou míru obezřetnosti. V daném případě pak z provedeního dokazování nebylo prokázáno, že by obžalovaní skrze své zaměstnance dohlížející na stavbu a tím méně prostřednictvím generálního dodavatele mohli při zachování přiměřené míry obezřetnosti zjistit, že revizní zpráva obsahuje nepravdivé údaje. Výše zmiňované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu tak lze vztáhnout zejména na zástupce společnosti SOLAR CENTER – Jiřího Jandu.

184. V souvislosti s argumentací státní zástupky lze naopak zmínit např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn.5 Tdo 1404/2013, které se sice týká přečinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku, nicméně z jeho odůvodnění vyplývá, že závěr o úmyslném zavinění pachatele nelze založit jen na tom, že si neověřil správnost některých účetních dokladů a důsledně nekontroloval práci osob, které vzhledem k jejich odbornosti a zkušenostem pověřil vedením účetnictví, a na které při výkonu jejich pracovní činnosti důvodně spoléhal.

185. Po zhodnocení všech výše rozebraných důkazů pak soud dospěl k závěru, že jimi nebyla obhajoba obžalovaných Ing.KXXXXXX a Ing.KXXXXXX přesvědčivým způsobem vyvrácena. V projednávané věci absentují zřetelné důkazy potvrzujících konkrétní rozsah a význam informací, které obžalovaní ohledně výstavby FVE Čekanice a s tím souvisejícího licenčního řízení obdrželi a státní zástupkyně pak dovozuje závěr o úmyslném zavinění na straně obžalovaných zejména z jejich postavení coby statutárních zástupců budoucího provozovatele FVE a členů dozorčí rady objednatele stavby FVE. Tento předpoklad má zajisté svůj logický základ, nicméně za absence navazujících konkrétních důkazů se tento předpoklad nepřetransformoval do závěru nevyvolávajícího důvodné pochybnosti. Obžalovaní sice měli informace o rozestavěnosti FVE v prosinci 2009, čemuž odpovídá jak znění nájemní smlouvy, tak zápis z dozorčí rady konané dne 21.12.2009, a dále i obsah rozhodnutí stavebního úřadu o

předčasném užívání stavby ze dne 23.12.2009, nicméně ani za této situace nebyla jednoznačně vyvrácena jejich obhajoba, že z žádného zdroje neměli relevantní informaci o ohrožení termínu dokončení FVE do doby vydání licence ani o nepravdivosti revizní zprávy. Na tomto závěru nemění nic ani fakt, že ke konečnému předání díla došlo až v roce 2010, což bylo ovlivněno následnými melioračními pracemi a s tím související demontáží podstatné části technologie FVE.

186. V souvislosti s hodnocením subjektivní stránky je pak nutno zmínit např. rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp.zn. III. ÚS 1624/09, z něhož vyplývá, že úmysl pachatele nelze v žádném případě jen předpokládat, nýbrž je nutno jej na základě zjištěných okolností prokázat. Sama lhostejnost ve vztahu k následku nestačí k naplnění volní složky nepřímého úmyslu. Z principu presumpce neviny (§ 2 odst. 2 tr. řádu) kromě pravidla, podle něhož musí být obviněnému vina prokázána, plyne rovněž pravidlo in dubio pro reo, dle kterého, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného (srov. také sp.zn. I. ÚS 733/01). Ani vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok (srov. např. sp. zn. III. ÚS 398/97). Jinak řečeno, trestní řízení vyžaduje v tomto ohledu ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který lze od lidského poznání požadovat, alespoň na úrovni obecného pravidla „prokázání mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost“ (srov. např. sp.zn. IV. ÚS 260/05).

187. Vzhledem k tomu, že provedenými důkazy nebyla bez důvodných pochybností vyvrácena obhajoba obžalovaných z hlediska jejich úmyslného zavinění, postupoval soud ve smyslu ustanovení § 226 písm.b) trestního řádu a oba obžalované podané obžaloby zprostil.

188. Dle podané obžaloby byli právě Ing.KXXXXXX a Ing.KXXXXXXa označeni jako tzv. hlavní pachatelé jednání popsaného ve výroku obžaloby, takže soud s ohledem na tzv. akcesoritu účastenství posuzoval v rámci předběžné otázky, zda lze na základě provedeného dokazování dospět k závěru o jiném tzv. hlavním pachateli, přičemž právě na základě výše citovaného rozboru důkazní situace shledal, že by tímto pachatelem měla být osoba vystupující za společnost SOLAR CENTER, tzn. Jiří JXXXXXX. Společnost SOLAR CENTER byla zhotovitelem stavby, který z logiky věci věděl o postupu stavebních prací a tím, i o tom, zda vůbec a popř. v jakém stavu je zhotovované dílo schopno podstoupit příslušnou revizi, která ostatně dle uzavřené smlouvy o dílo měla být dodána spolu s dílem. Kdo jiný by tedy sám a dále prostřednictvím svých zaměstnanců přímo se podílejících na výstavbě měl nejlépe vědět, že v době, kdy proběhla údajná revize FVE Čekanice, tato elektrárna nebyla z hlediska technologické dokončenost absolutně ve stavu podrobit se řádné revizi a pokud taková revize byla v předmětné době údajně provedena, musel si být zástupce zhotovitele vědom toho, že revizní zpráva předaná objednateli je nepravdivá a že bude předložena jako jeden z nutných dokladů v rámci licenčního řízení, přičemž po vydání licence si společnost SOLAR CENTER zajistí značný přísun finančních prostředků dle příslušných ustanovení smlouvy o dílo. Na základě takto formulovaných závěrů pak byla soudem upravena skutková věta týkající se obžalovaného TXXXXXXa.

III. Právní kvalifikace

189. Dle podané obžaloby se měl obžalovaný TXXXXX shora popsaným jednáním dopustit pomoci ke zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

190. Trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku se dopustí, kdo ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku se škodou velkého rozsahu rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000 Kč.

191. Objektivní stránku trestného činu podvodu pak představuje jednání pachatele, který uvádí jiného v omyl. Za omyl je považován rozpor mezi představou a skutečností a půjde o něj tehdy, když podváděná osoba nemá o důležité okolnosti žádnou představu nebo se domnívá, že se nemá čeho obávat; omyl se může týkat i skutečností, které mají teprve nastat, pachatel však musí o omylu jiného vědět již v době, kdy dochází k obohacení. Uvedením v omyl pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, přičemž může jít o lest, ale i o pouhou nepravdivou informaci. Podstatné skutečnosti zamlčí pachatel, který neuvede při svém podvodném jednání jakékoli skutečnosti, které jsou rozhodující nebo zásadní, tedy podstatné, pro rozhodnutí poškozeného. Musí jít o takové skutečnosti, které by vedly, pokud by byly druhé straně známy, k tomu, že k plnění ze strany poškozeného by nedošlo, anebo by k takovému plnění sice došlo, ale za podstatně méně výhodnějších podmínek pro tu stranu, která tyto skutečnosti zamlčela nebo v jejíž prospěch byly zamlčeny. Zamlčení podstatných skutečností může spočívat i v opomenutí, kdy pachatel úmyslně neuvede jemu známé okolnosti např. informace o své majetkové situaci, které mají pro podvedenou osobu zásadní význam v tom smyslu, že kdyby o nich věděla, neučinila by určitou majetkovou dispozici buď vůbec nebo jiným způsobem. Objektem trestného činu podvodu je cizí majetek a po subjektivní stránce se vyžaduje zavinění úmyslné, které musí zahrnovat všechny znaky objektivní stránky trestného činu, tj. jednání, následek i příčinný vztah mezi jednáním a následkem. Podle § 15 trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem (úmysl přímý podle § 15 odst.1 písm. a) trestního zákoníku), nebo věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý podle § 15 odst.1 písm. b) trestního zákoníku). Podle § 15 odst.2 trestního zákoníku se srozuměním rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

192. Ohledně naplnění znaku „ uvedení někoho v omyl „ je nutno se vrátit k první části popisující právní rámec licenčního řízení, z níž vyplývá, že podle zák.č.180/2005 Sb., zák.č. 458/2000 Sb vyhlášky č.475/2005 Sb. a č.426/2005 Sb. a cenového rozhodnutí ERÚ č. 5/2009 vydaného na základě energetického zákona a zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, byly základem pro získání podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů dvě nezastupitelné a navzájem spojené podmínky, a to udělení licence ERÚ k podnikání v dané oblasti a uvedení příslušného výrobního zařízení do provozu v daném časovém období. Udělení

licence bylo realizováno ve správním řízení, v rámci kterého žadatelé o udělení licence předkládali doklady prokazující finanční a technické předpoklady, mezi kterými byla tzv.povinným důkazem zpráva o revizi, prokazující splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce.

193. Pokud tedy bylo provedenými důkazy prokázáno, že revizní zpráva předložená v rámci licenčního řízení ohledně FVE Čekanice v žádném případě nemohla deklarovat bezpečnost tohoto elektrického zařízení, jedná se o evidentní snahu uvést ERÚ zastoupené osobami projednávajících splnění podmínek licenčního řízení v omyl. V této souvislosti je třeba připomenout, že za správnost revizní zprávy odpovídá v první řadě revizní technik a zaměstnanci ERÚ nebyli způsobilí přezkoumávat věcnou správnost předložených revizních zpráv a pokud revizní technik prohlásil elektrické zařízení za bezpečné, z tohoto závěru zaměstnanci ERÚ dále vycházeli. Pokud tedy bylo i na základě nepravdivé revizní zprávy vydáno rozhodnutí o udělení resp.rozšíření licence pro FVE Čekanice, jednalo se o rozhodnutí učiněné v omylu, který následně vedl i k omylu na straně distribučních společností v podobě majetkových dispozic spočívajících v neoprávněné výplatě podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů za ceny vztahující se k zařízení uvedeného do provozu v roce 2009, ačkoliv správně mělo toto elektrické zařízení, které bylo schopné podrobit se revizi až v roce 2010, uplatňovat nárok na podporu až za ceny vztahující se k uvedení do provozu v roce 2010. Nezbytnost vystavení odpovídající revizní správy ostatně vyplývá i z důkazů vztahujících se k rozhodování stavebního úřadu o předčasném užívání stavby, kdy ani v tomto správním řízení by nebylo možno vydat kladné rozhodnutí bez podkladů potvrzujících bezpečnost zařízení, které mělo být do předčasného provozu uvedeno. Totéž lze pak konstatovat i ohledně povolení zkušebního provozu výroby ze strany společnosti E.ON Distribuce a.s., které bylo vydáno mimo jiné i na základě předložené revizní zprávy (srov. sv.5 č.l. 1.1499). Jednání v omylu lze tedy vztáhnout i k těmto subjektům.

194. Hlavní pachatel – osoba jednající za společnost SOLAR CENTER tedy zadáním zpracování takovéto nepravdivé revizní zprávy a jejím následným předáním zaměstnanci společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje s vědomím, že tato revizní zpráva bude předložena jako jeden z tzv.povinných důkazů v licenčním řízení, přičemž po vydání příslušného rozhodnutí bude společnost ČEZ Obnovitelné zdroje neoprávněně čerpat podporu náležející pro zařízení uvedená do provozu v roce 2009, zcela jednoznačně uvedl jiného (ERÚ) v omyl, čímž jednak došlo k obohacení jiného (spol.ČEZ Obnovitelné zdroje) v částce dosahující téměř 36 mil.korun a jednak mělo dojít k dalšímu obohacení v následujících 20 letech po dobu životnosti elektrárny v částce okolo 152 mil.korun, což současně představuje škodu na straně České republiky, která poskytuje dotace na podporu výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů a koncových spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to ve formě úmyslu přímého.

195. Podle § 24 odst.1 písm.c) trestního zákoníku je účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ten, kdo úmyslně umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu (pomocník).

196. Z provedeného dokazování je pak zjevné, že to byl obžalovaný Guy TXXXXX, který zpracováním revizní zprávy umožnil hlavnímu pachateli spáchání výše popsaného zločinu podvodu, který byl dílem dokonán a dílem zůstal ve stádiu pokusu. Obžalovaný věděl o nepravdivosti revizní zprávy a musel si být vzhledem ke své kvalifikaci vědom toho, že revizní zpráva bude, jako doklad osvědčující bezpečnost elektrického zařízení, použita v licenčním řízení. V rozhodné době se totiž jednalo o základní dokument nezbytný pro vydání licence, což bylo osobám účastnících se na výstavbě fotovoltaických elektráren dostatečně známo. Ostatně právě proto byla předmětná revizní zpráva zpracována ještě v době, kdy zařízení nebylo po technologické stránce dokončeno, neboť zpracování revizní zprávy až po technologické dokončenosti elektrárny, by významným způsobem ohrozilo resp. úplně znemožnilo vydání licence ještě v roce 2009. Koneckoněc obžalovaný obžalovaný vypracovával revizní zprávy i na další FVE, které byly následně rovněž užity v licenčním řízení. Mezi jednáním obžalovaného TXXXXXa a jednáním hlavního pachatele zcela zjevně existoval příčinný vztah. Jednání obžalovaného tak po stránce objektivní i subjektivní naplňuje všechny zákonné znaky pomoci (formou tzv. opatření prostředků) ke spáchání zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to ve formě úmyslu přímého. Soud jednání obžalovaného kvalifikoval podle zákona č.40/2009 Sbírky, neboť právní úprava účinná v době spáchání projednávaného jednání (zák.č.140/1961 Sbírky.) byla v případě uvedeného trestného činu přísnější.

IV. Výrok o trestu

197. V rámci úvah o druhu trestu a jeho výměře soud v souladu se základními zásadami upravující požadavky zákonnosti, přiměřenosti a individualizace při ukládání trestů (§ 37 – 39 trestního zákoníku) hodnotil povahu a závažnost spáchané trestné činnosti z hlediska významu chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, způsob provedení trestné činnosti a její následky, okolnosti, za kterých byla trestná činností spáchána, osobu obžalovaného, míru jeho zavinění, jeho pohnutku, jeho chování po spáchání trestné činnosti, zejména jeho případnou snahu nahradit způsobenou škodu či jiné škodlivé následky, možnosti jeho nápravy, jakož i polehčující či přitěžující okolnosti. Pokud se jedná o význam chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, pak ten je dán zájmem společnosti na ochraně majetku fyzických a právnických osob před neoprávněnými zásahy. Z hlediska způsobu spáchání trestné činnosti soud zohlednil postavení obžalovaného, který nebyl hlavním pachatelem, ale pouze účastníkem na spáchané trestné činnosti. Ve prospěch obžalovaného byla dále zohledněna situace ke konci roku 2009, kdy až ke konci listopadu došlo k úpravě cenového rozhodnutí a dále určitá míra neodbornosti jak pracovníků stavebního úřadu, tak i ERÚ při posuzování předložených dokladů. Provedeným dokazováním dále nebylo prokázáno, že by obžalovaný měl ze shora popsaného jednání nějaký majetkový prospěch, byť si na straně druhé lze poměrně obtížně představit, že by kdokoliv zpravoval nepravdivou revizní zprávu bez odpovídajícího finančního ohodnocení.

198. K osobě obžalovaného bylo soudem zjištěno, že sice byl v roce 2004 soudně trestán za daňový trestný čin, nicméně ze zákona na již k tomuto odsouzení nelze přihlížet. Obžalovaný nebyl postižen pro přestupek. Obžalovanému tedy dále polehčuje jeho přestupková bezúhonnost,

jakož i to, že je na něj nutno pohlížet jako na osobu soudně netrestanou. Ke svým osobním poměrům se obžalovaný vyjádřil, až v rámci závěrečné řeči, takže jeho tvrzení o neblahé rodinné situaci nemohl soud zahrnout do svých úvah v rámci výroku o trestu.

199. Pokud se týká následku jednání, který z trestné činnosti vzešel, pak na straně druhé nelze přehlédnout, že způsobená škoda 7x převyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu, přičemž celková výše způsobené škody měla tuto dolní hranici přesáhnout více než 37x. U obžalovaného soud dále postrádal jakoukoliv známku sebereflexe nad spáchaným jednáním, což již samo o sobě výrazně limituje úvahy o možném mimořádném snížení ukládaného trestu pod hranici příslušné trestní sazby ve smyslu ustanovení § 58 odst.1 resp.odst.5 trestního zákoníku, neboť absence doznání obžalovaného a s tím spojený přesvědčivě projevený náhled nad spáchaným jednáním vylučují úvahy o reálných možnostech jeho nápravy uložením trestu kratšího trvání, jako jedné z nutných podmínek postupu ve smyslu ustanovení § 58 odst.1 resp. odst.5 trestního zákoníku.

200. Po zhodnocení všech okolností spáchané trestné činnosti, doby jejího páčání, jakož i s přihlédnutím ke skutečnostem zjištěným k osobě obžalovaného a možnostem jeho nápravy, dospěl soud k závěru, že právě s ohledem na jeho osobu a výše zmíněné okolnosti spáchané trestné činnosti postačí na obžalovaného působit trestem odnětí svobody uloženým ještě na samé spodní hranici zákonné trestní sazby ustanovení § 209 odst. 5 trestního zákoníku – tedy trestem odnětí svobody v trvání 5 roků.

201. Uložený trest je svojí výměrou ze zákona nepodmíněným a obžalovaný byl pro jeho výkon v souladu s ustanovením § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

202. Trestná činnost popsaná ve výroku rozsudku byla spáchána v souvislosti s výkonem činnosti obžalovaného jako revizního technika elektrických zařízení. Je tedy plně v souladu se zásadami individuální a generální prevence uložení i trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu činnosti revizního technika elektrických zařízení, neboť účelem tohoto trestu je zamezení toho, aby pachatel mohl vykonávat činnosti, k nimž se vyžaduje určitá morální, odborná způsobilost a které zneužil či využil ke spáchání trestného činu. S ohledem na osobu obžalovaného a okolnosti projednávaného jednání pak soud stanovil výměru tohoto trestu na dobu 5 let.

203. Oproti návrhu státního zástupce soud již obžalovanému dále neukládal trest peněžitý, neboť kombinace obou již uložených trestů je zcela dostačující k nápravě obžalovaného, takže uložení ještě dalšího majetkového trestu by bylo v případě obžalovaného již nepřiměřeně přísné. Odhlédnout nelze také od toho, že obžalovaný má dvě děti, přičemž majetková situace rodiny obžalovaného dozná negativních změn jednak po dobu, kdy bude obžalovaný vykonávat nepodmíněný trest odnětí svobody a jednak po dobu, kdy nebude moci vykonávat činnost revizního technika.

V. Ochranné opatření

204. Podle § 101 odst.2 písm.e) trestního zákoníku může soud uložit zabránění věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin anebo která byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící odměnu za trestný čin, pokud hodnota věci,

kteřá byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná, a pokud taková věc náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl nebo kteřá ji jinak nabyla.

205. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že společnost ČEZ Obnovitelné zdroje byla trestnou činností obohacena o částku 35.787.641,32 Kč, takže je zcela v souladu se zákonem rozhodnout o zabrání této částky. Uvedená částka však již zřejmě byla v průběhu doby spotřebována, takže by v úvahu přicházel postup ve smyslu ustanovení § 102 trestního zákoníku, dle kterého jestliže ten, komu by mohla být zabrána věc podle § 101 odst. 1 nebo 2, ji před rozhodnutím o zabrání zničí, poškodí nebo jinak znehodnotí, zcizí, učiní neupotřebitelnou, odstraní nebo zužitkuje, zejména spotřebuje, může mu soud uložit zabrání náhradní hodnoty až do výše, kteřá odpovídá hodnotě takové věci.

206. V průběhu přípravného řízení byly zajištěny finanční prostředky společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje ve výši 21.622.880 Kč, přičemž ze zprávy společnosti OTE a.s. (sv.12 č.l. 3505) vyplývá, že ve prospěch bankovního účtu této společnosti byly dne 18.4.2017 společnostmi ČEZ Obnovitelné zdroje poukázány finanční prostředky ve výši 33.962.856,05, které byly použity k úhradě rozdílu mezi nesprávně vyplaceným tarifem pro výrobu uvedenou do provozu v roce 2009 a tarifem pro výrobu uvedenou do provozu v roce 2010. Za daného stavu věci pak soud uložil společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje ochranné opatření v podobě zabrání náhradní hodnoty, kterou představuje rozdíl mezi způsobenou škodou a částkou, kteřá byla poukázána na účet společnosti OTE a.s., tzn. částky 1.824.785,27 Kč.

VI. Náhrada škody

207. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila společnost OTE a.s.. Vzhledem k tomu, že obžalovaní Ing. KXXXXXX a Ing. KXXXXXX byli podané obžaloby zproštěni, postupoval soud ohledně nároku společnosti OTE a.s. ve vztahu k těmto obžalovaným ve smyslu § 229 odst. 3 trestního řádu.

208. Ohledně nároku společnosti OTE a.s. ve vztahu k obžalovanému TXXXXXXovi postupoval soud ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu, neboť v řízení bylo prokázáno, že primárním poškozeným byl Český stát a následně koncoví spotřebitelé elektrické energie. Společnost OTE a.s. sice vyplácela podporu ve formě výkupní ceny resp.tzv. zeleného bonusu, avšak z provedeného dokazování nevyplývalo, že by se majetek této distribuční společnosti zmenšil, např. o částku, kterou by tato společnost z poskytnuté dotace vrátila. Ostatně i kdyby tomu tak bylo, muselo by být dále vedeno rozsáhlé dokazování vztahující se ke stanovení výše škody na straně koncových uživatelů, což by však významným způsobem přesáhlo potřeby trestního řízení, které by tak neúměrným způsobem protáhlo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Byl-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Brno 12. září 2018

Mgr. Petr Jirsa v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Břenková, DiS.

